

ประมวลพระธรรมบางบท
ของ
พระอับดุลบาฮา

A COMPILATION OF PASSAGES
FROM THE WRITINGS
OF 'ABDU'L-BAHÁ

รวบรวมโดย
สภายุติธรรมแห่งสากล

จัดแปลโดย

สมาคมสภาการกลางศาสนาบาไฮ

ศูนย์กลางศาสนาบาไฮ
BAHA'I CENTRE

**สภายุติธรรมแห่งสากล
ศูนย์กลางศาสนาบาไฮแห่งโลก**

สำนักเลขาธิการ

วันที่ 24 ตุลาคม พ.ศ. 2522

ถึง ธรรมสภาบาไฮแห่งชาติทุกแห่ง
เพื่อนบาไฮศาสนิกชนที่รัก

การจัดหาและการเผยแพร่หนังสือเกี่ยวกับศาสนาบาไฮ เพื่อให้มีจำนวนเพียงพอสำหรับผู้อ่านเป็นโครงการหนึ่งในหลายๆ โครงการของแผนงานเจ็ดปี สภายุติธรรมแห่งสากลได้พิจารณาแผนงานนี้แล้ว จึงได้ขอให้เราถ่ายทอดความคิดเห็นมายังท่านทั้งหลาย

สภายุติธรรมแห่งสากลหวังว่าธรรมสภาบาไฮแห่งชาติทุกแห่งจะจัดพิมพ์พระธรรมบางบทของพระบาฮาอุลลาห์ พระบ็อบ และพระอับดุลบาฮา ให้บาไฮศาสนิกชนในประเทศของตนได้มีโอกาสใช้ศึกษา ดังมีธรรมลิขิตว่าศาสนิกชนแห่งพระนามอันยิ่งใหญ่นี้ควรจะได้ทบทวนพระธรรมทุกวัน หากบาไฮศาสนิกชนจำนวนนับหมื่นแสนคนไม่มีพระธรรมเหล่านี้ในภาษาที่ตนเองเข้าใจแล้ว เขาจะเจริญภาวนาพระธรรมทุกวันได้อย่างไร เมื่อหัวใจของบาไฮศาสนิกชนเปิดรับคำสั่งสอนอันบริสุทธิ์เหล่านี้ ชุมชนบาไฮจะมั่นคงและแข็งแกร่งขึ้น

โดยหลักการนี้ สภายุติธรรมแห่งสากลจึงได้ขอให้คณะกรรมการเผยแพร่ศาสนานานาชาติเตรียมประมวลพระธรรมบางบทที่จัดพิมพ์ไว้ พระธรรมเหล่านี้ลิขิตขึ้นโดยพระผู้เป็นศูนย์กลางของศาสนา มีเนื้อหากว้างขวางง่ายแก่การเข้าใจ ผู้อ่านจะได้รับแรงบันดาลใจ เพิ่มพูนความศรัทธาและความเข้าใจ

ทางคณะกรรมการได้รวบรวมประมวลพระธรรมดังกล่าวไว้แล้วและจะแยกส่งให้ท่านทางไปรษณีย์อากาศขอท่านโปรดเข้าใจว่าสภายุติธรรมแห่งสากลเพียงแต่เสนอแนะเพื่อท่านจะพิจารณานำไปใช้ มิได้หมายความว่าให้ท่านนำไปใช้แทนพระธรรมที่ท่านอาจจะเตรียมไว้ใช้ก่อนหน้านี้อยู่แล้ว เป็นเพียงตัวอย่างที่ท่านสามารถถือเป็นแนวทางในการจัดเตรียมหนังสือบาไฮซึ่งเป็นงานด้านสำคัญอย่างยิ่ง ฉะนั้นจึงขอให้ท่านพิจารณาเลือกแปล มากหรือน้อยย่อมแล้วแต่ความต้องการ ท่านอาจจะเพิ่มเติมบทอื่นๆ ที่เห็นว่าเหมาะสมสำหรับศาสนิกชนในท้องถิ่นของท่าน นำมาใช้ประกอบพร้อมกันกับบทที่เสนอให้นี้ก็ได้อีก โปรดพิมพ์และจัดจำหน่ายแก่เพื่อนศาสนิกชนในราคาที่ถูกต้องเท่าที่จะกำหนดได้โดยด่วน

สภายุติธรรมแห่งสากลหวังว่า ศาสนิกชนผู้รับใช้ศาสนาในทุกดินแดนจะได้ศึกษาพระธรรมลิขิตของพระผู้เป็นศูนย์กลางของศาสนามากขึ้น หวังว่าเพื่อนทั้งหลายจะซาบซึ้งในพระวจนะอันทรงความศักดิ์สิทธิ์และเกิดแรงบันดาลใจให้อนุภาพของพระธรรมอันทรงศีลประเสริฐนี้ชักพาวิถีชีวิต และนำทางผู้ที่อุทิศตนรับใช้ศาสนาของพระผู้เป็นเจ้า

ด้วยความรักและปรารถนาดี
สำนักเลขาธิการ

สำเนาส่ง: ศูนย์กลางเผยแพร่ศาสนานานาชาติ
ที่ปรัษาศาสนา
สำนักพิมพ์บาไฮ

ประมวลพระธรรมบางบทของ พระอับดุลบาฮา

(1) ดูกร ปวงประชาชาวโลก ดวงตะวันแห่งสัจธรรมได้รุ่งขึ้นมาฉายให้แก่ผืนพิภพ สาตราศมีมาชำระล้างจิตวิญญาณของมนุษย์โดยทั่วถึงกันแล้ว ดอกผลอันบังเกิดจากแสงสุริยนี้น่าสรรเสริญยิ่ง พยานหลักฐานอันศักดิ์สิทธิ์ที่เป็นผลสืบเนื่องมา จากพระเมตตาอันมีปรากฏให้เห็นนานัปการ ปรากฏการณ์เหล่านี้คือความเมตตาอันพิสุทธิ์ เป็นความกรุณาอันเที่ยงแท้ เป็นดวงประทีปแก่พิภพและปวงประชาชาวโลก เป็นความสมัคปรมาณและไมตรีจิตมิตรภาพ เป็นความรักใคร่กลมเกลียว เป็นความเมตตารักใคร่และความสามัคคีกันอย่างแท้จริง เป็นการสิ้นสุดลงซึ่งความแปลกหน้าและการที่ทุกคนในโลกนี้มีชีวิตอยู่ร่วมกันอย่างสมฐานะ ถึงพร้อมด้วยเสรีภาพ

พระผู้ทรงความงามอันอุดมพรได้ทรงตรัสไว้ว่า “เจ้าทั้งหลายคือผลไม้ที่ผลิออกจากต้นเดียวกัน เป็นใบไม้บนกิ่งเดียวกัน” พระองค์ทรงเทียบให้เราเห็นว่า โลกเรานี้เปรียบประดุจดังพฤษชาติใดต้นหนึ่ง มนุษย์ชาติทั้งหลายเป็นทั้งใบ ดอก และผลของต้นพฤษชาติต้นนั้น จำเป็นอย่างยิ่งที่กิ่งก้านต้องสะพรั่งด้วยดอกไม้ และผลต้องงอกงาม ดอก ใบ จะเจริญเติบโตได้ปานใด หรือผลจะหวานเพียงไหนนั้นขึ้นอยู่กับ การเชื่อมประสานทุกส่วนของพฤษชาติแห่งโลกต้นนี้

ด้วยประการฉะนี้ จึงจำเป็นที่มวลมนุษยชาติจะต้องอุปถัมภ์ค้ำจุนซึ่งกันและกันอย่างขันแข็ง มุ่งมั่นแสวงหาชีวิตอันเป็นนิรันดร์ และด้วยเหตุผลประการเดียวกันนี้อีกเช่นกันที่ศาสนิกชนในโลกอันผันแปรนี้กลับกลายเป็นความเมตตา เป็นพระพรที่ถูกส่งลงมาจากอาณาจักรแห่งรูปธรรมและนามธรรม ขอให้ศาสนิกชนเหล่านั้นจงชำระล้างสายตาให้บริสุทธิ์ ให้มีทัศนคติว่า “มวลมนุษยชาติทั้งหลายนี้เปรียบเสมือนใบ ดอกและผลของต้นไม้แห่งการดำรงอยู่” ขอให้ทุกคนจงสนใจประกอบกุศลกรรมต่อเพื่อนมนุษย์ ให้ความรัก ความเห็นอกเห็นใจ ให้ความช่วยเหลือเกื้อกูลแก่กัน สำนึกเช่นนี้ควรมีทุกลมหายใจเข้าออก จงอย่าเห็นใครเป็นศัตรู อย่ามุ่งร้ายใคร ขอให้คิดว่ามวลมนุษยชนนั้นคือเพื่อนของเรา ให้คำนึงว่าคนต่างถิ่นคือมิตร คนแปลกหน้าคือสหาย จงละวางอคติ อย่าตั้งข้อจำกัดใดๆ

ในยุคนี้ คนที่เป็นที่โปรดปราน ณ เบื้องที่ประทับของพระผู้เป็นเจ้า ได้แก่ผู้ที่ส่งถ้อยแห่งความซื่อสัตย์ผ่านไปให้คนอื่นอย่างทั่วถึง ผู้ที่มอบมณีนครแห่งความเมตตาให้แก่ผู้ที่ได้ชื่อว่าเป็นศัตรู ผู้ที่ยื่นมือช่วยเหลือบรรดาผู้ที่พลัดพลั้งตกต่ำลง ผู้ที่เป็นปิตุมิตรกับศัตรูคู่อาฆาต เหล่านี้ คือคำสอนของพระผู้ทรงอุดมพร เป็นคำแนะนำของพระผู้ทรงพระนามอันยิ่งใหญ่

ดูกร ปิตุมิตร โลกเรากำลังตกอยู่ท่ามกลางสงคราม และมนุษยชาติกำลังต่อสู้กับความเหนื่อยยาก กำลังรณรงคอยู่กับความตาย ราตรีแห่งความเกลียดชังแผ่ปกคลุมไปทั่ว แสงสว่างแห่งความศรัทธาจางหายไป ปวงประชาชาติและญาติร่วมโลกกำลังลี้ภัยเล็ดลอดพร้อมจะโถมถลาเข้าต่อสู้กัน รากแก้วของมนุษยชาติกำลังถูกกัดกร่อนลง คนนับจำนวนหมื่นแสนต้องขัดเซพเนจร ทรัพย์สินสมบัติถูกริบ ทุกๆ ปีจะเห็นคนจำนวนมหาศาลต้องนอนจม

กองเลือดอยู่ในสนามรบซึ่งคลั่งไปด้วยฝุ่น กระโຈມแห่งชีวิตและความรื่นรมย์ต้องถูกพบบลง พวกนายพลที่ทำหน้าที่ของตนอย่างเต็มที่ ต่างพากันยกปริมาณโลหิตที่ศัตรูต้องหลั่งให้มาใช้อวดกัน แข่งขันกันว่าใครจะได้เป็นผู้ที่พัดกระพือความรุนแรงให้บังเกิดขึ้นต่อไป นายพลคนหนึ่งกล่าวว่า “ข้าได้ตัดหัวคนทั้งชาติด้วยดาบเล่มนี้” อีกคนหนึ่งกล่าวว่า “ข้าได้โค่นชาติทั้งชาติลง” ส่วนอีกคนหนึ่งคุยว่า “ข้าได้โค่นรัฐบาลลง” มนุษย์ภาคภูมิใจและสรรเสริญการกระทำเยี่ยงนี้ ทั่วทุกแห่งหนซึ่งซึ่งความรักและความเที่ยงธรรม ต่างพากันประณามความสมัคสมานสามัคคีเหยียดหยามการเทิดทูนบูชาสัจจะ

ศาสนาของพระเจ้าทรงอุดมพรเรียกร้องให้มนุษย์ชาติไปสู่วิถีแห่งความรักและความปลอดภัย สู่ความสามัคคีปรองดอง สู่สันติสุข ศาสนานี้สถาปนาอุโบสถบนภูมิธรรมอันสูงส่งของโลก อุดมด้วยคำแนะนำให้ประชาชาติต่างๆ ถือปฏิบัติตาม ดูกร ศาสนิกชนอันเป็นที่รักของพระเจ้าเป็นผู้เป็นเจ้า จงรู้คุณค่าของศาสนา จงเชื่อฟังหลักธรรมคำสั่งสอน จงเดินไปตามถนนที่สร้างไว้ให้ได้อย่างเที่ยงตรงและพร้อมกันนั้น จงชี้เส้นทางสายนี้ให้แก่ผู้อื่นด้วย จงเปล่งเสียงร้องเพลงประจำทิพย์สถาน จงแผ่พระธรรมคำสั่งสอนของพระเจ้าซึ่งความรักออกไปให้กว้างไกล เพื่อว่าโลกเรานี้จะได้เปลี่ยนโฉมหน้าไปเป็นอีกโลกหนึ่ง และแล้วแสงสว่างจะอาบแผ่นดินอันมืดมนนี้ พร้อมกันนั้นก็จะปลุกชาคัพของมนุษย์ให้ฟื้นคืนชีพอีกวาระหนึ่ง จากนั้นทุกคนก็จะร้องขอชีวิตอันเป็นอมตะต่อพระอัลลฮะอันศักดิ์สิทธิ์ของพระเจ้า

ในไม่ช้า ชีวิตอันผันผ่านไปอย่างรวดเร็วของเจ้าก็จะถึงจุดอวสาน ความสุขหรืความที่โลกซึ่งเปรียบประดุจดังกองสวะอันรยให้ ไม่ว่าจะเป็นความเกริกเกียรติ ความร่ำรวยหรือความสุขสบาย สิ่งเหล่านี้จะมลายไปโดยไม่เหลือ แม้แต่เงา ดูกร ประชาชาวโลก จงสำเหนียกความแล้วจงเชิญชวนให้มนุษย์ชาติเจริญรอยตามแบบฉบับของเทพยาดาที่สถิตอยู่เบื้องบน จงเป็นบิดาที่มีจิตเปี่ยมไปด้วยความรักลูกกำพร้า เป็นที่พึ่งพาแก่คนที่ล้นหนทาง เป็นคลังสมบัติของคนยากจน เป็นโอสถสำหรับคนที่กำลังเจ็บป่วย จงอนุเคราะห์คนที่ถูกกดขี่ เป็นผู้อภิบาลคนที่ตกเป็นเบี้ยล่าง จงครุ่นคิดหาโอกาสบริการรับใช้มนุษย์ทุกคน จงอย่าให้ความสนใจกับความร่งเกียจเฉียดฉันท์ การปฏิเสธ การดูหมิ่น การเป็นปรปักษ์ และความอยุติธรรม จงปฏิบัติไปในทางตรงกันข้าม ความกรุณาของเจ้านั้นต้องกลั่นมาจากจิตใจ มิใช่เพียงแต่แสดงออกโดยผิวเผินเท่านั้น ขอให้ศาสนิกชนผู้เป็นที่รักของพระเจ้าเป็นผู้เป็นเจ้าจงสนใจปฏิบัติตนให้ได้ตามนี้คือ จงเป็นความเมตตา เป็นความกรุณาของพระเจ้าผู้เป็นเจ้าต่อมนุษย์ ขอให้เขาจงปฏิบัติแต่สิ่งที่ดีงามต่อคนทุกคนที่เขาพบเห็น จงกระทำตนให้เป็นประโยชน์แก่ผู้อื่น ขอให้เขาช่วยส่งเสริมนิสัยใจคอของแต่ละคนให้ดีขึ้น ให้ช่วยขัดเกลารูปร่างนึกคิดของเพื่อนมนุษย์ หากกระทำได้ตามนี้ แสงสว่างแห่งการนำทางก็จะฉายประกายออกมา และพระพรของพระเจ้าผู้เป็นเจ้าก็จะแผ่ปกเกล้ามนุษย์ทุกคน เหตุที่ได้บรรยายจริยธรรมปฏิบัติข้อนี้ก็เพราะว่า ความรักนั้นไม่ว่าจะสถิตอยู่ ณ ที่ใด ย่อมได้ชื่อว่าเป็นดวงประทีป ส่วนความเกลียดชังนั้นไม่ว่าจะสิงอยู่ ณ ที่ใด ย่อมได้ชื่อว่าเป็นความมืดมิดอยู่นั่นเอง ดูกร ปิยมิตรของพระเจ้าผู้เป็นเจ้า จงเพียรพยายามกำจัดความมืดมนนี้ตลอดไปชั่วกาลนาน ทั้งนี้เพื่อให้ความลึกลับที่ยังแฝงอยู่ได้ปรากฏให้เห็น และความลับที่ซ่อนเร้นอยู่ในแก่นสาระของสรรพสิ่งทั้งจะได้เผยโฉมออกมา

(2) ดูกร ปวงประชาแห่งราชอาณาจักรของพระผู้เป็นเจ้าในสวรรค์ จงดูซิว่ามีมนุษย์จำนวนมหาศาลเพียงไรที่อุทิศทั้งชีวิตให้แก่การทำความดี เพื่อยพยายามระงับความต้องการทางโลกีย์ หวังว่าจะได้รับอนุญาตให้เข้าสถานพินาน แต่แล้วต่างก็ประสบกับความผิดหวัง ในขณะที่ตัวของเจ้านั้นกลับได้รับรางวัลด้วยการได้เข้าไปสู่สวรรค์ในลักษณะที่ไม่ต้องลงแรง โดยปราศจากความทนทุกข์ทรมาน และโดยไม่ต้องหักห้ามใจของตนเองแต่อย่างใดเลย

แม้กระทั่งในยุคของพระเยซูคริสต์เจ้านั้น ปราบกฏว่าพวกยิวที่เคร่งศาสนาและมีศรัทธาแก่กล้าเหล่านั้นกลับไม่ได้รับส่วนแบ่งจากสายธารแห่งธรรม ผู้ที่ได้รับกลับได้แก่ ปีเตอร์ จอห์น และ แอนดรู ผู้ซึ่งไม่เคยเคร่งครัด ในทางสักการบูชา ไม่เคยบำเพ็ญพรตมาก่อนเลย ดังนั้น จงตั้งจิตน้อมขอพระทัยพระผู้เป็นเจ้าที่พระองค์ทรงสวมมงกุฎอันรุ่งเรืองเป็นนิกาลแก่เจ้ากับทั้งยังอนุญาตให้เจ้าได้รับพระมหากรุณาธิคุณอันล้นพ้นด้วย

ถึงเวลาแล้วที่เจ้าควรจะมีคามมั่นคงและเจริญทางธรรมทุกวัน ควรจะน้อมตนเข้าใกล้พระผู้เป็นเจ้าผู้ซึ่งเป็นนายของเจ้าทุกเวลา กระทำตนให้เป็นที่ดึงดูดจิตใจ มีความผุดผ่องสดใส จนกระทั่งถ้อยทำนองที่เจ้าขับขานสรรเสริญพระผู้เป็นที่รักจะไปถึงกังวานในหมู่เทพยาดาซึ่งสถิตอยู่ ณ สรวงสวรรค์เบื้องบน และพร้อมกันนั้นเจ้าแต่ละคนก็จะได้เป็นหนึ่งในดังนกในดงเกลในสวนกุหลาบของพระผู้เป็นเจ้า จะได้มีส่วนสรรเสริญพระผู้เป็นนายแห่งเทพธิดา จะได้เป็นครูของมนุษย์ร่วมโลก ธรรมเนียมปฏิบัติที่กล่าวมาทั้งหมดนี้เป็นการแสดงออกซึ่งความขอบคุณในพระมหากรุณาที่พระองค์ทรงประทานให้

(3) บริการที่เราให้ต่อมนุษย์นั้นเปรียบเสมือนเป็นการรับใช้ในอาณาจักรของพระผู้เป็นเจ้า หนึ่งในบรรดาคำสั่งสอนหลักของพระผู้เป็นเจ้าก็คือ ให้มีความเห็นอกเห็นใจคนตกทุกข์ได้ยาก

(4) ดูกร ผู้ที่เป็นความรักอันเรื่อรอง ดูกร คนรับใช้ของพระผู้ทรงพระมหากรุณาธิคุณ ทุกครั้งที่ราตรีแห่งอวิชา มีดมนอันไร้ซึ่งธรรม ความมืดมิดอันเนื่อง มาจากการถูกปิดกั้นออกจากพระผู้เป็นเจ้าได้ก่อตัวคลุมโลกทั้งโลกไว้ แสงอรุณอันสดใสก็จะฉายมาจากฟากฟ้าทิศตะวันออก และแล้วดวงตะวันแห่งสัจธรรม และความสง่างามแห่งอาณาจักรทิพย์สถานก็สาดแสงเหนือโลกตะวันตกและตะวันออก บรรดาศาสนิกชนที่ประจักษ์ในธรรมต่างรื่นเริงกับข่าวดีพากันอุทานด้วยความปิติยินดีว่า “เราช่างมีบุญอะไรเช่นนี้” จากนั้นเขาก็ได้ร่วมรู้เห็นเป็นพยานในแก่นแท้ของสรรพสิ่งทั้งปวง ต่างได้ค้นพบความลับในอาณาจักรแห่งสุชาวดี ได้หลุดพ้นจากความคิดเพื่อฝัน เป็นอิสระจากความสงสัย ศาสนิกชนทั้งหลายที่กล่าวมานี้จะได้เห็นแสงแห่งธรรมความขึ้นบานที่เขาได้จากการดื่มด่ำอมฤตจากถ้วยแห่งความรักของพระผู้เป็นเจ้านั้นทำให้เขาลืมโลกและตัวเองอย่างสนิท ต่างร่ายอย่างเรีงว่ารีบพากันไปสู่สถานะของผู้สละชีวิตเป็นพลีให้แก่ศาสนา และเมื่อวาระของผู้ที่สละชีวิตให้ความรักมาถึง ผู้ที่พลีชีพนั่นจะสละดิรัจฉานและหัวใจทั้งไปอย่างหมดเสีย

บรรดาผู้ที่ลืมนึกแต่แลไม่เห็นต่างพากันประหลาดใจในความเคลื่อนไหวนี้ พากันร้องถามว่า “แสงสว่างอยู่ที่ไหน” และ “เราไม่เห็นแสงสว่างอะไรที่ไหนเลย เราไม่เห็นดวงตะวันขึ้น นี่ไม่ใช่ความจริง เป็นเพียงความคิดเพื่อฝันเท่านั้น” จากนั้นเขาก็หลบหนีหายไปในความมืดมิดราวกับค้างคาว มีความคิดตามประสาของตนว่า ระดับสันติภาพและความปลอดภัยที่ตนมีอยู่นั้นเพียงพอแล้ว

อย่างไรก็ดี ปัจจุบันนี้เปรียบประดุจดังเป็นกาลแรกอรุณรุ่ง ความร้อนของดวงตะวันแห่งความจริงที่กำลังเคลื่อนคล้อยนั้นยังไม่ถึงระดับขีดสุด ถ้าดวงอาทิตย์ อยู่ในตำแหน่งเที่ยงวันเมื่อไร เมื่อนั้น เพลิงที่แผดเผาจะร้อนจัดเสียจนกระทั่งแม้แต่สัตว์เลื้อยคลานที่อาศัยอยู่ใต้ดินยังถูกปลุกให้ตื่น แม้ว่าสรรพสัตว์เหล่านี้ไม่สามารถจะแลเห็นแสงสว่างได้ แต่พลังความร้อนนั้นก็แผ่ให้สัตว์ทุกตัวต้องอยู่ในอาการกระสับกระส่ายทรมนทรมาย

ดังนั้นจึงขอให้บรรดาผู้เป็นที่รักของพระผู้เป็นเจ้าจงตั้งจิตขอบพระทัยพระองค์ ที่ตัวเจ้าเองนั้นได้หันหน้าสู่แสงประทีปของโลกและได้ประจักษ์ความงามในยุคแรกเริ่มของศาสนานี้ เจ้าแต่ละคนนั้นได้รับแบ่งปันแสงธรรมต่างชั้นขมยินดีในพระพรอันสถิตสถาพรทั่วทุกปาวสานที่ได้รับมา ดังนั้น เพื่อเป็นการแสดงออกซึ่งความขอบคุณตอบแทนพระมหากรุณาธิคุณนี้ขอเจ้าจงอย่าหยุดพักแม้แต่สักนาทีเดียว จงอย่านั่งเฝ้าเฉยอยู่เสีย แต่จงนำชาวดีจากแดนสุขาวดีไปบอกเล่าให้มนุษย์คนอื่นได้สดับรับฟัง จงแผ่กระจายพระวณะของพระผู้เป็นเจ้าให้เป็นที่รู้จักกันอย่างกว้างขวาง

จงปฏิบัติตามคำแนะนำสั่งสอนของพระผู้เป็นเจ้าดังนี้ จงประพฤติตนด้วยความเฉลียวฉลาด ตั้งอยู่ในภูมิธรรมอันสูงส่ง ทั้งนี้เพื่ออำนวยให้วิญญาณอันมี ชีวิตอยู่ได้สถิตอยู่กับโลกเจา และพร้อมกันนั้น ก็จะเป็นเครื่องช่วยพัฒนาให้มนุษย์ชาติซึ่งเปรียบเสมือนยังอยู่ในวัยเด็กได้เจริญขึ้นสู่ระดับความเป็นผู้ใหญ่ด้วย ตราบเท่าที่เจ้าทำได้ จงจุดเทียนแห่งความรักในการพบปะกันทุกครั้ง ยังความเบิกบานหรรษาแก่ดวงใจทุกดวงด้วยความอ่อนหวาน ละมุนละไม จงใส่ใจรับรองคนแปลกหน้าเหมือนดังที่เจ้าให้ความสนใจต่อเครือญาติของเจ้าเอง จงแสดงความรักใคร่เมตตาที่เจ้ามีแก่มิตรสนิทต่อคนแปลกหน้า หากมีใครมาวิวาทกับเจ้า เจ้าก็จงหาทางเป็นมิตรกับเขาเสีย จงเป็นขี้ผึ้งสมานแผลแก่ผู้ที่เสียดแทงหัวใจของเจ้า สำหรับผู้ที่บริภาษภาษาและเยาะเย้ยเจ้า จงพบปะกับเขาด้วยความรัก จงสรรเสริญผู้ที่ทัพบกความผิดแก่เจ้า จงตอบแทนผู้ที่วางยาพิษเจ้าด้วยการให้น้ำผึ้งชนิดเลิศ จงสนองผู้ที่ขู่เข็ญชีวิตเจ้าด้วยการให้ยาซึ่งจะรักษาเขาตลอดไปชั่วนิรันดร์ หากตัวเขานั้นคือความเจ็บปวด เจ้าก็จงทำตัวให้เป็นโอสถ หากเขาเป็นคมหนาม เจ้าก็จงเป็นดอกกุหลาบ เป็นสมุนไพรมะลิที่หวานชื่นใจ การกระทำและคำพูดของเจ้าจะยังทำให้โลกอันมืดมิดนี้สว่างไสวขึ้นในที่สุด จะแปรให้แผ่นดินอันคละคลุ้งไปด้วยฝุ่นละอองกลับเป็นสวรรค์ จะเปลี่ยนคุณรกรกแห่งนี้ให้กลายเป็นปราสาทราชวังของพระผู้เป็นเจ้า เพื่อว่าสงครามและการต่อสู้รบรณรงค์กันจะผ่านพ้นไปและไม่หวนกลับมาอีก และแล้วความรักและความไว้วางใจกันก็จะปักกระโจมบนยอดสูงสุดของพิภพ นี่คือการแก้แค้นแห่งคำตักเตือนของพระผู้เป็นเจ้า สรุปเป็นคำสอนในยุคของบาฮา

(5)¹ ทั้งๆ ขณะที่พระคริสต์ได้ปรากฏพระองค์ขึ้นเมื่อยี่สิบศตวรรษที่ผ่านมาแล้วนั้น ชาวฮิวต่างก็เฝ้ารอคอยการเสด็จมาของพระองค์อย่างกระตือรือร้น พร่ำสวดมนต์วิงวอนด้วยน้ำตาอยู่ทุกวันว่า “ข้าแต่พระผู้เป็นเจ้า โปรดเร่งให้การเสด็จมาของพระมาซีฮาใกล้เข้ามาด้วยเถิด” แต่ครั้นเมื่อดวงอาทิตย์แห่งสัจจะ (พระเยซู) เริ่มส่องแสง พวกเขา ก็พากันปฏิเสธทั้งยังลุกขึ้นต่อสู้เป็นศัตรูกับพระองค์ และในที่สุด ก็ตรึงพระผู้เป็นธรรมของพระผู้เป็นเจ้าเสียที่ไม้กางเขนทั้งประณามพระองค์ว่าเป็น บิลเซบับ ซึ่งเป็นคำเรียกดวงวิญญาณที่ชั่วร้าย ดังที่ได้กล่าวไว้ในพระคัมภีร์ พวกเขา

¹ ข้อความนี้ พระอับดุลบาฮาได้เขียนเป็นพิเศษให้ ดร.เอสเซลมอนต์ ปรากฏอยู่ในหนังสือ “พระศาสนบาฮาอูลลาห์และยุคใหม่” ของ ดร.เอสเซลมอนต์

อ้างว่า “ตามพระคัมภีร์เก่ากล่าวไว้ว่าการเสด็จมาของพระมาซีฮานั้นจะต้องมีเครื่องหมายหลายอย่างที่พิสูจน์ได้ ผู้ใดก็ตามที่อ้างตัวว่าเป็นพระมาซีฮ่า ผู้นั้นคือพระปลอม เครื่องหมายข้อหนึ่งก็คือ พระมาซีฮ่าจะต้องเสด็จมาจากที่ๆ ไม่มีผู้ใดทราบ แต่นี้เรารู้กันดีว่าเขา (พระเยซู) มาจากที่ไหน จะเป็นไปได้อย่างไรที่สิ่งวิเศษจะปรากฏขึ้นที่เมืองนาซาเร็ธ ข้อสอง พระองค์จะต้องเป็นพระมหากษัตริย์ที่ทรงอำนาจยิ่งใหญ่ นั่นคือ จะต้องทรงเป็นนักรบที่มีอนุภาพ แต่พระมาซีฮ่าผู้นี้ไม่มีแม่แต่ไม้เท้าถือเขาจะเป็นพระมหากษัตริย์ผู้ทรงอำนาจได้อย่างไร ข้อสาม พระองค์จะต้องประทับอยู่บนบัลลังก์ของกษัตริย์ดาวิด และทรงเป็นกษัตริย์ผู้ยิ่งใหญ่เช่นเดียวกับกษัตริย์ดาวิด แต่ชายผู้นี้นอกจากจะอยู่ห่างไกลบัลลังก์ แล้วยังไม่มีแม่แต่เสื้อสักผืนพอที่จะรองนั่ง ข้อสี่ พระองค์จะทรงกระทำให้ทุกๆ คนเชื่อฟัง บทบัญญัติพระคัมภีร์โทราห์ (พระคัมภีร์เก่า) แต่เขาผู้นี้กลับประกาศยกเลิกบทบัญญัติเสียหลายประการ ทั้งยังฝ่าฝืนข้อปฏิบัติในวันชะบาโต (วันพระ) อีกด้วย แม้บทบัญญัติแห่งพระคัมภีร์โทราห์จะได้บัญญัติไว้ชัดเจนว่า ผู้ใดก็ตามที่อ้างตัวเป็นพระศาสดา ล้าแดงตัวเป็นผู้วิเศษและฝ่าฝืนวันชะบาโตจะต้องถูกประหารชีวิต อีกข้อหนึ่งก็คือในยุคของพระองค์จะเต็มไปด้วยความยุติธรรมและความชอบธรรม ซึ่งจะรวมความรักจากมนุษย์ไปจนถึงมวลหมู่มสัตว์ เป็นต้นว่า หนูก็จจะอยู่ร่วมรู้เดียวกับงูได้ นกเล็กๆ ก็จะสามารถร้องเดียวกับนกอินทรีได้ กวางจะอาศัยอยู่ในท้องทุ่งเดียวกับสิงโตได้ และลูกแพะก็จะดื่มน้ำพุในแอ่งเดียวกับสุนัขป่าได้เช่นกัน แต่ยุคของชายผู้นี้กลับเต็มไปด้วยความอยุติธรรมและการกดขี่ ด้วยเหตุนี้ พวกเขาจึงตรึงพระองค์เสียที่ไม้กางเขน อีกข้อหนึ่งก็คือ ในยุคของพระมาซีฮ่า บรรดาชาวยิวจะมีความสมบูรณ์พูนสุขและมีชัยชนะเหนือมนุษย์ทั่วโลก แต่นี่พวกเขากลับต้องมีสภาพต่ำต้อย ต้องตกเป็นทาสในอาณาจักรโรมัน ฉะนั้น ชายผู้นี้จะเป็นพระมาซีฮ่า ผู้ทรงสัญญาว่าจะเสด็จมาแห่งพระคัมภีร์โทราห์ได้อย่างไร

พวกเขาพากันขัดแย้งต่อดวงอาทิตย์แห่งสัจจะดังนี้ แม้ว่าพระคริสต์ก็คือพระผู้ที่ปวงประชากรเฝ้ารอคอยอยู่ โดยแท้จริง พวกเขาตรึงพระผู้เป็นธรรมของพระผู้เป็นเจ้าของเขาที่ไม้กางเขนก็เพราะว่าพวกเขาไม่เข้าใจความหมายของเครื่องหมายเหล่านั้น บัดนี้บาไฮศาสนิกชนได้ชี้ให้เห็นว่า เมื่อพระคริสต์เสด็จมาปรากฏพระองค์นั้น เครื่องหมายเหล่านี้ได้บังเกิดขึ้นจริงๆ แต่มีข้ออย่างหนึ่งที่ชาวยิวเข้าใจ คำกล่าวในพระคัมภีร์เก่าเป็นแต่เพียงการเปรียบเทียบ เป็นต้นว่า เครื่องหมายข้อที่กล่าวถึงอำนาจอันยิ่งใหญ่ นั้น ผู้บ่งถือศาสนาบาไฮกล่าวว่า อำนาจอันยิ่งใหญ่ของพระคริสต์ก็คือ อำนาจแห่งสวรรค์ซึ่งเป็นอำนาจที่ยั่งยืนชั่ววันนิรันดร์ มิใช่อำนาจยิ่งใหญ่แบบนโปเลียนซึ่งสิ้นสุดลงในระยะเวลาอันสั้น อำนาจของพระคริสต์ ได้ยืนยงมาเกือบสองพันปีแล้วและยังคงอยู่ในปัจจุบัน และพระองค์จะถูกเชิญให้สถิตอยู่บนบัลลังก์ตลอดไป

ในทำนองเดียวกัน เครื่องหมายทั้งหมดก็ได้บังเกิดขึ้นให้ปรากฏแล้ว แต่ชาวยิวก็มิได้เข้าใจ แม้ศตวรรษที่ 20 ใกล้จะผ่านพ้นไปแล้วนับตั้งแต่พระคริสต์ได้มาปรากฏพระองค์พร้อมด้วยรัศมีภาพแห่งสวรรค์ แต่ชาวยิวก็ยังครองคอยการเสด็จมาของพระมาซีฮ่า และยังคงถือว่าพวกตนกระทำถูกต้อง คิดว่าพระคริสต์นั้นคือพระศาสดาเทียมเท็จ

(6) ดูกร ไปไม้บนต้นพุทธรักษาแห่งชีวิต พุทธรักษาแห่งชีวิตที่ระบุไว้ในพระคัมภีร์ไบเบิลนั้น คือองค์พระศาสดาบาฮา ลูลลาห์ บรรดาบิดาในแดนสุชาวดีนั้นคือไปไม้ที่เจริญอยู่บนต้นไม้อันอุดมพูนนั้น เมื่อเจ้าได้สดับความจริงข้อนี้แล้วก็

จงตั้งใจขอพระคุณพระผู้เป็นเจ้าที่เจ้าได้มีส่วนเกี่ยวพันกับทุกชีวิตนั้น และแล้วเจ้าจะได้เจริญงอกงาม
อ่อนไหวและสดใส

ประตูสู่วิมานได้เปิดกว้างออกแล้ว และดวงวิญญาณที่พระผู้เป็นเจ้าทรงโปรดปรานจะได้นั่งอยู่ที่โต๊ะอาหาร
ของพระองค์ ต่างมีส่วนได้รับโภชนาจากงานเฉลิมฉลองในทิพย์สถานแห่งนั้น จงสรรเสริญพระผู้เป็นเจ้าที่เจ้าได้
มาร่วมโต๊ะเสวยและได้รับแบ่งปันอาหารแห่งสวรรค์อันอุดมด้วยความเอื้ออาทรนี้ด้วย ณ บัดนี้ เจ้ากำลังถูกระบบใช้
อาณาจักรของพระผู้เป็นเจ้า และได้มีโอกาสคุ้นเคยกับรสสุคนธ์อันหวานหอมจากสรวงสวรรค์อัปภากาศด้วย

เมื่อได้ตระหนักในความซื่อสัตย์แล้วก็ขอให้เจ้าจงใช้ความพากเพียรในการแนะนำแนวทางแก่ปวงประชาชน และจง
บริโภชนมปังซึ่งส่งมาจากแดนสวรรค์ การปฏิบัติเช่นนี้ตรงตามความหมายแห่งพระวจนะของพระเยซูคริสต์ที่ว่า
“ตัวเรานี้คือขนมปังเป็นๆ ที่ลงมาจากวิมาน ใครก็ตามที่ได้บริโภชนมปังนี้จะมีชีวิตอยู่ตลอดไปชั่วกับชั่วกัลป์”²

(7) ดูกร บาทบริจาริกาผู้ซึ่งอ่อนไหวประดุจดังยอดไม้สดและอ่อนละมุลยามเมื่อต้องสายลมแห่งความรักของพระผู้
เป็นเจ้า เราได้อ่านจดหมายที่รจนาถึงความรักอันท่วมท้นการอุทิศตนอย่างเต็มที่และการเฝ้าระลึกถึงแต่พระผู้เป็น
เจ้าของเจ้าแล้ว

จงพึงพาพระผู้เป็นเจ้า จงละวางความปรารถนาส่วนตัวของเจ้าและจงยึดเจตจำนงของพระองค์ไว้ให้มั่น จง
สละเสียซึ่งความต้องการของตน ให้ถือพระราชประสงค์ของพระองค์เป็นหลัก ทั้งนี้เพื่อให้ตัวอย่างในด้านการเป็นที่
น่าเคารพเลื่อมใส ความผ่องแผ้ว และความมีภูมิธรรมของเจ้าได้ปรากฏแก่บาทบริจาริกาคนอื่นๆ

ดูกร บาทบริจาริกา จงรับรู้ไว้ว่า ในสายพระเนตรของพระบาฮาอุลลาห์นั้น ระดับสตรีเท่าเทียมบุรุษ พระผู้เป็น
เจ้าทรงสร้างมนุษย์ตามจินตนาการและให้เหมือนกับพระองค์เอง นั่นก็คือ ทั้งบุรุษและสตรีต่างก็เป็นผู้เผยพระนาม
และพระกิตติคุณของพระองค์ ในแง่ของจิตใจและวิญญาณ ไม่มีความแตกต่างกันในระหว่างทางเพศทั้งสองนี้ บุรุษ
หรือสตรีคนใดก็ตามที่ได้เข้าใกล้พระผู้เป็นเจ้าต่างได้ชื่อว่าเป็นที่โปรดปรานของพระองค์ด้วยกันทั้งสิ้น ขอให้เจ้าจง
ตรองดูว่า ภายในร่มโพธิ์ร่มถัยของบาฮานี้ มีบาทบริจาริกาที่เด็ดเดี่ยวเปี่ยมด้วยน้ำใจที่เสียสละจำนวนมหาศาล
เพียงไรที่ได้พิสูจน์ตนให้เห็นแล้วว่าสตรีนั้นเหนือกว่าบุรุษ มีชื่อเสียงก้องโลกล้ำหน้าบุรุษ

อย่างไรก็ดี พระธรรมบัญญัติของพระผู้เป็นเจ้าได้ระบุอย่างชัดเจนเกี่ยวกับสภาวะธรรมแห่งสากลไว้ว่า สภา
ยุติธรรมแห่งสากลนั้นจะต้องประกอบด้วยคณะกรรมการที่เป็นบุรุษล้วน ในไม่ช้า พระอัจฉริยะที่แฝงไว้ในพระธรรม
บัญญัติข้อนี้ จะเป็นที่เปิดเผยให้เห็นอย่างกระจ่างแจ้งประดุจดังดวงอาทิตย์ยามเที่ยงวัน

สำหรับบาทบริจาริกาคนอื่นๆ ที่มีจิตผูกพันอยู่กับเสาวคนธ์อันเป็นทิพย์นั้น ขอให้เจ้าจงจัดงานธรรมสันตนา
การจากนั้นจงจัดตั้งธรรมสภา ทั้งนี้เพราะธรรมสภาเหล่านี้คือหลักเบื้องต้นมูลฐานที่จะช่วยแพร่สุคนธ์รสของพระผู้เป็น
เจ้า ช่วยเชิดชูพระวจนะของพระองค์ ผดุงไว้ซึ่งดวงประทีปแห่งพระเมตตา ประกาศศาสนาตลอดจนกระทั่ง

² จอห์น 6:51, 58

สนับสนุนพระธรรมคำสั่งสอนที่ปรากฏอยู่ในพระธรรมบัญญัติของพระองค์ ขอให้เจ้าตรัสตอบดูว่าจะหาพระเมตตาที่ยิ่งใหญ่กว่านี้ได้จากที่ไหนอีก ธรรมสภาเหล่านี้ได้รับความช่วยเหลือจากพระจิตวิญญาณของพระผู้เป็นเจ้า มีพระอับดุลบาฮาเป็นผู้ปกป้อง ผงาดปีกครอบคลุมคุ้มครองอยู่เหนือธรรมสภาเหล่านั้น จะมีพระมหากษัตริย์คุณที่ยิ่งใหญ่กว่านี้อีกหรือ ธรรมสภาเปรียบประดุจดั่งดวงประทีปอันโชติช่วง เป็นอุทยานแห่งสวนสวรรค์ เป็นแหล่งที่อำนวยให้สาวคนธำรงความศักดิ์สิทธิ์ได้แพร่จรไปทั่วอาณาบริเวณ เป็นโคมไฟแห่งความรู้ที่ฉายแสงอาบสรรพสิ่งทั้งปวง ชีวิตจิตใจหลากหลายไหลมาจากธรรมสภาเหล่านั้น ธรรมสภาคือแหล่งกำเนิดความก้าวหน้าแก่มนุษย์ตลอดเวลากายใต้ทุกสถานการณ์ จะหาความเมตตาที่มหาศาลกว่านี้ได้จากที่ไหนอีก

(8) ความจำเป็นเบื้องต้นและพื้นฐานที่ธรรมสภาพึงจะมีก็คือ คณะกรรมการธรรมสภาจะต้องปรึกษาหารือกันด้วยเจตนารมณ์อันบริสุทธิ์ด้วยจิตใจที่ผ่องแผ้ว ปลดตนเองจากสิ่งทั้งปวงนอกจากพระองค์ มีจิตผูกพันอยู่กับรสสุคนธ์อันเป็นทิพย์ ให้ความอ่อนน้อมถ่อมตนของกรรมการธรรมสภาเด่นอยู่ในบรรดาบุคคลที่พระองค์ทรงโปรดปราน มีความอดทนและฟันฝ่าความยุ่งยาก อุทิศตนถวายแทบริษัอันประเสริฐของพระองค์ หากกรรมการทุกท่านได้รับความช่วยเหลือให้มีคุณสมบัติตามที่กล่าวไว้นี้ เราจะได้รับชัยชนะจากแดนสุขาวดีที่มองไม่เห็นอย่างแน่นอน

(9) กรรมการ³ จะต้องปรึกษาร่วมกันในลักษณะที่ไม่เปิดโอกาสให้ความรู้สึกที่ไม่ดีหรือความปรักปรำต่อกันกำเนิดขึ้น ความรู้สึกที่ดีต่อกันนี้จะเกิดขึ้นได้ก็ต่อเมื่อกรรมการทุกท่านแสดงความคิดเห็นของตนโดยอิสระและพิจารณาเรื่องที่กำลังหยิบขึ้นมาด้วยเหตุผลของตนเอง หากมีผู้คัดค้าน เจ้าของความคิดเห็นจะต้องไม่รู้สึกกระแทกกระเทือนใจ ทั้งนี้เพราะถ้าหากปราศจากการถกกันแล้ว แนวทางที่ถูกต้องย่อมไม่ปรากฏออกมาให้เห็นประกายแสงแห่งความจริงเป็นผลของการปะทะกันของแนวความคิดเห็นในแง่มุมต่างๆ หากภายหลังเปิดอภิปรายแล้ว มีการลงมติเป็นเอกฉันท์ การตัดสินใจของกรรมการทั้งชุดย่อมได้ชื่อว่าถูกต้องและชอบทำแล้ว แต่ถ้าหากปรากฏว่า หลังอภิปรายที่ประชุมยังคงมีความคิดเห็นแตกแยกกันออกไปเป็นหลายแนวทางอยู่ก็ขอให้ถ้อยมติของเสียงส่วนใหญ่

(10) ต่อคำถามของเจ้าเกี่ยวกับเรื่องการจัดงานเลี้ยงฉลองทุกเดือนบาไฮนั้น ขอเฉลยว่า งานเลี้ยงนี้จัดขึ้นเพื่อกระชับความรักและไม่ตรีจิตมิตรภาพ เป็นโอกาสที่เราจะได้ตั้งจิตอธิษฐานอัญเชิญพระผู้เป็นเจ้าให้สถิตอยู่ในใจ ทั้งยังจะได้วิงวอนพระองค์ด้วยหัวใจที่สำนึกผิด งานนี้สนับสนุนให้ศาสนิกชนบำเพ็ญแต่กุศลกิจ

ในงานนี้ บาไฮศาสนิกชนควรตั้งใจให้มั่นอยู่ในพระผู้เป็นเจ้า เป็นโอกาสที่เราจะได้สรรเสริญพระองค์ ได้อ่านบทอธิษฐานและคำสอนอันศักดิ์สิทธิ์ เป็นช่วงเวลาที่บาไฮศาสนิกชนจะได้ปฏิบัติตนด้วยความรักใคร่ต่อกัน

(11) งานฉลองสิบเก้าวันยังให้ความรื่นเริงเบิกบานบังเกิดขึ้นในความคิดและจิตใจ หากงานเลี้ยงฉลองนี้ดำเนินไปอย่างถูกต้องแล้ว จิตวิญญาณของเพื่อนบาไฮศาสนิกชนจะได้รับการฟื้นฟูขึ้นใหม่ในทุกๆ สิบเก้าวัน ดวงจิตของเขาเหล่านั้นจะเปี่ยมไปด้วยพลังที่อยู่นอกเหนือขอบเขตของพิภพนี้

³ หมายถึงกรรมการธรรมสภาบาไฮ

(12) ดูกร นกน้อยที่ร้องเพลงรำพันถึงความงามแห่งสวรรค์อัปพา ในยุคของศาสนาที่ยังใหม่และทรงไว้ซึ่งความอัศจรรย์นี้ ม่านแห่งความเชื่อถือโชคลางได้ถูกฉีกทำลายลงแล้ว และอคติที่ประชาชาติตะวันออกยึดถืออยู่ก็ถูกตำหนิเช่นกัน ชาติบางชาติในโลกซึ่งตะวันออกประณามดนตรีว่าเป็นสิ่งที่เลวทราม มาในยุคใหม่ของศาสนา⁴ พระศาสดาผู้ทรงเรื่องร้องด้วยรังสีได้ทรงลิขิตไว้ในพระคัมภีร์ศักดิ์สิทธิ์ ประกาศระบุเกี่ยวกับเรื่องดนตรีไว้ว่า ดนตรีนั่นไม่ว่าจะร้องหรือบรรเลงก็ตาม ต่างก็เป็นอาหารแห่งดวงจิตและวิญญาณทั้งสิ้น ศิลปะดุริยางคศิลป์นั้นจัดเป็นหนึ่งในบรรดาศิลปะที่มีค่าควรแก่การได้รับการยกย่องอย่างสูง ดนตรีให้ความทะยานใจแก่ผู้เศร้าโศก ดูกร ชานา⁴ เมื่อเจ้าได้สดับตามนี้แล้ว จงบรรเลงและขับร้องดนตรีสรรเสริญพระวณะของพระผู้เป็นเจ้าในงานพบปะสังสรรค์ด้วยถ้อยทำนองอันไพเราะ เพื่อผู้ที่ฟังจะได้หลุดพ้น เป็นอิสระจากไซตรวนแห่งการระทมทุกข์และความเศร้า ส่งให้จิตวิญญาณได้โลดแล่นด้วยความหรรษาสู่อาณาจักรแห่งความเรื่องร้องด้วยสำนึกอันอ่อนน้อมถ่อมตน

(13) จงเพียรพยายามอย่างสุดหัวใจเพื่อให้ความสมัครสมานระหว่างชนผิวขาวและผิวดำบังเกิดขึ้นได้ และเพื่อพิสูจน์ให้เห็นได้ว่า ความสามัคคีในทัศนะของศาสนาบาไฮนั้นไม่เปิดช่องให้แก้อำนาจจำกัดทางสีผิว สามัคคีธรรมนั้นอยู่ที่จิตใจเป็นหลัก ขอความสรรเสริญจงมีแด่พระผู้เป็นเจ้า ขอให้หัวใจของศาสนิกชนไม่ว่าจะมาจากโลกซึ่งตะวันออกตะวันตก จากเหนือ หรือใต้ ไม่ว่าจะเป็น คนเยอรมัน คนฝรั่งเศส คนญี่ปุ่น คนอเมริกา ผิวดำ ผิวดำแดง ผิวดำเหลืองหรือผิวน้ำตาล ขอให้จิตใจของมนุษยชาติเหล่านี้จะประสานสัมพันธ์กัน ในศาสนาบาไฮความแตกต่างกันทางด้านผิวพรรณ ประเทศชาติ หรือเชื้อชาตินั้นไม่ใช่เป็นสิ่งสำคัญ ตรงกันข้าม สามัคคีธรรมของศาสนาบาไฮนั้นกลับพิชิตอคติเหล่านี้และพร้อมกันนั้นก็ได้ยกเลิกจินตนาการและความเพ้อฝันทิ้งไปจนหมดสิ้น

(14) ดูกร ศาสนิกชนผู้มีหัวใจอันผ่องแผ้ว เจ้านั้นเปรียบประดุจดังแก้วตา เป็นต้นกำเนิดแห่งแสงสว่างโดยแท้ ทั้งนี้เพราะรัศมีความรักของพระผู้เป็นเจ้าได้ทอดอาบอวดตาภายในของเจ้า และเจ้าก็ได้หันหน้าไปยังแดนสุขาวดีของพระองค์แล้วเช่นกัน

ความจงเกลียดจงชังระหว่างชนชาติผิวดำและผิวขาวในประเทศอเมริกานั้นเป็นไปอย่างรุนแรงมาก เราได้ตั้งความหวังไว้กับเดชาานุภาพของทิพย์สถานว่า พลาณภาพอันเป็นทิพย์นั้นจะช่วยประสานมิตรภาพระหว่างชนทั้งสองผิวพรรณนี้ ขอมิทธานุภาพนี้จะเป็นเสมือนยาระงับความเจ็บไข้ให้แก่เขา

จงอย่าดูคนที่สีผิว แต่จงมองให้ทะลุถึงหัวใจของเขา ถ้าจิตใจคนไหนผ่องแผ้ว คนๆ นั้นก็สมควรจะได้เข้าเฝ้าแทบธรณ์ที่ประทับของพระผู้เป็นเจ้า หากหัวใจของคนไม่ว่าจะเป็นของคนขาวหรือคนดำก็ตามเกิดขุ่นมัว คนๆ นั้นก็ได้ชื่อว่าไม่ได้ให้ความสนใจใฝ่ดีต่อพระผู้เป็นเจ้า

(15) ดูกร บาทบริจาริกาของพระผู้เป็นเจ้า เราได้รับและได้อ่านข้อความในจดหมายของเจ้าโดยตลอดแล้ว

เนื่องจากในวาระสุดท้ายของชีวิตนั้น ร่างกายคนเราต้องตาย ดังนั้นในทัศนะของคนส่วนใหญ่ เขาจึงมีความคิดว่าการสมรสเป็นเพียงความสัมพันธ์ทางสรีระ เป็นความสมานฉันท์กันเพียงชั่วคราวเท่านั้น

⁴ ชานา⁴ คือนามของผู้ที่ได้รับจดหมายฉบับนี้ นอกเหนือจากนี้ชานายังมีความหมายว่า โน้ตดนตรีอีกด้วย

แต่ในทัศนะของบาไฮศาสนิกชนนั้น การสมรสเป็นความสัมพันธ์ที่สมานฉันท์ทางด้านร่างกายและจิตใจ ทั้งนี้ เพราะความเปล่งปลั่งสดใสของสามีภรรยานั้นบังเกิดขึ้นจากน้ำอมฤตด้วยเดียวกัน ทั้งคู่มิได้นำอันประกอบขึ้นจาก พระพักตร์อันงดงามหาที่ติมิได้ของพระองค์ เป็นความงามอันน่าพิศวงและตื่นตาตื่นใจ คู่สามีภรรยานี้ดำเนินชีวิต และโสดแล่นไปตามกระแสพระบารมีเดียวกัน ต่างได้รับความส่องไสจากกระแสความรุ่งเรืองสายเดียวกันความ เกี่ยวพันระหว่างบุคคลทั้งสองนี้ทรงไว้ซึ่งความบริสุทธิ์ผุดผ่อง เป็นสายสัมพันธ์ที่ยืนยงอยู่ชั่วนิรันดร์ ด้วยประการ ฉะนั้นจึงควรที่สามีภรรยาจะพึงพอใจในความผูกพันอันแน่นแฟ้นยืนนานที่เขาทั้งสองมีต่อกันในโลกของธรรมชาติ หากการสมรสนั้นประกอบด้วยจิตใจและร่างกายเป็นหลัก เขาจึงจะมีความสัมพันธ์อันเที่ยงแท้ต่อกัน และแล้วการ สมรสนั้นจะดำเนินไปอย่างตลอดรอดฝั่ง แต่ถ้าสามีภรรยาจำกัดความเกี่ยวพันให้อยู่แต่โลกียวิสัย เขาก็จะรักกันได้ เพียงชั่วครู่ชั่วยาม และแล้วชีวิตสมรสนั้นก็จะดับปางลงด้วยการต้องแยกทางกันเดินอย่างแน่นอน

ดังนั้น เมื่อบาไฮศาสนิกชนตัดสินใจเข้าสู่ชีวิตสมรส นั้นย่อมหมายความว่า ความสัมพันธ์ที่เขาทั้งสองมีต่อกันนั้นต้องเที่ยงแท้แน่นอน ความสุขทางด้านจิตวิญญาณนั้นต้องมีควบคู่กับความสุขทางร่างกาย เพื่อว่า ความสัมพันธ์นั้นจะแนบแน่นไปชั่วชีวิต และยั่งยืนต่อไปอีกในทุกภพของพระผู้เป็นเจ้า ที่เป็นเช่นนี้เพราะความเป็น เอกภาพอันแท้จริงนั้นคือรังสีแห่งความรักของพระผู้เป็นเจ้านั่นเอง

ในทำนองเดียวกัน เมื่อศาสนิกชนมีความศรัทธาอย่างแท้จริงเขาก็จะได้บรรลุสู่ระดับการได้มีความสัมพันธ์ ทางจิตวิญญาณต่อกัน และความนุ่มนวลที่เขาแสดงต่อกันนั้นคือคุณสมบัติที่ไม่อาจหาจากโลกนี้ได้ ศาสนิกชน ทั้งหมดนี้จะเบิกบานสดใสด้วยความเต็มใจในความรักอันเป็นทิพย์นี้ และความสามารถที่ตลอดจนความสัมพันธ์ที่เขา มีต่อกันนี้จะยั่งยืนนานตลอดไปชั่วกาลปาวสาน บุคคลที่ละแล้วซึ่งความสนใจตนเองและนำตนให้หลุดพ้นเป็นอิสระ จากโชตรวนที่ล่อลวงมนุษย์ไว้ บุคคลเหล่านี้จะเรืองรองผ่องใสด้วยแสงธรรมแห่งความเป็นเอกภาพและจะได้บรรลุสู่ ความสมานฉันท์ในโลกอันเป็นอมตะอย่างแน่นอน

(16) ต่อคำถามของเจ้าที่เกี่ยวข้องกับการสมรสภายใต้พระบัญญัติของพระผู้เป็นเจ้า ก่อนอื่น เจ้าจะต้องเลือกบุคคล ที่ต้องใจเสียก่อน จากนั้นจึงจะขึ้นอยู่กับบิดามารดาว่าจะยินยอมรับบุคคลนั้นหรือไม่ บิดามารดาไม่มีสิทธิมายุ่ง เกี่ยวกับการตัดสินใจก่อนที่เจ้าจะเลือกใคร

(17) การสมรสของบาไฮนั้นบังเกิดขึ้นจากการที่บุคคลสองฝ่ายตกลงปลงใจยอมรับซึ่งกันและกัน ตลอดจนมี ความรู้สึกนึกคิดและจิตใจอันปลอดจากสิ่งยึดเหนี่ยวทั้งปวง บุคคลทั้งสองจะต้องดูแลเอาใจใส่รักใคร่กันให้มากที่สุด เพื่อว่าจะได้เรียนรู้ถึงอุปนิสัยใจคอของกันและกัน จากนั้น สัญญาอันผูกพันกันทั้งสองก็จะเป็นพันธนาการที่ยืนยาว ต่อไปชั่วนิรันดร์ บุคคลทั้งสองจะต้องมีอุดมคติร่วมกันดังนี้คือ “เราทั้งสองจะเป็นทั้งเพื่อนและคู่ชีวิตที่รักกันตลอดไป ชั่วกาลนาน....

การสมรสในศาสนาบาไฮมีลักษณะดังนี้คือ สามีและภรรยาจะต้องสมัคสมานกันทั้งร่างกายและจิตใจ คู่ชีวิตทั้งสองจะต้องช่วยเสริมระดับจิตวิญญาณของกันและกัน และร่วมสมานสุขกันต่อไปอีกในทุกๆ ภพของพระผู้ เป็นเจ้า นี่คือการสมรสในทัศนะของศาสนาบาไฮ

(18) ดูกร บาทบริจาริกาของพระผู้เป็นเจ้า ธรรมชาติที่เจ้าดำเนินการจัดตั้งในเมืองอันเจริญรุ่งเรืองแห่งนั้นนับเป็น การประกอบศาสนกิจอันอุดมด้วยมงคลอย่างยิ่ง ความเพียรพยายามของเจ้านั้นนับว่าเกินหน้าใคร เจ้าได้ยื่นหยัด ขึ้นรับใช้แทบพระธรณีที่ประทับอันศักดิ์สิทธิ์ พระผู้เป็นเจ้าทรงสบพระทัยในกุศลกิจของเจ้ายิ่งนัก และพระองค์ได้ ทรงประทานพรให้เจ้าอย่างท่วมท้นแล้ว บัดนี้ ถึงเวลาแล้วที่เจ้าทั้งหลายจะต้องประชุมร่วมกันในธรรมชาติแห่งนั้น ด้วยจิตที่กระตือรือร้น พร้อมกันนั้นจงตั้งใจศึกษาพระคัมภีร์ศักดิ์สิทธิ์และสำรวจจิตใจให้อยู่กับการระลึกถึงพระผู้ เป็นนาย จงนำข้อถกเถียงและข้อที่พระองค์ทรงพิสูจนแล้วมาใช้ให้เป็นประโยชน์ จงให้คำแนะนำแก่สตรีในท้องถิ่น นั้น จงให้การอบรมยุวธิดาและเด็กๆ เพื่อว่ามารดาทั้งหลายจะได้เริ่มให้การศึกษากับบุตรธิดาตั้งแต่เขายังอ่อนวัยได้ อย่างทั่วถึง นอกเหนือจากนี้ มารดาจะได้ปลูกฝังนิสัยและศีลธรรมอันดีงามแก่ลูกๆ ชักนำให้เขามีคุณธรรม ป้องกันมิให้นิสัยอันน่าตำหนิก่อตัวขึ้น ใช้ระบบการศึกษาแบบบาไฮเป็นแบบอย่างในการเลี้ยงดูเขา หากกระทำ ได้ดังนี้ ทารกอันอ่อนวัยเหล่านั้นก็จะได้รับการพุ่มพักอยู่ในอ้อมอกแห่งความรู้ของพระผู้เป็นเจ้า และเติบโตอยู่ภายใต้ ความรักของพระองค์ จากนั้นเขาก็จะเจริญเติบโต ปรากฏความงามสะพรั่งตา จะได้เรียนรู้ถึงความเที่ยงธรรมและ ศักดิ์ศรีแห่งการเกิดมาเป็นมนุษย์ การตั้งอยู่ในปณิธานและมีเจตจำนงที่จะเพียรพยายามตลอดจนกระทั่งเตรียม ผลบุญอุปสรรคที่ขวางหน้า และแล้วเขาก็จะได้เรียนรู้ว่าการจะปฏิบัติสิ่งใดให้สำเร็จลุล่วงไปได้นั้นจำเป็นต้องอาศัย ความวิริยะอุตสาหะ จักต้องเฝ้าความก้าวหน้า มีภูมิธรรมสูง มีความตั้งใจอย่างเลิศจิต ดำเนินชีวิตอย่างบริสุทธิ์ผุด ผ่อง หากกระทำได้ตามนี้ กิจการงานทุกสิ่งที่เขาดำเนินก็จะประสบความสำเร็จ

ขอให้พระบิดามารดาทั้งหลายจงตระหนักว่า สิ่งใดก็ตามที่เกี่ยวข้องไปถึงการศึกษาของเด็กย่อมมี ความสำคัญเป็นอันดับแรก ขอให้มารดาทั้งหลายจงทุ่มเทความเพียรพยายามส่งเสริมการศึกษาให้แก่บุตรธิดาของ ตน ทั้งนี้เพราะเป็นการง่ายที่จะดัดจริตที่ยังเขียวและอ่อนให้เจริญไปในทิศทางที่เจ้าต้องการ หน้าที่การอบรมบุตร จิงตกเป็นของมารดาซึ่งเปรียบประดุจเป็นคนสวนที่จะบำรุงรักษาพฤกษชาติของตน จงพากเพียรปลูกฝังความ ศรัทธาและคุณธรรมความดีให้บังเกิดขึ้นในตัวเด็กทุกเข้าค่า สอนให้เด็กมีความเกรงกลัวพระผู้เป็นเจ้า ให้มีความรัก ในองค์พระศาสดาให้มีคุณลักษณะและนิสัยอันดีงามพร้อมทุกประการ เมื่อเด็กประพฤติดี มารดาจะต้องสรรเสริญ ชมเชยและให้กำลังใจแก่เขา และเมื่อใดก็ตามที่เด็กแสดงนิสัยไม่ดีออกมาแม้จะเป็นเพียงเล็กน้อย ขอให้มารดาจง อธิบายให้เด็กเข้าใจพร้อมทั้งทำโทษเขา จงลงโทษเด็กให้สมเหตุสมผล การว่ากล่าวด้วยวาจาก็นับว่าเพียงพอแล้ว ไม่อนุญาตให้เขียนตีหรือประจานเด็ก เพราะการลงโทษด้วยวิธีดังกล่าวมีแต่จะทำให้เด็กกลายเป็นคนดื้อดึง

(19) ความแตกต่างระหว่างอารยะธรรมด้านวัตถุซึ่งมีอยู่ในปัจจุบันกับอารยะธรรมทางธรรมซึ่งนับเป็นคุณประโยชน์ ที่เหลือไหลมาจากสภาวะธรรมบาไฮนั้นอธิบายได้ดังนี้คือ อารยะธรรมทางด้านวัตถุนั้นอาศัยอำนาจกฎหมายลงโทษ และอาญาบ้านเมืองเป็นเครื่องมือเหนี่ยวรั้งมิให้ประชาชนประกอบอาชญากรรม ทั้งๆ ที่กฎหมายที่ลงโทษทัณฑ์นั้น มีขอบข่ายขยายกว้างขวางออกไปทุกที แต่เจ้าเองก็ได้ประจักษ์แก่ตาตนเองแล้วว่า ไม่มีตัวข้อกฎหมายที่ให้อำนาจแก่คนเลย ตึกหลังมึนมาได้สร้างไว้ทั่วทุกเมืองในทวีปยุโรปและอเมริกา ซึ่งเอาไว้สำหรับเป็นที่คุมขังอาชญากร

อารยะธรรมทางด้านธรรมนั้นฝึกฝนไม่ให้คนในสังคมประกอบอาชญากรรม จะมียกเว้นก็แต่คนจำพวกที่ละเลยไม่สนใจเท่านั้น วิธีที่ใช้ป้องกันอาชญากรรมด้วยการลงโทษทัณฑ์อย่างรุนแรงกับวิธีการอบรมบ่มนิสัยให้กระจำงและฝึกฝนจิตใจคนให้ดีขึ้นนั้นให้ผลแตกต่างกันมาก เพราะผู้ที่ผ่านการอบรมบ่มนิสัยนั้นย่อมจะรังเกียจการประพฤติผิดทางอาญา เป็นความรังเกียจที่ปราศจากความเกรงกลัวว่าจะถูกลงโทษหรือถูกแก้แค้นแผลงอยู่ และพร้อมกันนั้นก็เห็นว่าการทำความผิดอันอุกฉกรรจ์เช่นนั้นจะนำความเสื่อมเสียมาสู่ตน ส่งผลให้ผู้ละเมิดการกระทำผิดต้องได้รับโทษอันบังเกิดจากการขาดมโนธรรมที่รู้สำนึกว่าตนได้กระทำผิดไปแล้วนั่นเอง แต่คุณธรรมความดีอันสมบูรณ์ของเขาจะกลายเป็นที่บูชา เขาจะอุทิศชีวิตจิตใจประกอบแต่กุศลกิจที่จะนำแสงสว่างมาสู่โลก และตั้งใจประกอบคุณงามความดีอันเป็นที่ยอมรับ ณ พระธรรมของพระผู้เป็นเจ้าของเขาต่อไป

บัดนี้ เจ้าก็ได้ประจักษ์ความแตกต่างระหว่างอารยะธรรมที่บังเกิดจากทางโลก และทางธรรมแล้ว ความเจริญทางวัตถุนั้นจะอาศัยการบีบบังคับและการลงโทษเป็นเครื่องมือที่เหนียวรั้งให้มนุษย์ก่อการร้าย ยิ่งยังมีให้เขาก่ออันตรายต่อสังคม ทั้งยังป้องกันมิให้เขาประกอบอาชญากรรมอีกด้วย หันมาดูทางด้านอารยะธรรมทางธรรม จะพบว่า คนที่ใฝ่ในธรรมนั้นจะมีจิตใจที่ปรับไว้อย่างดีปราศจากความกลัวโทษทัณฑ์ เขาจะหลีกเลี่ยงการกระทำผิดและเห็นว่าการกระทำผิดนั้นส่งผลให้ผู้ถูกกระทำต้องทนทุกข์ทรมานอย่างแสนสาหัส เขาจะแสวงหาคุณธรรมความดีด้วยความกระตือรือร้น ด้วยดวงจิตที่แจ่มใสเพื่อจะได้อำนวยความเจริญก้าวหน้าให้บังเกิดแก่มนุษย์ และสัตว์มีสองขำมพิภพต่อไป

(20) ด้วยเหตุที่เด็กบาไฮถูกเลี้ยงดูในอ้อมอกแห่งความเมตตาของพระผู้เป็นเจ้า ดังนั้นจึงจำเป็นอย่างยิ่งที่เด็กบาไฮจะต้องนำเด็กอื่นๆ ในด้านการศึกษาสาขาวิชาศิลปะและวิทยาศาสตร์

ในขณะที่เด็กคนอื่นๆ ใช้เวลาศึกษาเนื้อหาวิชาความรู้ใดในหนึ่งปี เด็กบาไฮจะสามารถศึกษาวิชานั้นสำเร็จในหนึ่งเดือน พระอับดุลบฮาตั้งความปรารถนาไว้ด้วยความรักที่จะได้เห็นเยาวชนบาไฮแต่ละคนมีสติปัญญาฉลาดปราดเปรื่องโด่งดังเป็นที่รู้จักไปทั่วโลก ไม่ต้องสงสัยเลยว่า เยาวชนบาไฮเหล่านั้นจะต้องทุ่มเทความพยายาม พลังและความภาคภูมิใจที่มีอยู่เพื่อให้ได้มาซึ่งความเชี่ยวชาญทางศิลปะและวิทยาศาสตร์ที่กล่าวมานี้

(21) คูกร บรรดามิตรของพระผู้เป็นเจ้าผู้ทรงความบริสุทธิ์ที่ทรงความยิ่งใหญ่ อุปนิสัยอันผ่องแผ้วบริสุทธิ์ควรแก่การสักการนั้นเป็นคุณธรรมของผู้ที่อุทิศแล้วซึ่งสิ่งทั้งปวง เป็นคุณสมบัติประจำใจที่เป็นไท ความสมบูรณ์เพียบพร้อมนั้นคือการปราศจากมลทินและการปลดตนให้เป็นอิสระจากความต่างพร้อมทั้งปวง บุคคลใดก็ตามที่มีจิตใจใสสะอาดบริสุทธิ์ เขาย่อมจะกลายเป็นศูนย์รวมที่สะท้อนแสงแห่งพระธรรมที่เผยไว้

วิถีชีวิตของมนุษย์นั้นประกอบด้วยความบริสุทธิ์เป็นอันดับแรก ลำดับต่อไปก็ต้องมีความผ่องแผ้ว จิตใจที่ใสสะอาดและเป็นอิสระ ร่องล้าธารจะต้องสะอาดก่อนที่จะรองรับสายธารทิพย์ที่หลากไหลมา สายตาอันบริสุทธิ์ที่ชื่นชมภาพนิมิตอันนำปิติของพระผู้เป็นเจ้าย่อมตระหนักในความหมายของภาพที่ได้ประจักษ์นั้น โสตรสัมผัสอันบริสุทธิ์จะได้ดอมดมกลิ่นกลิ่นสุคนธ์ที่ขจรมาจากสวนกุหลาบแห่งความกรุณาของพระองค์ หัวใจที่สุกใสจะส่องสะท้อนโฉมหน้าแห่งสัจจะอันสง่างาม

ด้วยประการฉะนี้ พระธรรมคำสั่งสอนในพระคัมภีร์ศักดิ์สิทธิ์จึงเปรียบประดุจดั่งธารา แม้กระทั่งในพระคัมภีร์
กรูอ่านก็มีข้อลิขิตว่า “และเราได้หลั่งน้ำทิพย์อันบริสุทธิ์ลงมาจากสวรรค์”⁵ ในทำนองเดียวกันพระคัมภีร์ศาสนา
คริสต์กล่าวไว้ว่า “ถ้าหากมนุษย์มิได้ผ่านการล้างบาปด้วยน้ำและพระจิต เขาก็จะไม่ได้เข้าสู่อาณาจักรของพระผู้
เป็นเจ้า”⁶ ธรรมลิขิตเหล่านี้ชี้ให้เราเห็นอย่างชัดเจนแล้วว่า พระธรรมคำสั่งสอนใดๆ ที่มาจากพระผู้เป็นเจ้าล้วน
เป็นแหล่งที่มาแห่งพระกรุณาธิคุณ เป็นพืชรูแห่งความเมตตาและเป็นเครื่องชำระล้างหัวใจของมนุษย์ให้สะอาด
หมดจด

ความหมายของอรรถาธิบายที่เราแสดงไว้นี้ เพื่อชี้ให้เห็นว่า ในทุกแง่มุมของชีวิตนั้น ความบริสุทธิ์อันน่า
นับถือและความสะอาดหมดจดจะยกสถานะของมนุษย์ให้สูงขึ้น และจะช่วยพัฒนาแก่นแท้แห่งชีวิตจิตใจของ
มนุษย์ให้เจริญก้าวหน้าต่อไป พระคัมภีร์ศักดิ์สิทธิ์ได้ระบุไว้อย่างชัดเจนว่า แม้กระทั่งในโลกแห่งวัตถุนี้ ความสะอาด
ทางร่างกายที่เราเห็นว่าเป็นเพียงปรากฏการณ์ทางด้านสรีระนั้นยังมีอิทธิพลต่อสุขภาพของจิตวิญญาณอีกด้วย
ความสะอาดเปรียบประดุจดั่งเสียงหวานเสนาะ เป็นดุริยางค์อันไพเราะ แม้เสียงจะเป็นคลื่นในอากาศซึ่งมากระทบ
กับโสตประสาท และแม้ว่าคลื่นเสียงจะบังเอิญเป็นเพียงปรากฏการณ์ที่อยู่ในรูปของคลื่นอากาศ กระนั้นก็ดีขอให้
เจ้าจงสังเกตดูว่าเสียงนั้นไพเราะจับใจผู้ฟังเพียงไร เสียงดนตรีอันไพเราะเปรียบเสมือนเป็นปีกของจิตใจ ยังให้จิต
วิญญาณหวนไหวด้วยความปิติ ความมุ่งหมายที่ได้แสดงอรรถาธิบายนี้ก็เพื่อชี้ให้เห็นว่า ความสะอาดทางด้านสรีระ
และทางวัตถุนั้นมีผลต่อจิตวิญญาณในทำนองเดียวกับที่ดินตรมิต่อจิตใจของมนุษย์นั่นเอง

จงหันมาพิจารณาดูว่า ในสายพระเนตรของพระผู้เป็นเจ้านั้น พระองค์ทรงโปรดปรานความสะอาดหมดจด
เพียงไร ขอให้สังเกตดูว่าพระศาสดาทั้งหลายได้ทรงตรัสย้ำถึงความสำคัญเกี่ยวกับเรื่องนี้มากเพียงไร พระคัมภีร์
ศักดิ์สิทธิ์ของทุกศาสนามีบทบัญญัติห้ามมิให้บริโภคหรือใช้ของที่ไม่สะอาด บทบัญญัติบางข้อกำหนดห้ามเรื่องนี้ไว้
อย่างตายตัวและมีผลใช้บังคับมนุษย์ทุกคน ใครก็ตามที่ละเมิดพระบัญญัติที่พระศาสดาวางไว้ให้ ย่อมเป็นบุคคลที่
พระผู้เป็นเจ้าทรงรังเกียจ นอกเหนือจากนั้นจะต้องถูกศาสนิกชนทั่วไปประณามอีกด้วย ที่กล่าวมานั้นคือตัวอย่างข้อ
ห้ามบางข้อที่ระบุไว้อย่างเด็ดขาด มีการกระทำที่น่ารังเกียจซึ่งถือเป็นบาปมหันต์อีกหลายอย่างที่น่าละอายจนไม่
สมควรเอ่ยกล่าวถึง

ยังมีสิ่งต้องห้ามอีกหลายประการซึ่งไม่ก่อให้เกิดอันตรายอย่างทันตาเห็น แต่มีพิษภัยที่ค่อยๆ ก่อตัวขึ้นทีละ
เล็กทีละน้อย ในสายพระเนตรของพระผู้เป็นเจ้า การกระทำใดๆ ที่ก่อผลดังกล่าวนั้นจะได้ชื่อว่าเป็นที่น่ารังเกียจ น่า
ตำหนิและน่าชิงชังยิ่งนัก แม้ว่าพระคัมภีร์ยังมิได้ระบุห้ามประพฤติดุสิตในข้อนี้ก็ดี การหลีกเลี่ยงไม่นำตนเข้าไปยุ่ง
เกี่ยวเพื่อธำรงไว้ซึ่งความบริสุทธิ์ สะอาดพลานามัยอันสมบูรณ์ การอิสระจากสิ่งเสพติดเหล่านั้นย่อมเป็นสิ่งจำเป็น
อย่างยิ่ง

⁵ กรูอ่าน 25:50

⁶ จอห์น 3:5

หนึ่งในบรรดาสิ่งต้องห้ามที่กล่าวมาแล้วก็คือ การสูบบุหรี่ซึ่งทั้งสกปรก ส่งกลิ่นน่ารังเกียจ เป็นการเพาะนิสัยที่เป็นโทษ พิษภัยของการสูบบุหรี่นั้นค่อยๆ เป็นที่ประจักษ์แก่ทุกคนแล้ว ส่วนประกอบของบุหรี่ที่ได้ผ่านการวิจัยจากนายแพทย์ผู้ทรงคุณวุฒิ ทั้งยังได้ผ่านการวิเคราะห์แล้วว่าเป็นพิษต่อร่างกาย และผู้ที่สูบบุหรี่เองก็เสี่ยงต่อการเป็นโรคหลายชนิด ด้วยประการฉะนี้จึงกล่าวได้ว่า การสูบบุหรี่เป็นภัยต่อสุขภาพอนามัยอย่างยิ่ง

เมื่อสมัยแรกที่พระบิ๊อบประกาศเทศนาพระธรรมนั้นพระองค์ทรงประกาศห้ามสูบบุหรี่โดยเด็ดขาดและบรรดาศาสนิกชนทั้งหมดก็ปฏิบัติตาม แต่เนื่องจากว่าผู้ที่อดบุหรี่ถูกก่อกวน ถูกทารุณและบางครั้งถูกประทุษร้ายจนถึงแก่ความตาย ดังนั้นพระบิ๊อบจึงอนุญาตให้ศาสนิกชนอำพรางความเชื่อถือของตนได้ ศาสนิกชนที่ไม่ประสงค์จะประกาศศาสนาของตนจึงสูบบุหรี่ต่อไป ครั้นต่อมา เมื่อถึงสมัยที่มีพระราชบัญญัติพระมหาคัมภีร์อัคคีคัมภีร์เล่มนี้ก็มีได้ระบุห้ามการสูบบุหรี่ไว้อย่างชัดเจน ดังนั้น ศาสนิกชนโดยทั่วไปจึงยังไม่อดบุหรี่อย่างเด็ดขาดอย่างไรก็ดี พระบาฮาอุลลาห์ได้ทรงตรัสถึงความน่ารังเกียจของบุหรี่ไว้เสมอ แม้ว่าในอดีต พระบาฮาอุลลาห์จึงมีเหตุผลพอที่จะสูบบุหรี่ซึ่งทรงสูบเพียงเล็กน้อยเท่านั้น ต่อเมื่อถึงเวลาอันสมควร พระองค์ก็ทรงอดอย่างเด็ดขาด บรรดาศาสนิกชนที่เคร่งครัดในศีลปฏิบัติต่างก็พากันอดบุหรี่ตามเบื้องยุคลบาทของพระองค์

อรรถาธิบายนี้หมายจะแสดงให้เห็นว่า ในสายพระเนตรของพระเจ้าผู้เป็นเจ้า การสูบบุหรี่เป็นสิ่งที่น่ารังเกียจน่าขยะแขยงสกปรกอย่างยิ่งและระดับอันตรายที่มีต่อสุขภาพนั้นสูงมากหรือน้อยตามปริมาณที่สูบ ทำให้เสียทั้งเงินและเวลา และผู้สูบเองยังต้องตกเป็นทาสสิ่งเสพติดอันเป็นภัยร้ายแรงนี้ด้วย ผู้ที่มั่นคงในพระปฏิญญาย่อมเห็นแล้วว่า ไม่ว่าจะมองทางด้านเหตุผลหรือประสบการณ์ การติดบุหรี่เป็นนิสัยที่น่าตำหนิอย่างยิ่ง และการอดให้ได้นั้นจะนำมาซึ่งความปลอดโปร่งใจและสุขสงบแก่มนุษย์ทั้งปวง นอกเหนือจากนี้ยังจะทำให้ปากสะอาด นิ้วมือปราศจากคราบ หมดปลอดจากกลิ่นที่น่ารังเกียจ เราหวังเป็นอย่างยิ่งว่า ศาสนิกชนที่ได้สดับความนี้แล้วจะหาทางละทิ้งนิสัยอันเป็นภัยนี้ให้ได้ภายในระยะเวลาใดเวลาหนึ่งอย่างแน่นอน

ส่วนสำหรับฝิ่นนั้น เป็นยาเสพติดที่ทั้งน่าสกปรกและน่าประณามยิ่งนัก พระผู้เป็นเจ้าทรงปกป้องเราให้พ้นจากโทษความทุกข์ที่ผู้เสพติดจะต้องได้รับ พระมหาคัมภีร์ศักดิ์สิทธิ์ระบุห้ามเสพย์ไว้อย่างชัดแจ้งตายตัว สมควรที่ผู้เสพย์จะต้องได้รับคำประณามอย่างรุนแรง ได้ผ่านการพิสูจน์ตามหลักเหตุผลแล้วว่า การสูบฝิ่นทำให้จิตใจไม่ปกติและประสบการณ์เท่าที่ผ่านสายตาเรามานั้นเป็นเครื่องยืนยันอย่างดีว่า คนที่ติดฝิ่นนั้นถูกตัดขาดออกจากสภาพความเป็นมนุษย์ไปแล้ว ขอให้พระเจ้าผู้เป็นเจ้าทรงปกป้องเราให้ออกห่างจากการกระทำผิดอย่างน่ารังเกียจเยี่ยงนี้ ทั้งที่เพราะการสูบฝิ่นมีผลถอนรากถอนโคนความเป็นมนุษย์มีโทษทำให้ผู้เสพย์ต้องตกอยู่ในสภาพเสียผู้เสียคนตลอดไป ฝิ่นเกาะกินจิตวิญญาณ ทำลายสำนักผิดชอบชั่วดีของผู้เสพย์จนหมดสิ้น ทั้งยังทำให้จิตใจเลื่อนลอย ความสามารถในการรับรู้เสื่อมถอยลง พิษของฝิ่นแปรให้ชีวิตเปลี่ยนเป็นความตายและกลืนกินพลังธรรมชาติในร่างกายด้วยความทุกข์ทรมานที่อุบัติจากการสูบฝิ่นนั้นไม่มีสิ่งใดเกิน สวัสดิ์มงคลนั้นมีแต่ผู้ที่ไม่เคยเอ่ยอ้างถึงนามของมัน ฉะนั้นแล้ว จงตรึกตรองดูเถิดว่าเคราะห์กรรมที่จะตกแก่ผู้เสพย์นั้นมหาศาลและร้ายแรงเพียงไร

ดูกร บรรดาผู้ที่เป็​น​ปิ​ย​มิต​ร​ของ​พระ​ผู้​เป็น​เจ้า​ ตลอด​ชั่ว​อายุ​ขัย​ของ​พระ​ผู้​เป็น​เจ้า​ พระ​องค์​ทรง​ประ​ณาม​การ​ใช้​ความ​รุนแรง​ ใช้​กำ​ลั​ง​บี​บ​บັ​ง​คั​บ​ขู่​เชื้อ​หรือ​กด​ขี่​กัน​ กระ​นั้น​ก็​ดี​ วิ​ถี​ทาง​ ทั้ง​หมด​ที่​มี​อยู่​นั้น​จะ​ต้อง​นำ​มา​ใช้​ป็อง​กัน​มิ​ให้​มี​การ​สุม​ป็น​ เพื่อ​ว่า​บาง​ที​อาจ​ช่วย​ให้​มนุษย์​ชาติ​รอด​พ้น​จาก​โร​คระ​บาด​อัน​ร้าย​แรง​นี้​ได้​ มิ​จะ​นั้น​แล้ว​ ความ​หา​ย​นะ​และ​ความ​ทุ​ก​ข์​ยาก​จะ​ตก​แก่​ผู้​ที่​ละ​เลย​ ไม่​ปฏิ​บัติ​ตาม​หน้า​ที่​ ที่​ตน​พึง​มี​ต่อ​พระ​ผู้​เป็น​เจ้า⁷

ข้า​แต่​พระ​ผู้​ทรง​กรุ​ณา​ ขอ​พระ​องค์​ทรง​ประ​ทาน​สิ่ง​ที่​จะ​ยัง​ความ​บริ​สุ​ทธิ​และ​ความ​สะ​อาด​หมด​จด​แก่​บา​ไฮ​ศา​ส​นิ​ก​ชน​ ขอ​ให้​พวก​เขา​ปลอด​จาก​ม​ล​ทิน​ ให้​รอด​พ้น​จาก​สิ่ง​เส​พ​ย​ิต​ติ​ทั้ง​มวล​ ขอ​ทรง​ป​ก​ป็อง​มิ​ให้​เขา​กระ​ทำ​สิ่ง​ที่​น่า​รัง​เกีย​จ​ ขอ​ทรง​ปลด​ปล่อย​ให้​เขา​หลุด​พ้น​จาก​โซ่​ตรวน​แห่ง​นิ​ส​ย​อัน​ชั่ว​ร้าย​ เพื่อ​ว่า​เขา​จะ​ได้​ดํา​เนิน​ชี​วิต​อย่าง​บริ​สุ​ทธิ​เป็น​อิสระ​ มี​ความ​สุข​สม​บุ​ร​ณ์​และ​สะ​อาด​หมด​จด​ มี​ค่า​ควร​แก่​การ​รับ​ใช้​ ณ​ แ​แท​บ​พระ​ธ​ร​ณ​์​อัน​ศัก​ดิ์​สิ​ทธิ์​ สม​ควร​ได้​ชื่อ​ว่า​มี​สาย​สัมพันธ์​กับ​พระ​องค์​ ขอ​ให้​เขา​รอด​พ้น​จาก​การ​ต้อง​ตก​เป็น​ทาส​ของ​สุ​รา​ ยา​สูบ​ ขอ​พระ​องค์​ทรง​ช่วย​เหลือ​ป​ก​ป็อง​เขา​ให้​พ้น​จาก​ยา​ฝิ่น​ ซึ่ง​มี​แต่​จะ​นำ​ความ​คลุ้ม​คลั่ง​มา​ให้​ และ​ให้​เขา​ได้​รึ​น​ม​ย​กับ​รส​สุ​คน​ธ์​แห่ง​ความ​ศัก​ดิ์​สิ​ทธิ์​เพื่อ​ว่า​เขา​จะ​ได้​ดื่ม​น้ำ​ทิ​พย์​จาก​ถั​ย​แห่ง​ความ​รัก​อัน​ลึก​ลับ​ และ​ได้​มี​โอกาส​สัมผัส​กับ​ความ​ป​ติ​แห่ง​การ​ได้​อยู่​ใกล้​ชิด​กับ​อา​ณา​จักร​ของ​พระ​ผู้​ทรง​เรี​อง​รอง​ ทั้ง​นี้​เพื่อ​ให้​เป็น​ไป​ตาม​พระ​คำ​รัส​ของ​พระ​องค์​ที่​ได้​ทรง​ตรัส​ไว้​ว่า​ “ท​รั​พย์​สม​บัติ​ที่​เจ้า​เก็บ​ไว้​ใน​กร​ุ​น​นั้น​ไม่​สามารถ​ดับ​กระ​หาย​แห่ง​ความ​รัก​ของ​เรา​ได้​ ดู​กร​ พ​นัก​งาน​ริน​น้ำ​ จ​ง​นำ​ถั​ย​น้ำ​อม​ฤ​ต​แห่ง​จิต​วิ​ญ​ญา​ณ​ที่​บรร​จ​น้ำ​ทะ​เล​จน​เป​ี่ยม​ล้น​มา​ให้​เรา”

ดู​กร​ ผู้​ที่​เป็น​ที่​รัก​ของ​พระ​ผู้​เป็น​เจ้า​ ประ​ส​บ​การ​ณ์​เท่า​ที่​ผ่าน​มา​นั้น​เป็น​เครื่อง​ยืนยัน​ได้​อย่าง​ดี​ว่า​ การ​อด​นุ​หรี​เล็ก​ดื่ม​สุ​รา​เม​ร​ย​ และ​เลิก​สู​บ​ฝิ่น​นั้น​ให้​คุณ​ประ​โย​ชน์​แก่​ร่าง​กาย​ทาง​ด้าน​สุ​ขา​ภ​พ​ลา​นา​ม​ย​ ความ​สด​ใส​กระ​ปรี้​กระ​เปร่า​ ความ​กว้าง​ขวาง​ฉับ​ไว​ทาง​ด้าน​ความ​คิด​ความ​อ่าน​และ​ความ​แข็งแรง​มาก​มาย​เพียง​ไร​ ถ้า​ปัจจุบัน​นี้มี​ชน​ชาติ​หนึ่ง​ซึ่ง​พ​ร้อม​ใจ​กัน​หลีก​เลี​ี่ยง​ไม่​สู​บ​นุ​หรี​ ไม่​ติด​สุ​รา​ยา​เมา​ ไม่​ตก​เป็น​ทาส​ยา​เส​พ​ย​ิต​ติ​ ชน​ชาติ​นี้​จะ​ถูก​จัด​อยู่​ใน​ระดับ​เหนือ​กว่า​ชน​ชาติ​อื่น​ทุก​ทาง​ ไม่​ว่า​จะ​เป็น​ทาง​ด้าน​พล​ะ​กำ​ลั​ง​ พลา​นา​ม​ย​ที่​แ​กร่ง​กล้า​ สุ​ขา​ภ​พ​ ความ​ส​วย​งาม​ลำ​พัง​คน​เพียง​คน​เดีย​ว​ของ​ชน​ชาติ​นี้​สามารถ​รับ​มือ​คน​ชาติ​อื่น​ได้​ถึง​ 10 คน​ นี่​คือ​ส​ภา​พ​ความ​เป็น​จริง​ของ​คน​ทั้ง​ชาติ​ที่​ผ่าน​การ​พิ​สู​จน์​แล้ว​ว่า​ ถ้า​เทียบ​กัน​ตัว​ต่อ​ตัว​แล้ว​ ชน​ใน​ชาติ​นี้​มี​ความ​เหนือ​กว่า​ชน​ชาติ​อื่น​ใน​ทุก​ทาง

ขอ​ให้​เจ้า​จง​วิ​ริ​ยะ​อุต​สาหะ​ให้​กับ​ความ​บริ​สุ​ทธิ​ส​ด​ใส​และ​ความ​น่า​เคารพ​ซึ่ง​เป็น​คุณ​สมบัติ​ที่​พระ​อับ​ดุล​บา​ฮา​เท​ิด​ทูน​ไว้​จง​เป็น​เครื่อง​เชิด​ชู​บา​ไฮ​ศา​ส​นิ​ก​ชน​ให้​เด่น​ต่าง​ไป​จาก​ผู้​อื่น​ เพื่อ​บา​ไฮ​ศา​ส​นิ​ก​ชน​จะ​ได้​ชื่อ​ว่า​มี​การ​กระทำ​ที่​ประ​กอบ​ด้วย​คุณ​งาม​ความ​ดี​ล้า​หน้า​มนุษย์​ทั้ง​ปวง​ จะ​ล้า​แดง​ให้​โลก​ทั้ง​โลก​ได้​ประ​จักษ์​ใน​ความ​เป็น​ต่อ​ทาง​ด้าน​สุ​ขา​ภ​พ​ลา​นา​ม​ย​ที่​ปรากฏ​ภาย​นอก​และ​จิตใจ​ที่​แฝง​อยู่​ภายใน​ จะ​ได้​เป็น​ผู้​นำ​บรร​ดา​ผู้​ที่​ตระ​หนั​ก​ถึง​ความ​สําคัญ​ทาง​ด้าน​ความ​บริ​สุ​ทธิ​ฝ​้อง​แผ้ว​สะ​อาด​หมด​จด​และ​การ​รักษา​สุ​ขา​ภ​พ​ให้​แข็งแรง​อยู่​เสมอ​ และ​ด้วย​การ​วาง​ตน​ให้​เป็น​ไท​จาก​ทาส​ของ​สิ่ง​เส​พ​ย​ิต​ติ​ ผ​น​วก​กับ​สติ​ปัญ​ญา​และ​การ​ควบคุม​หัก​ห้าม​จิตใจ​ของ​ตนเอง​ เขา​จะ​ล้า​หน้า​บรร​ดา​ผู้​ที่​ได้​ชื่อ​ว่า​มี​ความ​บริ​สุ​ทธิ​ มี​อิสระ​และ​เลิก​ด้วย​ปัญ​ญา​ทั้ง​ปวง

⁷ ** กุ​รอ​อ่าน 39:57

(22) การรักษาพยาบาลคนไข้ให้หายจากความเจ็บป่วยนั้นทำได้สองทาง ทางที่หนึ่งก็คือ การรักษาทางร่างกาย ส่วนอีกทางหนึ่งก็คือ การรักษาทางด้านจิตใจ การรักษาทางด้านร่างกายนั้นเป็นหน้าที่ของแพทย์ และการรักษาทางด้านจิตใจนั้นทำได้ด้วยการตั้งจิตระลึกถึงพระผู้เป็นเจ้าและน้อมจิตอธิษฐานถึงพระองค์ ควรใช้ทั้งสองวิธีนี้บำบัดอาการป่วยไข้

โรคอันมีสมมุติฐานทางกายควรได้รับการรักษาจากนายแพทย์ประกอบกับการสั่งยาทางด้ายเภสัชกรรม ความเจ็บไข้ทางด้านจิตใจหายขาดได้ด้วยการบำบัดทางจิตเวช ด้วยประการฉะนี้ เราจะพบว่า วิธีการทางจิตเวชสามารถนำไปใช้บำบัดอาการทางจิตใจที่ผ่านการกระทบกระเทือนอันเนื่องมาจากความทุกข์ทรมาน ความกลัว การฝังใจ การรักษาด้วยวิธีนี้ให้ผลดีกว่าการรักษาทางกายภาพ อย่างไรก็ตามการรักษาทั้งสองวิธีนี้สามารถใช้ควบคู่กันไปได้เพราะไม่มีผลขัดกันและเนื่องจากการรักษาทางกายภาคนั้นเป็นวิทยาการที่อุบัติขึ้นจากพระกรุณา พระเมตตาของพระผู้เป็นเจ้า พระผู้ทรงเปิดเผยความรู้ทางการแพทย์ศาสตร์เพื่อยังคุณประโยชน์ให้แก่มนุษย์ทางด้านการรักษาพยาบาล เจ้าจึงควรยอมรับวิธีการบำบัดทางกายภาคนี้อย่างไรก็ดี เจ้าก็ควรจะทำให้ความสนใจกับการรักษาทางด้านจิตเวชในน้ำหนักที่เท่ากันเพราะการรักษาทางจิตใจนี้ให้ผลเยี่ยมยอดด้วยเช่นกัน

บัดนี้ ก็มาถึงประเด็นที่ว่า ถ้าเจ้าปรารถนาใครจะรู้วิธีการรักษาเยียวยาคนไข้ให้หายขาดจากโรคภัยทั้งยังมีอายุวัฒนะอันเป็นพลาณามัยของโลกทิพย์ด้วยนั้น เราใคร่ขอแถลงว่า การบำบัดด้วยวิธีเช่นนั้นนี้มีอุดมอยู่แล้วในศาสนโศภิตของพระผู้เป็นเจ้าขอให้เจ้าจงให้ความสนใจศึกษาดู

(23) คุณกร บรรดาผู้เป็นที่รักของมนุษยชาติ เราได้รับจดหมายของเจ้าแล้ว ขอพระผู้เป็นเจ้าทรงอำนวยความสุขสมบูรณ์ให้แก่เจ้าจงได้รับคำสรรเสริญ จดหมายที่เจ้าตอบมาฉบับที่แล้วบ่งบอกถึงความรักความรู้สึกดี ที่มีต่อกันระหว่างเจ้ากับบรรดามิตรสหายนั้นได้ก่อตัวขึ้นแล้ว

จำเป็นที่ทุกคนจะต้องมองดูเฉพาะจุดอันน่านิยมชมเชยซึ่งมีปรากฏในมนุษย์ทุกคน ถ้าหากปฏิบัติได้ตามนี้ คนทุกคนย่อมสามารถเป็นมิตรกับเพื่อนมนุษย์ร่วมโลกทั้งมวลได้ แต่ถ้าหากว่าเราเฝ้ามองดูแต่ความผิดพลาดของเขาเพียงด้านเดียว แน่่อนการที่จะเป็นมิตรที่ดีต่อกันย่อมไม่มีทางเป็นไปได้

มีอุทาหรณ์เรื่องหนึ่งในสมัยของพระเยซูคริสต์ ขอชีวิตจิตใจของพิภพนี้จงเป็นพลีแด่พระองค์ เรื่องมีอยู่ว่า วันหนึ่งพระองค์ทรงดำเนินผ่านซากสุนัขตัวหนึ่งซึ่งกำลังส่งกลิ่นเหม็นน่าดูน่าขยะแขยง เขากำลังเฝ้าเปื้อยเสื่อมสลายไป ผู้ที่ร่วมขบวนตามเสด็จท่านหนึ่งเอ่ยว่า “กลิ่นช่างเหม็นร้ายแรงอะไรเช่นนั้น” และอีกท่านหนึ่งก็กล่าวเสริมว่า “ช่างน่าคลื่นไส้อาเจียน น่ารังเกียจเสียจริง” โดยสรุปแล้ว ผู้ตามเสด็จแต่ละคนต่างก็เสริมเพิ่มเติมตั้งข้อรังเกียจกันอย่างยืดยาว

เมื่อพระเยซูคริสต์ได้ทรงสดับฟังดังกล่าวดังนี้ พระองค์จึงดำรัสขึ้นว่า “แต่ขอให้เราดูฟันของมันซิ ช่างขาววาววับอะไรเช่นนั้น”

สายพระเนตรซึ่งมีมานับบาปของพระเยซูคริสต์เจ้าไม่เคยเพ่งพิศมองซากอันน่ารังเกียจนั้นแม้สักขณะจิตเดียว ฟันนั้นเป็นเพียงอวัยวะส่วนหนึ่งของซากสุนัขที่ไม่มีวันเน่าเสื่อมสลายลง และพระเยซูคริสต์เจ้าทรงพิศดูแต่เฉพาะความแวววาวนั้น

ดังนั้น เมื่อเราเพ่งดูผู้อื่น จำเป็นที่เราควรจะมองแต่ส่วนที่ดีเลิศของเขา มิใช่เสาะหาจุดบกพร่องของเขาเท่านั้น

ขอความสรรเสริญจงมีแด่พระผู้เป็นเจ้า ขอให้การช่วยส่งเสริมความสุขสวัสดิ์ให้บังเกิดแก่มนุษยชาติพร้อมกับการช่วยเกื้อกูลให้เขาพ้นจากความผิดพลาดนั้นเป็นจุดมุ่งหมายของเจ้า ความตั้งใจอันเลิศนี้จะนำมาซึ่งคุณประโยชน์อันใหญ่หลวง

(24) ต่อคำถามของเจ้าที่ว่า วิญญาณทุกดวงจะคงกระพันอยู่ชั่ววันจิวันครโดยทั่วถึงกันหรือไม่นั้น ขอให้เจ้าจงรับรู้ไว้ว่าเฉพาะดวงวิญญาณที่หายใจรับกระแสจิตแห่งชีวิตของพระผู้เป็นเจ้าเท่านั้นที่จะคงความเป็นอมตะ ส่วนดวงวิญญาณอื่นๆ จะปราศจากชีวิตจิตใจและดับดับไปตามเทศนาธรรมของพระเยซูคริสต์เจ้า ที่ทรงแสดงไว้ในพระคริสต์ธรรม ผู้ที่พระผู้เป็นเจ้าเปิดตาให้จะได้เห็นตำแหน่งระดับต่างๆ ที่ดวงวิญญาณจะได้ครองหลังจากที่ละจากร่างกายนี้ไป เขาจะได้พบดวงวิญญาณที่มีชีวิตจิตใจจะรุ่งโรจน์อยู่ในอาณาบริเวณที่ประทับของพระผู้เป็นเจ้า ส่วนดวงวิญญาณที่ดับจะร่วงสู่ห้วงเหวแห่งอเวจี

จงรับรู้ไว้ว่า ดวงวิญญาณที่ถูกปั้นแต่งให้เป็นไปตามคุณลักษณะของพระผู้เป็นเจ้า กล่าวคือ เมื่อแรกถือกำเนิดขึ้นมานั้น แต่ละดวงจะมีความบริสุทธิ์ผุดผ่อง จากนั้นจึงจะแตกต่างกันไปตามกรรมดีหรือกรรมชั่วที่มนุษย์แต่ละคนนั้นได้ประกอบขึ้นในโลกนี้ จงอยู่ธาตุแท้ของสรรพสิ่งทั้งหลายที่ถูกสร้างขึ้นมานั้นมีตำแหน่งหรือระดับเหลื่อมล้ำกัน ทั้งนี้เป็นไปตามระดับสมรรถนะของแต่ละสิ่งแต่ละอย่าง กระนั้นก็ดี คนแต่ละคนล้วนแต่มีความบริสุทธิ์ผุดผ่องเมื่อแรกถือกำเนิดขึ้นมา ความต่างพรอยนั้นบังเกิดขึ้นภายหลัง

ถึงแม้ว่าระดับความสามารถของสิ่งต่างๆ จะแตกต่างกัน แต่สรรพสิ่งทั้งหลายเหล่านั้นล้วนแต่มีคุณประโยชน์ทั้งสิ้น ขอให้เราพิจารณาดูส่วนต่างๆ ของร่างกายมนุษย์ ดูแขนขา อวัยวะต่างๆ ดูตา หู ประสาทสัมผัสทางการดมกลิ่น ชิมรส ดูมือดูเล็บ เราจะพบว่า แม้อวัยวะเหล่านั้นจะดูแตกต่างกัน ความสามารถเฉพาะส่วนต่างๆ เหล่านั้นกลับช่วยเสริมสัมพันธ์ถึงกันหมด หากส่วนใดส่วนหนึ่งบกพร่องล้มเหลว อวัยวะส่วนนั้นต้องได้รับการรักษา ถ้าไม่มีทางรักษา ต้องตัดอวัยวะส่วนนั้นทิ้งเสีย

(25) ในยุคนี้ ใครก็ตามที่บรรลุลูณาจักรของพระผู้เป็นเจ้าและได้รับชีวิตนิรันดร์ คนๆ นั้นจะได้ล่องลอยสู่สวรรค์ ทั้งๆ ที่กำลังมีชีวิตอยู่ในโลกแห่งวัตถุนี้ ในขณะที่ร่างกายของเขายังคงอยู่บนพื้นพิภพ จิตวิญญาณของเขากลับได้ท่องเที่ยวในอวกาศอันกว้างใหญ่ไพศาล ทั้งนี้เพราะเมื่อความคิดของคนเรากว้างขวางและจิตใจผ่องแผ้วแล้วพลังอันโดดเด่นก็จะบังเกิดขึ้นมาขับเคลือนมนุษย์ไปสู่อาณาจักรของพระผู้เป็นเจ้า

(26) ดูกร คนรับใช้ของพระผู้เป็นเจ้า จงอย่าเศร้าใจในความทุกข์ยากและความหายนะที่รุมล้อมเจ้าอยู่ ชะตานั้นถูกกำหนดไว้แก่มนุษย์ เพื่อมนุษย์จะได้ละวางจากโลกอันปราศจากความเที่ยงแท้แน่นอน โลกที่เขาียดอยู่นี้ หลังจาก

มนุษย์เราผ่านความทุกข์ยากแสนสาหัสและบังเกิดความครั่นคร้ามแล้ว ธรรมชาติของมนุษย์ก็จะเฝ้าหาอาณาจักรถาวรอันปลอดจากความทุกข์และความวิบัติทั้งหลายทั้งปวง นี่คือความเป็นไปของคนมีปัญญา เขาย่อมไม่ดื่มน้ำจากถ้วยที่มีตะกอนขม ในทางตรงกันข้ามเขาจะแสวงหาถ้วยที่บรรจุน้ำบริสุทธิ์ใสสะอาดและจะไม่ลองลิ้มน้ำผึ้งที่มียาพิษเจือปนอยู่

ขอความสรรเสริญจงมีแด่พระผู้เป็นเจ้าของเจ้าที่ให้เจ้าได้ผ่านการถูกทดสอบ ถูกทรมานมาแล้ว จงมีความอดทนและขอให้ตั้งอยู่ในความกตัญญูรู้คุณ จงตั้งจิตสู่อาณาจักรของพระผู้เป็นเจ้าของเจ้า พร้อมทั้งพากเพียรให้ตนเองได้ครองลักษณะนิสัยอันประกอบด้วย เมตตาธรรม ให้มีความสดชื่นผ่องใสให้อุดมไปด้วยคุณธรรมความดีซึ่งเป็นคนลักษณะประจำอาณาจักรของพระผู้เป็นนาย จงพยายามให้ธรรมชาติของตนที่มีต่อความสุขสบายในโลกปรากฏเด่นแตกต่างจากค่านิยมในความคิดคำนึงของคนทั่วไป จงมั่นคงและยึดมั่นอยู่ในพระปณิธานพร้อมทั้งช่วยประกาศศาสนาของพระผู้เป็นเจ้าของเจ้า

ธรรมเนียมปฏิบัติที่กล่าวมานี้คือที่มาแห่งความสูงส่งของมนุษย์เป็นผลบุญที่ช่วยให้เขาได้ประสบแต่ความรุ่งเรืองให้เขาได้รอดพ้นจากอบายมุขทั้งปวง

(27) จงดำเนินชีวิตอยู่ในบาทวิถีของพระผู้เป็นเจ้าของเจ้า อย่าพูดถ้อยคำที่เกินความเข้าใจ คำพูดเช่นนั้นเปรียบประดุจดังของหวานเลี่ยนที่ใช้ป้อนเด็กทารก แม้อาหารนั้นจะอร่อยถูกปาก หายากและเลิศรสปานใดก็ตาม กระเพาะของทารกน้อยนั้นก็ไม่อาจย่อยได้ ดังนั้นจงใช้คำพูดให้เหมาะสมกับความสามารถของผู้รับฟัง

“ทุกสิ่งทุกอย่างที่มนุษย์รับรู้มันมิได้หมายความว่าเปิดเผยได้หมด ส่วนที่เปิดเผยได้นั้นก็มิได้หมายความว่าถ้าพูดออกไปแล้วจะถูกกาลเทศะทุกข้อไป และการพูดที่ต้องตามกาลเทศะนั้น ต้องใช้คำพูดที่ผู้รับฟังสามารถเข้าใจได้” นี่คือนิยามการพูดอันเลิศด้วยปัญญา เป็นแนวทางที่เจ้าสามารถนำไปใช้ในธุรกิจทุกประเภท หากเจ้าต้องการคนที่พูดจริงทำจริงในทุกสถานการณ์ ก็จงอย่าละเลยความเป็นจริงข้อนี้เสีย จงวินิจฉัยอาการของโรคให้ออกเสียก่อนที่จะระบุนโรค จากนั้นจึงสั่งยารักษาให้ นี่คือนิยามการอันดีเลิศของนายแพทย์ผู้ที่ได้ชื่อว่ามีฝีมือเยี่ยม

(28) จำเป็นที่หัวใจของผู้ที่เผยแผ่ศาสนาต้องระอุด้วยเพลิงแห่งความรัก คำพูดของเขาจึงจะมีอานุภาพประดุจดังเปลวไฟที่จะเผาผลาญมานะแห่งกิเลสและความเห็นแก่ตัวให้หมดมลายไป นอกเหนือจากนี้เขายังต้องมีความอ่อนน้อมถ่อมตนอย่างที่สุด ให้ความประพฤติที่แสดงออกนั้นเป็นคติสอนใจผู้อื่น ทั้งยังจะต้องลบเลือนความสนใจเฉพาะแต่ตัวเองให้หมดสิ้นไป เขาจะต้องปลงในความไม่จริงยั่งยืน จากนั้นจึงจะสามารถเผยแผ่ศาสนาด้วยถ้อยทำนองประดุจดังดุริยางค์ที่บรรเลงโดยเทพธิดา หาไม่แล้ว การสอนของเขาจะไร้ผล

(29) ข้าแต่พระผู้เป็นเจ้าของข้าพเจ้า ขอทรงโปรดประทานแสงสว่างแก่ใบหน้าของผู้ที่รักพระองค์อย่างแท้จริง ขอให้เทพธิดาแห่งชัยชนะอันเที่ยงแท้อุปถัมภ์ค้ำจุนเขา ให้เท้าของเค้าวางเดินอย่างมั่นคงแน่วแน่อยู่บนหนทางตรงของพระองค์ และด้วยพระมหากรุณาธิคุณอันมีมาแต่โบราณของพระองค์ ขอทรงเปิดประตูแห่งพระพรให้ประจักษ์แก่เขาเหล่านั้น เพราะว่าขณะนี้เขากำลังใช้จ่ายทรัพย์สินที่พระองค์ประทานไว้ในวิถีธรรมของพระองค์ เพื่อใช้ปกป้อง

รักษาศาสนาของพระองค์และเพื่อเป็นการแสดงออกซึ่งการระลึกถึงพระองค์และการอุทิศชีวิตจิตใจด้วยความรักของพระองค์ เขามิได้ยึดครองสมบัติทั้งหลายที่มีอยู่ แต่สละให้เพื่อเป็นเครื่องบูชาความงามของพระองค์ เพื่อดันหาวิถีทางทำให้พระองค์มีความยินดี

ข้าแต่พระผู้เป็นนาย ขอทรงดลบันดาลให้เขาได้รับส่วนแบ่งอย่างมากมาย ได้รับชดเชยตามพระราชกำหนด และได้รับรางวัลอย่างแน่นอน

แท้จริงแล้ว พระองค์คือพระผู้ทรงคำจูน พระผู้ทรงช่วยเหลือ พระผู้ทรงเมตตากรุณา พระผู้ทรงประทานพรตลอดกาล

(30) ถ้อยคำที่อธิษฐานด้วยความอ่อนน้อมถ่อมตนและด้วยความศรัทธาอันแรงกล้านี้ยังความชื่นชมยินดีแก่พระผู้เป็นคนที่รับใช้น้อย่างยิ่ง เสมือนหนึ่งอำนาจให้ผู้อธิษฐานได้เข้าเฝ้าพระอัครทูตบาฮาอย่างใกล้ชิดตามลำพัง

พระองค์คือพระผู้ทรงความรุ่งโรจน์เหนือสิ่งอื่นใด

ข้าแต่พระผู้เป็นเจ้า ข้าพเจ้าขอยกมือนมัสการพระองค์ด้วยความอ่อนน้อมถ่อมตนและด้วยน้ำตาที่นองหน้า ขอจงดลบันดาลส่งผู้ดี ณ เบื้องที่ประทับของพระองค์ ความประเสริฐของพระองค์นั้นเหนือเกินความรอบรู้ของเหล่านักปราชญ์ เหนือเกินคำที่จะสดุดียกย่องพระองค์ ขอทรงโปรดเมตตาคุณรับใช้ที่กำลังเข้าเฝ้าหน้าที่ประทับของพระองค์ด้วยความเมตตา ให้เขาได้ด่ำดิงลงสู่ห้วงมหาสมุทรแห่งพระกรุณาอันไม่รู้สิ้นของพระองค์

ข้าแต่พระผู้เป็นนาย นี่คือนักรับใช้ที่ยากไร้และต่ำต้อยของพระองค์ เป็นผู้ที่ถูกจองจำและกำลังวิงวอนต่อพระองค์ ความเป็นไปของเขาอยู่ในอุ้งพระหัตถ์ของพระองค์ คนรับใช้ผู้นี้กำลังเจริญภาวนาถึงพระองค์ด้วยความศรัทธาและด้วยน้ำตาต่อหน้าที่ประทับของพระองค์ กำลังอธิษฐานและวิงวอนพระองค์ขอความสดุดีพระองค์ดังนี้

ข้าแต่พระผู้เป็นนาย ขอทรงประทานกระแสพระบารมีให้ข้าพเจ้าได้รับใช้บรรดาผู้เป็นที่รักของพระองค์ ขอทรงประทานพลังให้ข้าพเจ้ารับใช้พระองค์ ให้ดวงหน้าของข้าพเจ้าสดใสด้วยแสงบูชาในราชสำนักอันศักดิ์สิทธิ์และด้วยการอธิษฐานต่ออาณาจักรอันยิ่งใหญ่ของพระองค์ ขอทรงโปรดช่วยให้ข้าพเจ้าสละความเห็นแก่ตัวไว้ ณ ปากประตูสุวิมาน ภายในราชฐานอันศักดิ์สิทธิ์นี้ ขอพระองค์ทรงช่วยให้ข้าพเจ้าละกิเลสจากสิ่งทั้งมวล ข้าแต่พระผู้เป็นเจ้า ขอให้ข้าพเจ้าได้ดื่มน้ำจากถ้วยแห่งความไม่เห็นแก่ตัว ให้ได้สวมใส่อาภรณ์แห่งการไม่คำนึงถึงตนเอง และขอให้ได้ด่ำดิงลงสู่มหาสมุทรแห่งความไม่เห็นแก่ตัวนั้น ขอให้ข้าพเจ้าเป็นเสมือนภูผาในบาตวิถียกของผู้ที่พระองค์ทรงรัก ข้าแต่พระผู้ทรงความรุ่งโรจน์ในสรวงสวรรค์ชั้นสูงสุด ข้าพเจ้าขอพลีวิญญาณให้แก่โลกที่เจริญขึ้นด้วยรอยเท้าบนวิถีธรรมของผู้ที่พระองค์ทรงเลือกไว้

คนรับใช้ผู้นี้ขอวิงวอนพระองค์ทั้งเช้าและเย็นด้วยบทอธิษฐานนี้ โปรดให้ความปรารถนาของเขาสัมฤทธิ์ผล โปรดดลบันดาลให้จิตใจของเขาสดใส ให้ใจของเขาเบิกบาน ขอทรงโปรดปกป้องแสงธรรมดวงนี้ไว้ เพื่อเขาจะสามารถรับใช้ศาสนาและศาสนิกชนของพระองค์

พระองค์คือพระผู้ทรงให้ พระผู้ทรงมีพระทัยเมตตา พระผู้ทรงกรุณา พระผู้ทรงปราณี

บทความที่คัดเลือกมาจากหนังสือชื่อ

คำเฉลยปัญหาบางข้อ

(31) สำหรับพระบิ๊อบ⁸ ขอวิญญูณของเราจะเป็นค่าไถ่สำหรับพระองค์ด้วยเถิด เมื่อพระองค์ยังทรงพระเยาว์ขณะทรงมีพระชนมายุอย่างเข้า 25 พรรษานั้น พระองค์ทรงยืนหยัดประกาศศาสนา เป็นที่ยอมรับกันในหมู่ชาวมุสลิม นิกายชีไฮท์ว่า พระองค์ไม่เคยทรงได้รับการศึกษาจากโรงเรียนใดมาก่อน ทั้งไม่เคยได้รับความรู้จากครูคนใด ความจริงข้อนี้ชาวเมืองชีราสต่างเป็นพยานรับรอง กระนั้นก็ดี เมื่อวาระที่พระองค์จะต้องปรากฏองค์เด่นต่อหน้าฝูงชนโดยขับพลันมาถึง ความปราดเปรี๊ยะอันสุดสมบูรณ์ที่ทรงแสดงออกนั้นก็คือคุณสมบัติประจำพระองค์ แม้พระองค์จะเป็นเพียงพ่อค้าคนหนึ่ง แต่ความรอบรู้ของพระองค์ยังคงความฉงนฉงายแก่บรรดาอิหม่าม⁹ ของประเทศเปอร์เซียในสมัยนั้นยิ่งนัก พระองค์ทรงปกป้องศาสนาตามลำพังในท่ามกลางหมู่ชาวเปอร์เซียซึ่งมีชื่อเสียงเลื่องลือในด้านหลงใหลคลั่งไคล้ศาสนาได้อย่างไม่น่าเชื่อ พระผู้กระเดื่องพระนามองค์นี้ทรงยืนหยัดประกาศศาสนาด้วยพละนาฏาที่ยังความสั่นสะเทือนให้บังเกิดแก่บรรดาผู้ที่ประทับระครองศาสนา ทั้งยังส่งอิทธิพลครอบคลุมไปถึงแนวศีลธรรมสภาวะของบุคคล อุนิสัยและจารีตประเพณีของชาวเปอร์เซีย พร้อมกันนั้นพระองค์ก็ทรงสถาปนากฎระเบียบข้อบังคับและศาสนาใหม่ขึ้น พระองค์ทรงผจญกับบรรดารัฐบุรุษ นักบวชเกือบทุกรูปรวมทั้งข้าราชการที่ร่วมกันลุกฮือขึ้นมาหมายทำลายล้างพระองค์ให้พินาศลง พระองค์ทรงเผชิญกับเขาเหล่านั้นอย่างโดดเดี่ยว ยังความสั่นสะเทือนไปทั่วประเทศเปอร์เซีย

บรรดาผู้ที่ทำงานเพื่อประชาชน รวมทั้งพระอิหม่ามและประชาชนทั่วไป ต่างพากันสละชีวิตให้ศาสนาด้วยความยินดี เร่งรุดสู่ตะแลงแกง เพื่อพลีชีพให้แก่ศาสนาอย่างไม่มีอช้ำ

รัฐบาล ประชาชาติ นักปราชญ์ราชบัณฑิตและบุคคลสำคัญของประเทศ ต่างมุ่งหมายจะดับแสงธรรมอันบรรเจิดดวงนี้ แต่หาได้เป็นผลสำเร็จไม่ ในเบื้องท้ายที่สุด ก็ถึงวาระที่ดวงจันทร์ของพระองค์ได้ไผ่ขึ้นเหนือฟากฟ้า ดวงดาราได้ฉายแสง สุานแห่งพระธรรมได้สถิตสถาพรอยู่อย่างมั่นคง และเบื้องบูรพาทิศอันเป็นที่รุ่งพระธรรมได้ฉายแสงเจิดจ้า พระองค์ทรงประทานความรู้ทางธรรมแก่เหล่ามหาชนที่อับปัญญา บังเกิดเป็นผลอันยิ่งใหญ่ที่สะท้อนถึงแนวความคิด ศีลธรรม จารีตประเพณีและสถานะของชาวเปอร์เซียในสมัยนั้น พระองค์ทรงประกาศข่าวดีเกี่ยวกับการจะมาปรากฏของดวงอาทิตย์แห่งบาฮาให้ศาสนิกษัทรอบ ให้เขาตระเตรียมความเชื่อไว้ให้พร้อมเมื่อศุภวาระนั้นมาถึง

การมาปรากฏของสัญลักษณ์ รวมทั้งผลอันยิ่งใหญ่ การก่อกำเนิดอิทธิพลที่มีผลต่อจิตใจและความคิดอ่าน การปลุกฝังรากฐานอันเจริญงอกงาม การจัดวางหลักอันจะนำไปสู่ความสำเร็จและความรุ่งเรืองโดยพ่อค้าวาณิชอัน

⁸ พระบิ๊อบได้รับขนานพระนามว่า ฮาดีทฺ ทิ อลา พระคุณเจ้า แต่เพื่อความสะดวกของผู้อ่าน เราขอเถลิงพระนามซึ่งเป็นที่รู้จักกันดีอยู่แล้วว่า “พระบิ๊อบ”

⁹ คำเรียกศาสนาจารย์ของอิสลาม

อ่อนวัยพระองค์นี้ เป็นเครื่องพิสูจน์อยู่ในตัวแล้วว่า พระองค์ทรงเป็นพระอาจารย์ที่สมบูรณ์แบบ บุคคลที่ทรงไว้ซึ่งความเที่ยงธรรมทุกคนย่อมไม่ลังเลที่จะยอมรับความจริงข้อนี้

(32) พระบาฮาอุลลาห์¹⁰ ทรงปรากฏพระองค์ในยุคที่อาณาจักรเปอร์เซียกำลังจมอยู่ในห้วงแห่งความมืดมน กำลังดำดิ่งลงในเหวแห่งอวิชชา พวกคนหลงทางอยู่ในความคลั่งไคล้ศาสนาอย่างไม่มีลืมหูลืมตา

ไม่เป็นที่น่าสงสัยเลยว่า ท่านจะต้องศึกษาประวัติศาสตร์ของทวีปยุโรป ได้ทราบรายละเอียดเกี่ยวกับศีลธรรมขนบธรรมเนียมประเพณีและทัศนคติของชาวเปอร์เซียเมื่อศตวรรษที่ล่วงมาแล้ว ดังนั้น จึงไม่จำเป็นที่จะต้องยกขึ้นมาทบทวนอีก กล่าวโดยสรุปก็คือ เปอร์เซียซึ่งในอดีตเคยรุ่งเรือง อารยธรรมที่เคยได้ชื่อว่าสูงส่งนั้นกลับกลายเสื่อมสลายลง มองไปที่ใดล้วนเห็นแต่ความหายนะยุ่งเหยิง ประชากรสูญเสียแม้กระทั่งเกียรติภูมิของตน เปอร์เซียตกต่ำลงสู่ระดับที่ยังความ เศร้าสลดใจแก่บรรดาชาวต่างประเทศที่ได้มีโอกาสไปเยือน

การปรากฏพระองค์ของพระบาฮาอุลลาห์นั้นตกอยู่ในช่วงวิกฤตการณ์นี้พอดี พระบิดาของพระองค์มิได้เป็นพระอิหม่ามแต่เป็นพระอัคมหาเสนาบดีในสมัยนั้น ชาวเปอร์เซียต่างตระหนักในความจริงที่ว่า พระบาฮาอุลลาห์ไม่เคยได้รับการศึกษาจากสถานศึกษาใด มิได้สังคมกับพระอิหม่ามหรือคบหากับนักปราชญ์ราชบัณฑิตท่านใดเลยชีวิตในช่วงแรกของพระองค์ผ่านพ้นไปด้วยความสุขอย่างท่วมท้น มิตรสหายและบุคคลที่พระองค์ทรงสมาคมด้วยนั้นมิใช่เป็นผู้ทรงคุณวุฒิ แต่เป็นชาวเปอร์เซียที่มีตำแหน่งสูง

ทันทีที่พระบิ๊อบประกาศศาสนา พระบาฮาอุลลาห์ทรงตรัสว่า “มหาบุรุษท่านนี้คือเทพเจ้าแห่งความเที่ยงธรรม จำเป็นที่ทุกคนจะต้องมีความเชื่อถือศรัทธาในพระองค์” จากนั้น พระบาฮาอุลลาห์ก็ทรงยื่นพระหัตถ์เข้าช่วยเหลือพระบิ๊อบ ทั้งๆ ที่ทรงตระหนักในความจริงที่ว่า พระอิหม่ามในกรมศาสนาบีบบังคับให้รัฐบาลเปอร์เซียทำการเป็นปฏิปักษ์ต่อต้านพระบิ๊อบ ท่านนั้นยังไม่พอ ยังออกหมายสั่งให้สังหารหมู่ ปล้นสะดม ประหารชีวิตและขับไล่บิ๊อบศาสนาิกชนเหล่านั้นอีกด้วย กระนั้นก็ดี พระบาฮาอุลลาห์ยังคงยืนยันข้อพิสูจน์และแสดงหลักฐานให้เห็นสัจธรรมแห่งคำสอนของพระบิ๊อบ บิ๊อบศาสนิกชนในหลายจังหวัดถูกฆ่าถูกเผา ถูกปล้น แม้กระทั่งเด็กและสตรีก็ถูกทำร้ายร่างกายทั้งๆ ที่เหตุการณ์ร้ายแรงถึงปานนี้กำลังดำเนินอยู่ พระบาฮาอุลลาห์ก็ยังทรงยืนหยัดขึ้นประกาศพระวาทะของพระบิ๊อบอย่างแข็งขันและโดยปราศจากความสะทกสะท้านหวั่นไหว พระองค์ไม่เคยหลบซ่อนผู้ใด ทรงดำรงพระชนม์อยู่อย่างเปิดเผยในท่ามกลางเหล่าผู้ที่ตั้งตนเป็นศัตรูนั่นเอง พระบาฮาอุลลาห์ทรงสรวนอยู่กับการแสดงข้อเท็จจริงและข้อพิสูจน์จนเป็นที่ยอมรับกันโดยทั่วไปว่า พระองค์คือพระผู้นำพระวาทะของพระผู้เป็นเจ้ามาแจ้ง พระองค์ทรงรอดพ้นจากเคราะห์กรรมอันมหันต์ที่รุมล้อมพระองค์ในหลายวาระและหลายโอกาส พระชนม์ของพระองค์เสี่ยงกับการถูกปลงพระชนม์อยู่ตลอดเวลา

¹⁰ ศาสนิกชนได้ขนานพระนามของพระบาฮาอุลลาห์ว่า “จามาล อิบารัค” มีความหมายว่า “พระผู้ทรงความงามอันอุดมพร” อีกพระนามหนึ่งที่ทรงได้รับขนานนามก็คือ “จามาล อิบาคาม” มีความหมายว่า “พระผู้ทรงดำรงอยู่ในกาลก่อน” หรือ “พระผู้ทรงความงามอันมีมาแต่เบื้องโบราณกาล” แต่ในที่นี้เราขอเอilingพระ นามของพระองค์ว่า “พระบาฮาอุลลาห์” ซึ่งเป็นพระนามที่ชาวตะวันตกคุ้นเคยดีอยู่แล้ว

พระบาฮาอุลลาห์ทรงถูกตีตรวน พวกเขาขังพระองค์ไว้ในคุกใต้ดิน ทรัพย์สินสมบัติและมรดกมูลค่ามหาศาลของพระองค์ถูกปล้น บางส่วนถูกอายัดไว้ ทรงถูกเนรเทศจากประเทศหนึ่งไปยังอีกประเทศหนึ่งถึงสี่ครั้งด้วยกัน และท้ายที่สุดทรงได้หยุดพักเมื่อเดินทางไปสู่ที่คุมขังซึ่งมีชื่อว่า “มหาคุก”¹¹

ทั้งๆ ที่พระองค์ทรงตกอยู่ในความทุกข์ยากถึงเพียงนี้ แต่พระองค์ก็ยังทรงประกาศความยิ่งใหญ่ของศาสนาอย่างไม่หยุดยั้ง คุณธรรมความดีตลอดจนความรู้ที่ทรงแสดงออกประกอบกับความเพียบพร้อมสมบูรณ์ ซึ่งเป็นคุณลักษณะประจำพระองค์นั้นยังความอัศจรรย์ใจให้แก่ชาวเปอร์เซียยิ่งนัก พระปรีชาญาณของพระองค์มากพันคำพรรณนา บรรดานักปราชญ์นักวิชาการไม่ว่ามีตรหรือศัตรูที่หลงใหลมาจากเมืองเตหะราน แบกแดด คอนแสตนติโนเปิล รัสเซีย แม้กระทั่งจากเมืองอัคราคาที่เข้าเฝ้าทูลถามปัญหาข้อข้องใจต่อพระองค์ต่างได้รับความพอใจในคำเฉลยที่พระองค์ทรงไขให้ทุกข้อไป คำเล่าลือเกี่ยวกับความสมบูรณ์เพียบพร้อมอันเป็นเอกลักษณ์ที่หาได้จากพระบาฮาอุลลาห์เพียงองค์เดียวนั้นผ่านหูบรรดาผู้ทรงคุณวุฒิเหล่านั้นบ่อยครั้ง

บ่อยครั้งที่เดียวที่พระอิหม่ามของศาสนาอิสลาม ศาสนาจารย์ของศาสนาฮินดู ชาวคริสต์เตียนและผู้ทรงคุณวุฒิชาวยุโรปได้ร่วมสโมสรกันในเมืองแบกแดดด้วยไมตรีจิตมิตรภาพอันอุดมพร แต่ละคนต่างก็มีปัญหาใคร่ทูลถามพระบาฮาอุลลาห์ แม้ว่าคนที่มาเข้าเฝ้าจะแตกต่างกันโดยลักษณะจารีต ขนบธรรมเนียมประเพณี แต่หลังจากที่ได้ฟังคำเฉลยซึ่งมีเหตุผลเพียงพอและให้ความกระจ่างดีแล้ว ทุกคนก็แยกย้ายกลับไปด้วยความพอใจ แม้กระนั้นก็ตาม บรรดาพระอิหม่ามชาวเปอร์เซียซึ่งประจำอยู่ที่เมืองคาบิลาและนาจาฟได้แต่ตั้งมุลลา ฮาซัน อามู ผู้ซึ่งได้ชื่อว่าเป็นอัจฉริยะบุคคลมาเข้าเฝ้ายังพระตำหนักของพระบาฮาอุลลาห์ ทูลถามคำถามหลายข้อซึ่งพระบาฮาอุลลาห์ก็ได้ทรงเฉลยให้ มุลลา ฮาซัน อามู กราบบังคมทูลว่า “บรรดาพระอิหม่ามทั้งหลายต่างยอมรับว่า พระบาฮาอุลลาห์ทรงเพียบพร้อมด้วยคุณธรรมและทรงความรู้อย่างไม่มีข้อแม้ ต่างมีความเห็นพ้องกันเป็นเอกฉันท์ว่า จักหาใครเทียบเสมอพระองค์ในด้านความรู้มิได้ นอกเหนือจากนี้ยังปรากฏแน่ชัดแล้วว่าพระองค์มิได้เคยทรงได้รับการศึกษา มิเคยได้รับความรู้อันเป็นเลิศนี้จากที่ใดเลย” แต่ยังมีสิ่งหนึ่งที่พระอิหม่ามยืนยันขอจากพระองค์อีกก็คือ “คำเฉลยที่เราได้รับมานั้นไม่อาจยังความพอใจให้แก่เราได้ และถ้าจะดูในด้านความเที่ยงธรรมและอัจฉริยะภาพของพระองค์ คุณสมบัติเหล่านี้ก็มีใช่เป็นเพียงสิ่งที่โน้มน้าวให้เรายอมรับพระราชศาสนิกของพระองค์ได้ ดังนั้น เราจึงทูลขอให้พระองค์ทรงแสดงปาฏิหาริย์ให้ปรากฏแก่สายตา เพื่อความสงบและความพอใจจะได้บังเกิดแก่เรา”

พระบาฮาอุลลาห์ทรงตรัสว่า “เจ้าไม่มีสิทธิ์ที่จะขอเช่นนี้ได้เพราะแท้ที่จริงแล้ว พระผู้เป็นเจ้าต่างหากที่สามารถทดสอบสรรพสิ่งที่พระองค์สร้างขึ้นมา สรรพสิ่งที่เหล่านั้นหาสิทธิ์ทดสอบพระผู้เป็นเจ้าไม่ แต่เอาเถิด เรายอมรับคำขอข้อนี้ แต่ขอให้เจ้ารู้ไว้อย่างหนึ่งว่า ศาสนาของพระผู้เป็นเจ้ามิใช่มีโหรสพที่เปิดแสดงให้คนชมทุกโมงยาม มิใช่เครื่องบันเทิงใจที่หมุนเวียนแสดงตามคำที่ทุกคนขอทุกๆ วันเพราะถ้าเป็นไปได้ตามที่กล่าวมานี้ ศาสนาของพระผู้เป็นเจ้าก็จะกลับกลายเป็นของเด็กเล่นไป

¹¹ ทรงถูกเนรเทศครั้งแรกไปยังกรุงแบกแดด และไปสู่กรุงคอนแสตนติโนเปิล กรุงอเดรียโนเปิล เป็นครั้งที่สองและสามตามลำดับ ครั้งสุดท้ายคือครั้งที่สี่ ทรงถูกขับไล่ออกจากเมืองอัคราคาและถูกคุมขังอยู่ใน “มหาคุก” เมื่อปี พ.ศ. 2412

ขอให้พระอิหม่ามจงประชุมปรึกษาหารือกันเลือกปาฏิหาริย์ที่จะให้เราแสดงหนึ่งอย่าง และให้บันทึกเป็นลายลักษณ์อักษรด้วยว่า หลังจากการแสดงปาฏิหาริย์จบแล้ว เราจะต้องไม่มีความสงสัยในตัวเองต่อไปอีกและทั้งหมดจะต้องยอมรับว่าพระธรรมของเราเป็นสัจจะ จงให้พวกเขาปิดผนึกกระดาษแผ่นนี้แล้วจึงนำกลับมามอบให้แก่เรา เงื่อนไขที่เราวางไว้ก็คือ ถ้าเราได้แสดงปาฏิหาริย์แล้ว พวกเขาจะต้องสิ้นสงสัย แต่ถ้าเราไม่สามารถแสดงได้เราก็จะยอมรับข้อกล่าวหาที่ว่า เราคือพระศาสดาเทียมเท็จ เมื่อฮาซัน อามู ได้สดับดังนั้น ก็ผงกศีรษะขึ้นทูลว่า “ถ้าเป็นเช่นนั้นข้าพเจ้าก็หมดค่ากราบบังคมทูลแล้ว” ขาดคำ ฮาซัน อามู ก็ก้มลงจุมพิตพระชงฆาของพระบาฮาอุลลาห์ทั้งๆ ที่ตนมิได้เป็นศาสนิกชนของพระองค์ และแล้วก็จากไปประกาศเชิญชวนให้พระอิหม่ามมาประชุมรับฟังพระราชสาส์นอันศักดิ์สิทธิ์ฉบับนั้น หลังจากที่พระอิหม่ามหารือกันแล้วต่างเห็นพ้องต้องกันว่า “บุคคลท่านนี้ต้องเป็นผู้วิเศษอย่างแน่นอน ถ้าเรารับคำ บางทีเขาอาจจะแสดงปาฏิหาริย์ได้ แล้วพวกเราจะต้องปากคำอีกไม่ได้” เมื่อลงความเชื่อเช่นนี้แล้ว พวกเขาก็ไม่กล้าต่อความท้าทายออกไปอีก¹²

ฮาซัน อามู ได้กล่าวอ้างอิงเรื่องนี้ในที่ประชุมหลายโอกาสหลังจากที่เขาเดินทางจากจังหวัดคาบิล่า เขาก็เดินทางต่อไปยังจังหวัดเคอร์มันชาห์และกรุงเตหะราน ป่าวประกาศความจริงเกี่ยวกับเรื่องนี้ไปทั่วทุกแห่งหน พร้อมทั้งพุดชี้ให้คนทั่วไปเห็นความฉลาดและความขลาดล่าถอยของบรรดาพระอิหม่ามเหล่านั้น

โดยสรุปแล้ว บรรดาปรปักษ์ในดินแดนภาคพื้นบูรพาต่างตระหนักดีในความเกรียงไกร ความยิ่งใหญ่ ความรอบรู้และคุณธรรมของพระบาฮาอุลลาห์ แม้บุคคลเหล่านี้จะตั้งตนเป็นศัตรูกับพระองค์ แต่พวกเขาก็มิวายจะกล่าวขวัญกันว่าพระองค์คือ “พระบาฮาอุลลาห์ผู้ทรงกระเดื่องพระนาม”

ขณะเมื่อแสงแห่งพระธรรมดวงนี้กำลังส่องประกายเจิดจรัสเหนือฟากฟ้าเปอร์เซียนั้น ประชาชนทั่วไปรวมทั้งรัฐมนตรี พระอิหม่าม และชนชั้นต่างๆ กลับต่อต้านพระองค์ ติดตามจองล้างจองผลาญพระองค์ด้วยความอาฆาตพยาบาททกล่าวประณามพระองค์ว่า “บุคคลนี้ไม่เพียงแต่กระทำการกำจัดศาสนาภูริเยียบเท่านั้น แต่ยังตั้งใจทำลายล้างประเทศชาติและอาณาจักรทั้งหมดด้วย” พระเยซูคริสต์เจ้าทรงเคยได้รับคำกล่าวเช่นนี้มาก่อนแล้ว มาถึงยุคพระบาฮาอุลลาห์ พระองค์ทรงด้านทานมหาชนเหล่านี้โดยปราศจากผู้ช่วยเหลือ โดยไม่แสดงความอ่อนแอให้ปรากฏเลยแม้แต่น้อย ในที่สุด บรรดาฝูงชนเหล่านี้ต่างปรารภขึ้นว่า “ตราบไต่ที่บุคคลคนนี้อยู่ในเปอร์เซีย ตราบนั้นจะหาความสงบสุขในดินแดนนี้ได้ ควรที่เราจะต้องเนรเทศเขาไปเสียให้พ้นเพื่อแผ่นดินเปอร์เซียจะคืนกลับสู่ความเยียบสงบดังเดิม”

ฝูงชนร่วมกันใช้มาตรการรุนแรงกำจัดพระบาฮาอุลลาห์ด้วยการบีบบังคับให้พระองค์ขอเดินทางออกจากเปอร์เซีย ต่างพากันคิดว่า แสงแห่งพระธรรมจะดับลงได้ด้วยวิธีนี้ แต่การณ์ปรากฏเป็นไปในทางตรงกันข้าม กล่าวคือ ศาสนาเริ่มแผ่ขยายเพลิงแห่งพระธรรมส่องแสงแรงกล้ามากขึ้น ศาสนาบาไฮเริ่มแผ่กระจายไปทั่วดินแดน

¹² พระอัจริยะอันเจียบแหลมของพระบาฮาอุลลาห์ที่ทรงใช้ในโอกาสนี้ยังให้เจตนาร้ายของศัตรูราบคาบลง แน่นอนพวกเขาย่อมไม่ยอมเลือกประเภทของปาฏิหาริย์ที่เขาต้องการดู

เปอร์เซียเป็นประเทศแรก ส่วนการที่ศาสนาได้ไปเผยแพร่ในประเทศอื่นๆ นั้นนับเป็นผลอันสืบมาจากการที่พระบาฮาอุลลาห์ทรงถูกเนรเทศโดยตรง ศัตรูของพระองค์พากันกล่าวในท้ายที่สุดว่า “ประเทศอิรักนั้นนับว่าไม่ไกลจากประเทศเปอร์เซีย จำเราจะต้องส่งเขาไปยังประเทศที่ไกลกว่านั้นอีก” นี่คือการวัดความเป็นมาของเหตุผลที่รัฐบาลเปอร์เซียกำหนดการเนรเทศพระบาฮาอุลลาห์จากประเทศอิรักไปยังกรุงคอนสแตนติโนเปิล แต่การเนรเทศครั้งนี้กลับยืนยันข้อพิสูจน์เดิมอีกครั้งหนึ่งว่า ศาสนาบาไฮมิได้อ่อนแอเลยแม้แต่น้อย เมื่อการณ์กลับเป็นดังนี้ พวกที่ตั้งตนเป็นอริกับพระบาฮาอุลลาห์ก็ปรารภขึ้นอีกว่า “กรุงคอนสแตนติโนเปิลเป็นเมืองท่า เป็นเมืองที่ชนชาติต่างๆ อาศัยหยุดพักแรม และมีชาวเปอร์เซียปะปนอยู่มาก” รัฐบาลเปอร์เซียอ้างเหตุผลนี้ประกอบคำสั่งเนรเทศพระบาฮาอุลลาห์ต่อไปยังเมืองรูเมเลีย แต่ปรากฏว่าเมื่อพระองค์เดินทางถึงเมืองนี้ เพลิงแห่งธรรมกลับทวีแสงแรงกล้าขึ้นอีก ความประเสริฐสูงส่งของศาสนายิ่งปรากฏเด่นชัดมากขึ้น ในที่สุด มหาชนชาวเปอร์เซียได้ลงความเห็นร่วมกันอีกว่า “เมืองเหล่านี้ ไม่มีสักแห่งเดียวที่รอดพ้นจากอิทธิพลอันครอบงำของเขาได้ต้องมีสักแห่งหนึ่งที่ซึ่งเมื่อเราส่งเขาไปแล้วอำนาจของเขาจะต้องเสื่อมคลายสลายลง และจะยังให้ความทุกข์ทรมานแสนสาหัสได้บังเกิดขึ้นแก่ครอบครัว และเหล่าสาวกของเขา” ด้วยประการฉะนี้ บรรดาผู้ที่ตั้งตนเป็นอริกับพระองค์จึงเลือกที่คุมขังในเมืองอัคคาซึ่งเป็นสถานที่กักกันเหล่านักโทษที่เป็นอาชญากร พวกขโมยประเภทตีชิงวิ่งราวโจรปล้นคนเดินทาง โดยระวางโทษพระองค์เทียบเท่ากับระดับความผิดของอาชญากรเหล่านั้น เมื่อคุมขังพระบาฮาอุลลาห์ ณ คุกแห่งนี้แล้ว อำนาจของพระองค์เป็นเจ้ากลับแสดงปรากฏขึ้นพระธรรมวาทะของพระองค์เป็นที่โจษจันกันทั่วไป และแล้วความยิ่งใหญ่ของพระบาฮาอุลลาห์ก็ปรากฏเด่นชัดขึ้น อำนาจแห่งพระธรรมของพระองค์ที่ลำแดงมาจากที่คุมขังอันแวดล้อมด้วยความอภัยศรัทธาทำให้เปอร์เซียก้าวพัฒนาจากระดับหนึ่งไปสู่อีกระดับหนึ่ง ยังมีความปรายัยแก่บรรดาผู้ที่เป็นอริ ทั้งยังพิสูจน์ให้เห็นด้วยว่า พวกเขาไม่อาจต้านทานพละนาภของศาสนาได้ พระธรรมคำสั่งสอนของพระองค์แผ่ซ่านไปทั่วอาณาบริเวณ และแล้วศาสนาของพระองค์ก็ได้รับการสถาปนาขึ้นในที่สุด

บรรดาปรปักษ์ของพระบาฮาอุลลาห์ทั่วทุกภาคในประเทศเปอร์เซียต่างลุกฮือขึ้นต่อต้านพระองค์ด้วยความจงเกลียดจงชัง บาไฮศาสนิกชนถูกจับขัง บ้างก็ถูกฆ่า ถูกโบย บ้านของบาไฮศาสนิกชนนับพันๆ หลังถูกเผาทำลายราบจนเป็นพื้นดิน พวกที่ตั้งตนเป็นอริพยายามทุกวิถีทางที่จะกำจัดและขยี้ให้ศาสนาย่อยยับดับไป แม้เขาจะจับพระองค์ขังร่วมกับบรรดาอาชญากรและโจรได้สำเร็จแล้วก็ตาม ศาสนาบาไฮกลับทวีความศักดิ์สิทธิ์สูงส่งมากขึ้น พระธรรมของพระองค์เผยแพร่ไปในต่างแดน ผู้ที่เคยเกลียดชังพระองค์อย่างฝังจิตฝังใจกลับได้สัมผัสกับรสพระธรรมคำสั่งสอนและกลายเป็นศาสนิกชนที่มีความมั่นคงในพระองค์ แม้กระทั่งรัฐบาลประเทศเปอร์เซียเองกลับอ่อนแอและได้รู้สึกสำนึกว่า เหตุการณ์ทั้งหลายที่เกิดขึ้นนี้มีสาเหตุสืบเนื่องมาจากความผิดพลาดของพระอิหม่ามทั้งสิ้น

เมื่อพระบาฮาอุลลาห์เสด็จสู่ที่คุมขังในแผ่นดินศักดิ์สิทธิ์นั้นวิญญาณชนต่างตระหนักในใจดีว่า ชาวดีที่พระองค์เป็นเจ้าทรงตรัสผ่านพระศาสดาทั้งหลายซึ่งเสด็จมาเมื่อสองสามพันปีที่แล้ว บัดนี้ ชาวดีนั้นกลับกลายเป็นความจริงขึ้นมา และทั้งยังเป็นเครื่องชี้แสดงให้เห็นว่าพระองค์เป็นเจ้าทรงรักษาคำมั่นสัญญาที่พระองค์ทรงให้ไว้เสมอ ชาวอันน่าปิติยินดีที่พระองค์ทรงประทานผ่านทาง พระศาสดาหลายพระองค์ก็คือ “พระผู้ทรงเป็นนายแห่งเทพดาจะมา

ปรากฏพระองค์ในดินแดนศักดิ์สิทธิ์” บัดนี้ คำสัญญาสำเร็จสมบูรณ์เป็นความจริงแล้ว หากมิใช่ด้วยเจตนาของศัตรูที่ตั้งใจจะประหารชีวิตและเนรเทศพระองค์เป็นเหตุแล้ว ย่อมเป็นการยากที่เราจะเข้าใจถึงประวัติความเป็นมาที่ พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวต้องเสด็จออกจากประเทศเปอร์เซีย และในที่สุดได้มาทางกระโจมพักอยู่ในดินแดนศักดิ์สิทธิ์นี้ ผู้ที่ตั้งตนเป็นศัตรูหมายมั่นว่าการกักขังพระองค์ไว้นั้นคือวิธีการทำลายล้างศาสนาให้สลายเป็นจุลไป แต่ความจริงกลับเป็นว่า สถานที่กักขังนี้คือเครื่องช่วยส่งเสริมให้ศาสนาแผ่ขยายกว้างออกไปกลายเป็นแหล่งที่ช่วยสร้างความเจริญให้แก่ศาสนา ชาวเกี่ยวกับพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวทรงธรรมเลื่องลือไปทั่วโลกทั้งซีกตะวันออกและตะวันตก รัชสมัยของพระองค์แห่งสัจจะธรรมส่องแสงเรืองรองไปทั่วโลก ขอความสรรเสริญจงมีแด่พระองค์พระผู้เป็นเจ้าที่พระองค์ทรงโปรดให้นักโทษเช่นพระองค์ได้ทางกระโจมเหนือขุนเขาคาร์เมล และให้ความเกรียงไกรของพระองค์เลื่องลือไปทั่วทุกทิศในต่างแดน มิตรสนิทหรือคนแปลกหน้าที่ได้เข้าเฝ้าทุกคนกล่าวเป็นเสียงเดียวกันว่า “พระองค์คือพระราชา หาใช่ักโทษไม่”

ในทันทีที่พระองค์ทรงเสด็จถึงที่คุมขังแห่งนี้ พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวทรงพระอักษรถึงพระเจ้าโนเลียน¹³ ท่านเอกอัครราชทูตฝรั่งเศสเป็นผู้ถือพระราชสาส์นนี้ไปถวายพระเจ้าโนเลียน ใจความสำคัญของพระราชสาส์นฉบับนี้มีดังนี้ “เราใคร่ขอถามท่านว่า ความผิดของเรานั้นคืออะไร เหตุใดเราจึงต้องถูกกักกันอยู่ในคุก ในกรูใต้ดินแห่งนี้” พระเจ้าโนเลียนมิได้ทรงตอบคำถามนี้ พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวทรงพระอักษรอีกฉบับหนึ่งซึ่งมีเนื้อหาปรากฏอยู่ใน ซูริยิ เฮคาล¹⁴ ดูกรพระเจ้าโนเลียน ไม่ช้าไม่นานท่านจะต้องสูญเสียราชอาณาจักรและตัวท่านเองจะต้องพินาศลงด้วยเหตุที่ท่านมิได้สนใจต่อคำประกาศเรียกร้องของเราทั้งยังไม่ตอบสาส์นของเราอีกด้วย” คราวนี้ พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวทรงส่งพระราชสาส์นนี้ไปทางม้าด่วนซึ่งผู้รับผิดชอบก็คือ ซีซา เคตาพาคุ¹⁵ ซึ่งเป็นบุคคลที่บรรดาผู้โดยเสด็จตามพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวรู้จักดี ทั้งทั้งเปอร์เซียล่วงรู้สัญญาณเตือนฉบับนี้เนื่องจากประจวบกับโอกาสที่พระธรรมบทที่มีชื่อว่า คีตาบีเฮคาล ได้เข้าไปแพร่หลายในเปอร์เซียพอดี สัญญาณแจ้งภัยนี้ปรากฏเป็นข้อความตอนหนึ่งในพระธรรมบทเล่มนั้น เหตุการณ์ตอนนี้อุบัติขึ้นในปี พ.ศ. 2412 เมื่อพระธรรมบท ซูริยิ เฮคาล ตกไปอยู่ในมือชาวเปอร์เซีย อินเดียรวมทั้งบาไฮศาสนิกชนทุกคน ผู้ที่ได้อ่านก็ตั้งใจรอดูสิ่งที่จะเกิดขึ้นต่อไป ต่อมาไม่นานสงครามระหว่างเยอรมันและฝรั่งเศสก็ระเบิดขึ้นในปี พ.ศ. 2413 พระเจ้าโนเลียนกลับเป็นฝ่ายพ่ายแพ้และได้รับความอับยศต่างๆ ที่ไม่มีใครคาดคิดมาก่อนว่าเยอรมันจะพิชิตสงครามครั้งนี้ พระเจ้าโนเลียนต้องเสียที่แก่ศัตรู และแล้ว ความเกรียงไกรของพระองค์ก็แปรเปลี่ยนเป็นความตกต่ำอย่างหาที่เปรียบมิได้

พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวได้ทรงส่งพระราชสาส์น¹⁶ ถึงกษัตริย์อื่นๆ ซึ่งในจำนวนนี้มีกษัตริย์ นาริดชิ-ดิน ซาห์ รวมอยู่ด้วย ในพระราชสาส์นนั้นพระองค์ทรงลิขิตว่า “จงจับกุมตัวเราไป จงให้พระอินมามาร่วมชุมนุมกันตั้งกระทู้หาข้อพิสูจน์และถกปัญหากับเรา เพื่อว่า ข้อเท็จจริงจะได้ปรากฏ เป็นที่รู้กันโดยทั่วไป” พระเจ้านาริดชิ-ดิน ซาห์ ได้

¹³ พระเจ้าโนเลียนที่ 3

¹⁴ เป็นพระธรรมบทเล่มหนึ่งที่พระองค์ทรงลิขิตขึ้นภายหลังประกาศศาสนา

¹⁵ เป็นบุตรของกงสุลฝรั่งเศสในซีเรียผู้ซึ่งมีสัมพันธภาพอันดีกับพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว

¹⁶ คำเรียกจดหมายของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว

ส่งผ่านพระราชสาส์นนี้ไปยังบรรดาพระอิหม่ามและสนับสนุนให้พวกเขาดำเนินการตามคำเชิญชวนนี้ แต่พวกเขาหาได้มีความกล้าไม่ เมื่อเป็นดังนั้นพระองค์จึงมีพระบัญชาให้พระอิหม่ามที่มีชื่อเสียงเจ็ดคนร่วมกันเขียนจดหมายตอบคำท้าทายนี้ แต่หลังจากที่เขารับไปไม่นานก็ส่งจดหมายนั้นคืน เหตุผลที่พวกเขายกขึ้นมากล่าวอ้างก็คือ “บุคคลคนนี้เป็นปรปักษ์กับศาสนา เป็นศัตรูกับพระเจ้าซาร์” คำแก้ตัวนี้ยังความกลัวโกรธแก่พระเจ้าซาร์มาก พระองค์ทรงตรัสว่า “นี่เป็นเรื่องที่ต้องการพิสูจน์ การถกเถียง การแสดงออกซึ่งข้อเท็จจริง จะอ้างเหตุผลเกี่ยวโยงไปถึงการเป็นศัตรูต่อรัฐบาลได้อย่างไรกัน อนิจจา ตัวเรานี้มีความเคารพนับถือพระอิหม่ามผู้ซึ่งไม่กล้าแม้แต่จะตอบสาส์นนี้มากปานนี้เชียวหรือ”

หลังจากนั้นไม่นาน ทุกสิ่งทุกอย่างที่จารึกไว้ในพระราชสาส์นถึงพระเจ้าแผ่นดินก็ปรากฏผลเป็นความจริง ถ้าเราดูเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นนับตั้งแต่ปี พ.ศ. 2413 เป็นต้นมา เราจะพบว่าทุกเหตุการณ์ปรากฏขึ้นจริงสมตามคำทำนาย จะมีบางเหตุการณ์เท่านั้นที่ยังไม่สัมฤทธิ์ผลในทันทีทันใด แต่ต่อมาจึงบรรลุแสดงออกให้เห็นจริงในที่สุด

ชาวต่างชาติตลอดจนบุคคลในนิยายศาสนาอื่นพากันแซ่ซ้องสดุดีพระบาฮาอุลลาห์ บางคนเชื่อว่าพระองค์คือนักบุญ บางคนถึงกับเขียนเรื่องราวเกี่ยวกับพระองค์ ดังเช่นนายซียิด ดาวัุด ผู้คงแก่เรียนในนิยายชุดนี้ในกรุงแบกแดดได้เขียนบันทึกเกี่ยวกับพระจริยวัตรอันน่าอัศจรรย์เหนือธรรมชาติของพระบาฮาอุลลาห์แม้กระทั่งในปัจจุบัน คนที่อาศัยอยู่ทั่วทุกภาคในตะวันออกที่ไม่เคยมีความเชื่อว่าพระองค์คือพระศาสดากลับมีความเชื่อตรงกันข้อหนึ่งว่า พระองค์เป็นนักบุญและเอ๋ยอ้างถึงคุณธรรมอันน่าอัศจรรย์ของพระองค์

โดยสรุปแล้ว แม้บรรดาผู้ที่ปรปักษ์ ผู้ที่เข้าข้างพระองค์ตลอดจนผู้ที่เข้าเฝ้าแทบพระธรณีอันศักดิ์สิทธิ์จะไม่มี ความเชื่อถือศรัทธาพระองค์ แต่พวกเขาก็ยอมรับเป็นพยานในความยิ่งใหญ่ ความเกรียงไกรของพระบาฮาอุลลาห์ ทันทีที่เขาได้ย่างเข้าสู่พระที่นั่งอันศักดิ์สิทธิ์ การปรากฏองค์ของพระบาฮาอุลลาห์มีอำนาจทำให้บรรดาผู้ที่เข้าเฝ้า ไม่สามารถเปิดปากกราบคำบังคมทูลได้ หลายครั้งที่เดียวที่ศัตรูคู่อาฆาตของพระองค์ตั้งใจไว้ว่า เมื่อไปถึง เราจะต้องพูดเรื่องนี้อย่างนี้ พูดเรื่องโน้นอย่างโน้น เราจะต้องโต้เถียง โต้แย้งกับเขาในเรื่องนี้ ต่อเมื่อเขาได้เข้าเฝ้าแทบที่ประทับ เขากลับบังเกิดความพิศวง จับตันชนปลายไม่ถูกและหมดคำกราบบังคมทูล

พระบาฮาอุลลาห์ไม่เคยได้ศึกษาภาษาอารบิก พระองค์ไม่เคยมีครูหรือผู้ฝึกอบรม ทั้งยังไม่เคยทรงได้รับการศึกษาในโรงเรียนใดๆ ทั้งสิ้น แต่ปรากฏว่าข้อเขียนของพระองค์ประกอบด้วยสำนวนโวหารอันสละสลวยไพเราะจับใจ ภาษาอารบิกที่พระองค์ทรงพระอักษรนั้นยังความประหลาดใจและงังงันแก่บรรดาผู้ที่เป็นนักปราชญ์ราชบัณฑิตชาวอาหรับยิ่งนัก ต่างพากันยอมรับและประกาศกิตติคุณของพระบาฮาอุลลาห์ว่า พระองค์ทรงเป็นเลิศหาผู้ใดเสมอได้ไม่

ถ้าหากเราศึกษาพระคัมภีร์คริสต์ศาสนาอย่างละเอียด จะพบว่า พระศาสดาไม่เคยตรัสกับผู้ที่ปฏิเสธพระองค์ว่า “เราพร้อมที่จะแสดงสิ่งปาฏิหาริย์ตามที่เจ้าต้องการและพร้อมที่จะรับข้อทดสอบที่เจ้าเสนอมาทุกประการ” แต่ใน

ราชสาส์นที่พระบาทสมเด็จพระพุทธเลิศหล้านภาลัยทรงพระอักษรถึงพระเจ้าชาห์นั้น พระองค์ทรงลิขิตไว้อย่างชัดเจนว่า “จงรวบรวมพระอิหม่ามเข้าไว้ด้วยกันและจับตัวเราไว้ เพื่อว่าหลักฐานและข้อพิสูจน์จะได้ปรากฏอย่างแน่นอน”¹⁷

พระบาทสมเด็จพระพุทธเลิศหล้านภาลัยทรงปักหลักยืนหยัดเผชิญกับศัตรูตลอดเวลา 50 ปี ทุกคนต่างมุ่งหมายจะทำลายล้างพระองค์ให้แหลกมลายไป พวกเขาวางแผนหมายพิฆาต ยังความพินาศแก่พระองค์ กล่าวได้ว่าในช่วงเวลา 50 ปีนี้พระชนม์ชีพของพระองค์ต้องเสี่ยงกับอันตรายอยู่ทุกย่างก้าว

ประเทศเปอร์เซียในยุคนี้กำลังเสื่อมสลายลง ผู้ที่ตระหนักถึงสภาพความเป็นไปไม่ว่าจะเป็นชาวเปอร์เซียเองหรือชาวต่างชาติก็ต่างยอมรับว่า การที่จะสร้างสรรคความเจริญก้าวหน้าการฟื้นฟูอารยธรรมและการผดุงชาติขึ้นมาใหม่นั้นจำเป็นต้องอาศัยหลักคำสอนและแนวทางการพัฒนาที่วางไว้ให้แล้วโดยพระมหากษัตริย์องค์นี้

ในยุคของพระเยชูคริสต์เจ้า มีสาวกเพียง 11 คน เท่านั้นที่ได้รับการศึกษาจากพระเยชูคริสต์เจ้า สาวกเอกของพระองค์มีนามว่า ปีเตอร์ และ ปีเตอร์คนเดียวที่ตนเองเมื่อถูกไต่สวนทบทสอบแล้วได้ให้การปฏิเสธพระเยชูคริสต์เจ้าถึงสามครั้ง แม้กระนั้นก็ดี คริสต์ศาสนาก็ยังแทรกซึมไปทั่วโลก มาในยุคปัจจุบันพระบาทสมเด็จพระพุทธเลิศหล้านภาลัยทรงให้การศึกษาศาสนิกชนจำนวนมากมายมหาศาล เมื่อยามตกอยู่ภายใต้คมหอกคมดาบ บาไฮศาสนิกชนเหล่านี้ต่างเปล่งวลี “ยา บาฮาอุลลาฮา”¹⁸ ดังก้องถึงสวรรค์ชั้นสูงสุด และเมื่อยามตกอยู่ในกองเพลิงแห่งการถูกทดสอบใบหน้าของพวกเขากลับเรืองรองสดใสราวกับทองคำ ขอให้เจ้าจงพิเคราะห์ดูเหตุการณ์ในอดีตแล้วจงหวนคิดถึงความรุ่งเรืองที่จะเกิดกับศาสนาในอนาคต

ในท้ายที่สุดนี้ ขอให้เราทั้งหลายจงมีความเที่ยงธรรม ให้ยอมรับว่าสถานะของพระผู้เกรียงไกรด้านให้ความรู้ นั้นสูงส่งเพียงใด จงสนใจดูสัญญาณที่เปิดเผยโดยพระองค์ ว่าเลิศล้ำปานใด จงดูพลังและพละานุภาพที่มาจากพระองค์ว่าปรากฏเป็นจริงในโลกนี้โดยแท้แน่นอนเพียงไร

(33) เกียรติศักดิ์และความสูงส่งของสรรพสิ่งทั้งหลายจะมีมากหรือน้อยนั้นขึ้นอยู่กับการกระทำและสิ่งแวดล้อม

แผ่นดินจะได้ชื่อว่าอุดมด้วยความล้าเลิศ ความมั่งคั่งพร้อมด้วยความสมบูรณ์สูงสุดได้ก็ต่อเมื่อแผ่นดินผืนนั้นเขียวขจีด้วยเมฆฝนที่หลั่งไหลลงมาใน วัสนัตฤฤ เป็นช่วงเวลาที่พฤษชาติเจริญงอกงาม ผลิดอกออกหน่อแขนงอันหอมหวานละมุน ต้นไม้ที่ให้ผลออกดอกบานสะพรั่ง และแล้วผลไม้นั้นก็เริ่มสุกตามฤดูกาลก็เริ่มเจริญเติบโตประดับอุทยานด้วยความงาม ท้องทุ่งดูสวยอร่ามตา ภูเขาและที่ราบปูลาดด้วยหญ้าเขียวขจี ไร่นา หมู่บ้านตลอดจนเมืองต่างๆ ดูงามวิจิตรตระการตา สภาพเหล่านี้คือความรุ่งเรืองสูงสุดของอาณาจักรระดับแร่ธาตุ

ความสูงส่งและความสมบูรณ์ของอาณาจักรพืชจะมีระดับสูงสุดได้ก็ต่อเมื่อพฤษชาติได้เจริญเติบโตอยู่บนฝั่งธารน้ำใส มีกระแสลมโชยพัดผ่าน มีแสงแดดอันอบอุ่นส่องถึง มีคนสวนคอยดูแลเพาะชำและต้นไม้เหล่านั้นจะต้อง

¹⁷ ขอให้เปิดกลับไปเทียบกับหมายเหตุท้ายหน้า 53 ข้อ 1 พระอัครบาทสมเด็จพระพุทธเลิศหล้านภาลัยทรงพระอักษรถึงพระเจ้าชาห์เกี่ยวกับเรื่องนี้ขึ้นมาด้วยจุดมุ่งหมายเพื่อชี้ให้เห็นว่า เป็นการไร้ประโยชน์ที่จะพิสูจน์ความเที่ยงแท้ของพระศาสดาด้วยการแสดงปาฏิหาริย์

¹⁸ เป็นคำประกาศความศรัทธาของบาไฮศาสนิกชน แปลตรงตัวว่า “ข้าแต่พระผู้ทรงความรุ่งโรจน์เหนือความรุ่งโรจน์ใดๆ

เจริญเติบโตผลิดอกออกผลให้วันแล้ววันเล่า แต่ในเบื้องท้ายที่สุดแล้ว ความรุ่งเรืองอันแท้จริงของอาณาจักรพืชก็คือ การที่อาณาจักรพืชนั้นได้ก้าวล่วงไปสู่อาณาจักรของสัตว์และมนุษย์ ได้เข้าไปทดแทนอาหารส่วนที่ถูกย่อยไปเลี้ยงร่างกายของสัตว์และมนุษย์แล้ว

อาณาจักรระดับสัตว์นั้นสมบูรณ์เต็มที่ได้อีกต่อเมื่อมีชาและอวัยวะครบ มีพลังกำลังและทุกสิ่งทุกอย่างที่ต้องการ ถ้าสัตว์ตัวใดมีคุณสมบัติตามนี้ สัตว์นั้นก็ได้อีกชื่อว่าบรรลุแล้วซึ่งความรุ่งเรือง เกียรติยศและความสูงส่งอันสมบูรณ์ ความสุขอันยิ่งยวดของสัตว์ก็คือการได้อาศัยอยู่ในท้องทุ่งที่เขียวชอุ่มและอุดมสมบูรณ์ มีสายธารน้ำไหลรินแวดล้อมด้วยอุทยานอันเขียวสวยงาม ถ้าสัตว์ได้ครองสิ่งทั้งหลายที่กล่าวมาแล้วนี้ที่สุดที่จะวาดภาพสิ่งที่ดีกว่านี้ได้ ตัวอย่างเช่น ถ้านกตัวหนึ่งได้ทำรังบนยอดต้นไม้อันแข็งแรงที่ขึ้นอยู่บนที่สูงอันสวยงามของป่าไม้ มีน้ำและเมล็ดพืช พรั่งพร้อมบริบูรณ์ นกตัวนั้นย่อมได้อีกชื่อว่าบรรลุแล้วซึ่งความเจริญระดับสูงสุด

แต่ความเจริญรุ่งเรืองอย่างแท้จริงของสัตว์นั้นก็คือการได้ละจากอาณาจักรของสัตว์ไปสู่อาณาจักรของมนุษย์ ดังเช่นจุลินทรีย์ ซึ่งเข้าสู่ร่างกายมนุษย์ทางน้ำและอากาศซึ่งในที่สุดจะถูกดูดซึมไปแทนที่ส่วนที่ร่างกายได้เผาผลาญเป็นพลังงานไปแล้ว การที่สัตว์ได้เข้าสู่ร่างกายมนุษย์นั้นนับได้ว่าสัตว์นั้นได้บรรลุสู่ความมีเกียรติยศและความรุ่งเรืองระดับสูงสุดเท่าที่ระดับสัตว์จะพึงบรรลุถึงได้ ไม่มีเกียรติยศอื่นใดจะเทียบเทียมได้

ดังนั้น เราจึงประจักษ์แจ้งแล้วว่า ความอุดมสมบูรณ์ ความหรูหรา และความมั่งคั่งทางด้านวัตถุนั้นคือ องค์ประกอบแห่งความสถาพรของแร่ธาตุ พืชและสัตว์ ถ้าจะจัดระดับแล้วจะพบว่า นกมีความอุดมสมบูรณ์และความสุขสำราญเหนือสรรพสิ่งอื่นใดทั้งสิ้น ทั้งนี้เพราะที่อยู่อาศัยของนกก็นกก็ท้องทุ่งและภูเขาอันกว้างใหญ่ไพศาล ส่วนอาหารนั้นก็ให้แก่เมล็ดพืชและพืชผล นกได้ครอบครองทั้งผืนแผ่นดิน หมู่บ้าน ท้องทุ่งที่ราบ วนอุทยานและป่าเขา บัดนี้มาถึงคำถามที่ว่า ระหว่างนกกับอภิมหาเศรษฐี ใครจะมีความมั่งคั่งบริบูรณ์มากกว่ากัน สำหรับนกนั้น ไม่ว่ามันจะบริโภคหรือแจกจ่ายเมล็ดพืชออกไปมากมายเพียงใดก็ตาม ความมั่งคั่งบริบูรณ์ของมันก็หาได้ลดลงเลยแม้แต่น้อย

เท่าที่ได้บรรยายมาแล้วย่อมแสดงให้เห็นแล้วว่า ระดับเกียรติคุณและความสูงส่งของมนุษย์ต้องสูงกว่าสรรพสิ่งระดับสัตว์ พืชและแร่ธาตุ ถ้าจะเปรียบเทียบกันแล้ว ความสถาพรของสรรพสิ่งที่กล่าวมานี้เป็นเสมือน กิ่งก้านสาขาของต้นไม้ มีคุณธรรมความดีของมนุษย์ซึ่งเป็นเครื่องประดับแก่นสารเป็นรากแก้วอันประเสริฐ เกียรติคุณและความสูงส่งของมนุษย์ก็คือการแสดงออกซึ่งคุณธรรมและพระมหากรุณาธิคุณ การมีความรู้สึกนึกคิดอันสูงส่ง มีความรักพระผู้เป็นเจ้าและมีความรู้เกี่ยวกับพระองค์ มีสติปัญญากว้างไกลครอบคลุมจักรวาล มีความรอบรู้ อันชาญฉลาด มีการค้นพบวิทยาการแขนงใหม่ๆ มีความยุติธรรมและดุษณีนิจอันเที่ยงตรง มีความสัตย์ มีความเมตตากรุณา มีความมองอาจเป็นปกติวิสัยโดยธรรมชาติ มีความอดทนฝังอยู่ในใจ เคารพสิทธิ รักษาข้อตกลงและคำสัญญา มีความเที่ยงธรรมภายใต้ทุกสถานการณ์ รับผิดชอบในทุกละการพร้อมจะสละชีวิตของตนเพื่อความสุขสวัสดิ์ของปวงชน มีความเมตตากรุณา มีความเคารพต่อชาติ น้อมปฏิบัติตามคำสั่งสอนของพระผู้เป็นเจ้า พลิตนรับใช้อาณาจักรของพระผู้เป็นเจ้าเป็นผู้นำทางแก่คนทั่วไปพร้อมทั้งให้การศึกษาแก่มนุษย์ทุกชาติโดยไม่เลือกชั้น

วรรณะ การปฏิบัติตามนี้นำมาซึ่งความเจริญรุ่งเรืองแก่สรรพสิ่งระดับมนุษย์ เป็นความประเสริฐของคนในโลกนี้ ทั้งยังเป็นที่มาแห่งชีวิตนิรันดร์และเกียรติคุณอันทรงธรรมอีกด้วย

หากปราศจากซึ่งพยานภาพของพระผู้เป็นเจ้าและคำสั่งสอนของพระองค์แล้ว คุณธรรมเหล่านี้จะไม่ฉายปรากฏออกมาจากแก่นแท้ของมนุษย์ ทั้งนี้เพราะการแสดงออกนี้จำเป็นต้องอาศัยอำนาจที่อยู่เหนือธรรมชาติ อาจเป็นไปได้ที่โลกแห่งธรรมชาติจะมีร่องรอยของคุณธรรมอันทรงความสมบูรณ์นี้ปรากฏอยู่ แต่ทว่าเป็นเพียงปรากฏการณ์ที่ผันแปรได้ และคงอยู่เพียงชั่วคราว เปรียบประหนึ่งดังแสงอาทิตย์ที่ทอดปรากฏอยู่บนผาผืนง่อนนั้น

เมื่อพระผู้เป็นเจ้าผู้ทรงพระกรุณาได้สวมมงกุฎอันงามเลิศให้เป็นเครื่องประดับศีรษะของมนุษย์เช่นนี้แล้ว ควรที่มนุษย์จะต้องเพียรพยายามประกอบกรรมดีเพื่อรัศมีเพชรพลอยนั้นจะได้ส่องประกาศความบรรเจิดให้ปรากฏแก่สายตาของชาวโลก

(34) หลังจากที่ได้แสดงให้เห็นแล้วว่าวิญญาณของมนุษย์นั้นจะดำรงอยู่ต่อไป¹⁹ ต่อจากนั้นก็ถึงการพิสูจน์ให้เห็นความคงอยู่ชั่วกาลปาวสานของวิญญาณ

พระคัมภีร์ศักดิ์สิทธิ์ได้อรรถาธิบายเกี่ยวกับความอยู่คงกระพันของวิญญาณมนุษย์ว่า การดำรงอยู่ชั่ววินิรันดร์ของวิญญาณนั้นคือเหตุผลเบื้องปฐมที่พระศาสดาของศาสนาต่างๆ ได้เผยพระธรรมคำสั่งสอนแก่มนุษย์ การลงโทษและการให้รางวัลแก่มนุษย์นั้นทำได้สองสถาน กล่าวคือ การให้รางวัลและการลงโทษมนุษย์ในระหว่างที่เขายังมีชีวิตอยู่กับหลังจากที่เขาได้ตายไปแล้ว สวรรค์และนรกมีอยู่ในทุกภพซึ่งหมายรวมถึงภพที่เราอยู่นี้ตลอดจนภพแห่งวิญญาณด้วย รางวัลที่ได้รับนั้นคือการมีชีวิตอยู่ชั่ววินิรันดร์ ด้วยประการฉะนี้ พระเยซูคริสต์เจ้าจึงทรงตรัสไว้ว่า “จงประพฤติปฏิบัติแต่สิ่งที่จะนำไปเจ้าได้มีชีวิตนิรันดร์ เพื่อเจ้าจะได้ถือกำเนิดจากน้ำและวิญญาณและจะได้บรรลุสู่สวรรค์”

รางวัลที่คนเราจะได้รับในชั่วชีวิตนี้ได้แก่การมีคุณธรรมความดีและความสมบูรณ์เพียบพร้อมเป็นเครื่องประดับแก่นสารของตน ตัวอย่างเช่น คนที่เคยประสบความมีดมนกลับได้รับความแจ่มใส คนที่โง่เขลา กลับบังเกิดปัญญา คนที่เคยประมาทกลับรอบคอบ คนที่หลับใหลได้ตื่นขึ้น คนที่ตายไปแล้วกลับเป็นขึ้นมา คนตาบอดกลับมองเห็น คนหูหนวกกลับได้ยิน คนที่เคยเกลือกกลัวยู่กลับโลกียวิสัยกลับได้บรรลุสู่สุคติ คนที่เคยฝักใฝ่ทางโลกวัตถุกลับมีจิตใจผ่องแผ้ว มนุษย์คนใดที่ได้รับรางวัลเหล่านี้เท่ากับว่าจิตวิญญาณของเขาได้รับการชุบชีวิตขึ้นใหม่ กลายเป็นคนใหม่ เป็นตัวแสดงออกซึ่งพระวาระที่ปรากฏอยู่ในพระคัมภีร์ของคริสต์ศาสนาที่กล่าวถึงบรรดาสาวกของพระเยซูคริสต์ว่า เขาเหล่านั้นมิได้ถือกำเนิดมาจากเลือด มิได้เกิดขึ้นตามคำบัญชาของเนื้อ มิได้อุบัติขึ้นตามเจตจำนงของมนุษย์ แต่เกิดขึ้นจากพระประสงค์ของพระผู้เป็นเจ้า กล่าวคือ คริสต์ศาสนิกชนเหล่านั้นหลุดพ้นแล้วซึ่งลักษณะนิสัยของสัตว์ซึ่งปรากฏอยู่ในธรรมชาติของมนุษย์ มีค่าควรแก่การได้ครองคุณลักษณะแห่งคุณธรรมความดีงามซึ่งเป็นเครื่องชี้ให้เห็นพระเมตตาของพระผู้เป็นเจ้า นี่คือการหมายของการถือกำเนิดขึ้นเป็น

¹⁹ จอห์น 13

ครั้งที่สอง สำหรับบุคคลที่ได้บรรลุคุณธรรมระดับนี้ ไม่มีความทรมานใดจะยิ่งใหญ่กว่าการถูกกีดกันออกจากพระผู้เป็นเจ้า ไม่มีการลงโทษใดจะรุนแรงเกินกว่าการต้องตกอยู่ในความมืดมิดหลุมหลงในกิเลส มีนิสัยใจคอต่ำช้า หมกมุ่นอยู่กับกามตัณหา เมื่อเขาได้ละจากความชั่วดังกล่าวมาสู่แสงแห่งศรัทธา เขาจะบังเกิดความผ่องแผ้วด้วย รัศมีดวงตะวันแห่งความเที่ยงแท้ สูงส่งขึ้นด้วยบุญญาธิการแห่งความดี และแล้วก็จะเกิดพลคุณธรรมที่อุปติแก่ตนว่าเป็นของขวัญอันยิ่งใหญ่ ทั้งจะได้ตระหนักถึงสภาวะแห่งแดนสุขาวดีอันแท้จริง ในทำนองเดียวกันเขาก็จะได้คิดว่าการลงโทษทางจิตวิญญาณหรืออีกนัยหนึ่งคือการถูกทรมานและการถูกลงโทษทัณฑ์ในชาตินี้ก็คือการต้องตกเป็นทาสของโลกแห่งวัตถุ ต้องถูกกันออกห่างจากพระผู้เป็นเจ้า มีจิตใจโหดเหี้ยม ใจเขลา ผักเฝือกอยู่ในต้นหาราคะ ได้รับการถ่ายทอดความอ่อนแอซึ่งเป็นสัญชาตญาณของสัตว์ มีนิสัยทราม เช่นเห็นผิดเป็นชอบ กดขี่ข่มเหง โหดร้าย ทารุณผักเฝือกใจธุรกิจทางโลก ปล่อยใจให้จมอยู่กับความคิดที่เป็นมาร สำหรับผู้ที่ละแล้วซึ่งความชั่วทั้งปวง สภาวะเหล่านี้คือโทษทัณฑ์และความทรมานระดับสูงสุด

ในทำนองเดียวกัน มีธรรมลิขิตปรากฏอย่างชัดเจนในพระคัมภีร์ของศาสนาในยุคต่างๆ ที่ผ่านม่ว่า รางวัลที่มนุษย์จะได้ในปรายภพนั้นคือการมีชีวิตอยู่ชั่ววันรันดร์ เพียบพร้อมด้วยคุณธรรมแห่งทิพย์สถาน การได้รับกระแสพระบารมีอย่างไม่มีวันสิ้นสุด ได้รับพระพรอยู่ร่วมกับข้าวกัลป์ รางวัลที่รออยู่ในภพหน้าภายหลังจากที่มนุษย์ละจากโลกนี้ไปแล้วนั้นคือ การได้ดำรงอยู่ในโลกแห่งวิญญาณด้วยความสงบและสมบูรณ์พูนสุข ส่วนรางวัลที่พระผู้เป็นเจ้าให้สัมฤทธิ์เห็นสมจริงในชีวิตนี้ได้แก่การได้ครองความดีเลิศอันสดใสเรืองรอง คุณความดีนี้คือที่มาแห่งการได้มีชีวิตอยู่ต่อไปชั่ววันรันดร์ ทั้งนี้เพราะความดีนั้นคือบ่อเกิดแห่งความเจริญ เปรียบประดุจดั่งทารกที่ผ่านพ้นจากโลกในครรภ์มารดาแล้วเติบโตสู่วัยผู้ใหญ่ กลายเป็นสื่อที่แสดงออกซึ่งคำสรรเสริญคุณพระผู้เป็นเจ้าดังนี้ “ขอพระพรจงมีแด่พระผู้เป็นเจ้า พระผู้ทรงเป็นเลิศในหมู่ผู้สร้างทั้งมวล” รางวัลที่คนเราจะได้รับในปรายภพนั้นได้แก่การมีความสุข มีจิตวิญญาณอันงามอ่อนหวานละมุน นอกจากนี้ยังมีของขวัญที่บำรุงจิตใจอีกนานัปการที่กำลังรอเราอยู่ในอาณาจักรของพระผู้เป็นเจ้า จิตและวิญญาณจะได้สิ่งสมปรารถนา ทั้งยังจะได้เข้าเฝ้าพระผู้เป็นเจ้าในภพแห่งอนันตกาลด้วย ในทำนองเดียวกัน การลงโทษในภพหน้านั้นได้แก่การที่ดวงวิญญาณที่ปราศจากคุณธรรมถูกกีดกันออกห่างจากพระพร มิได้รับความกรุณาอันทรงความพิเศษและสมบูรณ์ของพระผู้เป็นเจ้า ต้องร่วงหล่นลงสู่ระดับความเป็นอยู่ตกต่ำอย่างที่สุด จริงอยู่ ถึงแม้ว่าวิญญาณของบุคคลประเภทนี้จะคงดำรงอยู่ต่อไป แต่ในสายตาของผู้ที่ยอมรับความจริง ผู้ที่มีได้รับความเมตตาอันเทียบเท่ากับเป็นคนที่ตายจากไปแล้วนั่นเอง

ความอยู่ยงคงกระพันของวิญญาณนั้นพิสูจน์ได้ตามหลักเหตุผลทางตรรกวิทยาดังนี้คือ ความว่างเปล่าย่อมไม่ส่งสัญญาณให้ปรากฏ กล่าวคือ เป็นไปไม่ได้ที่สัญญาณจะปรากฏออกมาจากความว่างเปล่า ทั้งนี้เพราะสัญญาณเป็นปรากฏการณ์ที่สืบเนื่องมาจากการดำรงอยู่ รูปแบบการปรากฏของสัญญาณจะเป็นอย่างไรนั้น ย่อมขึ้นอยู่กับลักษณะของสิ่งที่ดำรงอยู่นั้น ดังนั้นเมื่อปราศจากดวงอาทิตย์ รังสีความสว่างก็ฉายออกมาไม่ได้ หากปราศจากทะเลคลื่นก็จะไม่ปรากฏ หากปราศจากเมฆ ฝนก็จะไม่ตก ผลไม้ก็เช่นเดียวกัน ย่อมจะไม่เจริญงอกงามบนต้นที่ไม่มีตัวตน มนุษย์ที่ไม่ปรากฏรูปร่างจะไม่สามารถประกอบกิจการใดๆ ได้เลย นี่แสดงให้เห็นว่า ตรีบาใดที่มีสัญญาณแห่งการดำรงอยู่ปรากฏขึ้น ตรีบานั้นย่อมมีข้อพิสูจน์ให้เห็นการดำรงอยู่ของวัตถุที่ประธานเสมอ

แม้กระทั่งในปัจจุบัน อาณาจักรของพระเยซูคริสต์ก็ยังดำรงอยู่ จงพิจารณาว่า อาณาจักรอันยิ่งใหญ่นี้ปรากฏออกมาจากจอมกษัตริย์ผู้ปราศจากตัวตนได้อย่างไร โฉนดลึกลับจึงสามารถม้วนตัวสูงขึ้นจากทะเลที่ไม่ปรากฏ สายลมจะพัดหากลิ่นบุบผาให้ขจรกระจายไปจากสวนที่ไม่มีตัวตนได้อย่างไร การที่สสารไม่ว่าจะอยู่ในระดับแร่ธาตุ พืชและสัตว์ไม่แสดงผล ร่องรอยหรือแม้แต่อำนาจจิตใจหลงเหลืออยู่หลังจากที่ต้องแยกแตกสลายลงไปในนั้นเป็นปรากฏการณ์ที่น่าคิด คงมีแต่แก่นสารและจิตวิญญาณของมนุษย์เท่านั้นที่ยังคงอยู่เพื่อทำหน้าที่และเพื่อรับครองพลังอำนาจหลังจากที่อวัยวะและอานาภาพของร่างกายแตกกระจาย หลังจากที่มีการประสานสัมพันธ์ระหว่างอวัยวะส่วนต่างๆ ต้องถึงการสิ้นสุดลง

ปริศนาข้อนี้มีความลึกลับแฝงอยู่อย่างลึกซึ้งที่สุด ขอให้เจ้านำไปคิดดู ข้อพิสูจน์ตามหลักเหตุผลนี้เราแสดงไว้เพื่อให้ปัญญาชนนำไปตรึกตรองดูด้วยสำนึกอันเปี่ยมไปด้วยคุณธรรมแห่งเหตุผลและความเป็นธรรม หากเพียงแต่ถ้าใจของมนุษย์เบิกบาน ฝ่าแต่ฝักใฝ่อยู่กับอาณาจักรของพระผู้เป็นเจ้า มีดวงตาแห่งธรรมเปิดกว้าง มีหูแห่งดวงใจมั่นคง ถึงพร้อมด้วยมโนธรรมอันสูงเหนือความรู้สึกนึกคิดอื่นใด หากเขามีคุณลักษณะตามที่กล่าวมานี้ เขาก็จะได้ประจักษ์ในความอยู่คงกระพันของวิญญาณได้อย่างชัดเจนปานประหนึ่งได้เห็นความสว่างของดวงตะวันและแล้ว ชาวอันน่าพิศและแล้วสัญญาของพระผู้เป็นเจ้าก็จะหลังไหลไปรยปรายลงมารายล้อมเขา

(35) จงรับรู้ไว้ด้วยว่า การดำรงอยู่ของสรรพสิ่งทั้งหลายมีเงื่อนไขจำกัดตามสถานะ เริ่มจากการเป็นผู้รับใช้ ถัดมาคือสถานะของพระศาสดา และที่สูงที่สุดคือสถานะแห่งพระผู้เป็นเจ้า แต่ความสมบูรณ์แห่งสวรรค์และสรรพสิ่งอันผันแปรนั้นเป็นความสมบูรณ์ที่ไม่มีขอบเขตจำกัด หลังจากที่เราพิจารณาอย่างลึกซึ้งแล้ว เจ้าก็จะพบว่าความสมบูรณ์เพียบพร้อมที่สรรพสิ่งทั้งหลายแสดงปรากฏออกมาภายนอกนั้นเป็นความสมบูรณ์ที่ไม่มีขอบเขตจำกัดเช่นกัน ทั้งนี้เพราะตัวเจ้าเองนั้นไม่อาจได้พบความเพียบพร้อมระดับสมบูรณ์แบบในสิ่งหนึ่งสิ่งใด เจ้าจึงไม่สามารถวาดมโนภาพเห็นความสมบูรณ์แบบที่เหนือกว่านั้นได้ ตัวอย่างเช่นถ้าเจ้าไม่มีจินตนาการเห็นก่อนแล้ว พืชและสัตว์ซึ่งมีรูปแบบเป็นตัวอย่างปรากฏเด่นในความคิดแล้ว เจ้าก็ย่อมจะไม่สามารถเห็นทับทิมในอาณาจักรแร่ธาตุ จะไม่เห็นดอกกุหลาบในอาณาจักรพืช และในขณะเดียวกันก็จะไม่เห็นนกในดินเกลในอาณาจักรสัตว์ด้วย ตราบใดที่ความอุดมแห่งสวรรค์ยังมากมายมหาศาลจนหาที่สิ้นสุดมิได้ ตรานั้นการได้มาซึ่งความสมบูรณ์เพียบพร้อมของมนุษย์ก็หาจุดสิ้นสุดมิได้เช่นกัน หากสมมุติว่ามนุษย์สามารถพัฒนาตนเองไปจนถึงขีดที่สมบูรณ์ที่สุดได้ การณ์ก็จะกลับเป็นว่า มนุษย์ซึ่งเป็นแก่นสารของสรรพสิ่งชั้นหนึ่งได้บรรลุสู่สถานะที่เป็นอิสระจากพระผู้เป็นเจ้า นั่นก็คือการที่มนุษย์ได้กลายสภาพจากรูปธรรมไปสู่นามธรรมนั่นเอง ในข้อนี้ขอให้ระลึกไว้ว่า ทุกสรรพสิ่งมีจุดอิมตัวเป็นขีดกำกับอยู่ กล่าวคือ ในระดับของมนุษย์ซึ่งอยู่ในสถานะคนรับใช้ นั้นไม่ว่าเขาจะเพียรพยายามบำเพ็ญตนให้ได้มาซึ่งคุณธรรมความดีอันมากมายมหาศาลเพียงใดก็ตาม เขาก็ยังติดอยู่ในระดับเป็นผู้รับใช้ ไม่อาจจะบรรลุสู่สถานะของพระผู้เป็นเจ้าได้ สรรพสิ่งระดับรองลงมาจากมนุษย์ก็ตกอยู่ในขอบข่ายจำกัดนี้ด้วยเช่นกัน ขอให้เราดูแร่ธาตุ แม้ว่าแร่จะได้ชื่อว่าเป็นธาตุที่พัฒนาก้าวไกลอย่างมากที่สุดในขีดระดับอาณาจักรแร่ธาตุแล้วก็ตาม แต่แร่ก็ยังไม่ได้ครองสมรรถนะของสรรพสิ่งระดับพืช ในทำนองเดียวกัน ไม่ว่าดอกไม้จะพัฒนาตนก้าวไกลจากระดับพืชได้สูงเพียงใดก็ตาม ดอกไม้นั้นก็ยังไม่ได้ครองอำนาจทางด้านประสาทสัมผัส ดังนั้นสมรรถนะทางด้านระดับความรู้สึกจึงไม่

ปรากฏ กล่าวโดยสรุปคือ แร่เงินไม่สามารถครองประสาทสัมผัสทางโสตและทัศนะ ชีตพัฒนาก็อยู่ในขอบเขตจำกัดของธาตุวัตถุซึ่งก็อาจได้ชื่อว่าดีเลิศในระดับของแร่ธาตุ แต่ไร้สมรรถนะทางด้านการเจริญเติบโต ปราศจากการรับรู้ทางประสาทสัมผัส ปราศจากชีวิตจิตใจ ได้แต่พัฒนาอยู่ในระดับขีดขั้นของแร่ธาตุเท่านั้น ตัวอย่างเช่น นักบุญปีเตอร์ไม่สามารถเป็นพระเยซูคริสต์เจ้าได้ เท่าที่นักบุญปีเตอร์บำเพ็ญได้ในสถานะของผู้รับใช้ก็คือ การกระทำความดีเพื่อให้ได้มาซึ่งคุณธรรมอันหาที่สิ้นสุดมิได้ นับเป็นการเสาะหาความก้าวหน้าในทุกสรรพสิ่งที่สามารถแสวงหาได้ ด้วยประการฉะนี้ จึงอนุญาตให้อิฐฐานขอให้องค์วิญญานของผู้ที่ล่วงลับไปแล้วได้บรรลุสู่สุคติ ทั้งยังอนุญาตให้อิฐฐานขอประทานอภัยโทษ ขอความเมตตากรุณาขอให้พระผู้เป็นเจ้าทรงอภัยพระพรแก่ดวงวิญญานของเขาด้วย ทั้งนี้ก็เพราะสิ่งที่ ดำรงอยู่นั้นสามารถเจริญก้าวไกลได้นั่นเอง ด้วยเหตุผลนี้เอง จึงมีบทสวดอิฐฐานที่ลิขิตขึ้นโดยพระบาฮาอุลลาห์เพื่อให้ใช้สวดอิฐฐานขออภัยบาป ขอลดโทษของผู้ที่ถึงแก่กรรมไปแล้ว นอกเหนือจากที่กล่าวมาแล้ว ยังมีความจริงต่อไปอีกว่า มนุษย์ในโลกนี้ต้องการที่พึ่งพาพระผู้เป็นเจ้า และจะยังคงต้องการความช่วยเหลือจากพระองค์ในภาพต่อไปอีกด้วย สรรพสิ่งทั้งหลายต้องการความช่วยเหลือจากพระผู้เป็นเจ้าอยู่เสมอ ส่วนพระผู้เป็นเจ้านั้น พระองค์ทรงดำรงอยู่ทั้งในโลกนี้และในภาพหน้าอย่างอิสระ ไม่ขึ้นต่อใครอย่างแท้จริง

ความอุดมสมบูรณ์ในปรายภพนั้นก็คือการได้เข้าเฝ้าใกล้ชิดพระผู้เป็นเจ้า ด้วยเหตุนี้ บรรดาผู้ที่ได้สถิตอยู่แทบพระราชฐานของพระผู้เป็นเจ้าจึงได้รับอนุญาตให้ยื่นมือขอความกรุณาต่อพระองค์แทนผู้ใดผู้หนึ่งได้อย่างแน่นอน ถือเป็นอภิสิทธิ์ที่พระผู้เป็นเจ้าทรงรับรอง การช่วยขอพระเมตตาให้แก่ผู้อื่นในปรายภพนั้นไม่เหมือนกับการช่วยขอรับรองให้แก่กันในโลกนี้ มีความหมายและความเป็นจริงในสาระที่แตกต่างกันและไม่สามารถบรรยายออกมาเป็นถ้อยคำได้

เมื่อยามใกล้จะถึงแก่กรรม ถ้าเศรษฐกิจคนใดคนหนึ่งมอบของขวัญให้คนยากจนอนาถา ยกทรัพย์สินสมบัติส่วนหนึ่งให้ผู้ที่ถูกขูดรีดเหล่านั้นได้ใช้บ้างแล้ว การอุทิศนี้อาจจะเป็นหนทางหนึ่งที่เศรษฐกิจผู้นั้นจะได้รับพระราชทานอภัย ได้รับการยกโทษจากพระผู้เป็นเจ้าและจะได้ล่วงบรรลุสู่แดนสุขาวดี

ในด้านบิดามารดา บุพการีทั้งสองได้ฝ่าฟันความเหนื่อยยากลำบากอย่างแสนสาหัสเพื่อบุตรธิดาของตน และการที่เมื่อบุตรธิดาได้เติบโตเจริญงอกงามเป็นผู้ใหญ่ ส่วนบิดามารดาทั้งสองก็ถึงแก่กรรมไปนั้นนับเป็นปรากฏการณ์ที่เกิดขึ้นเสมอ มีบิดามารดาน้อยรายนักที่จะมีอายุยืนยาว ได้เห็นผลแห่งความเอาใจใส่และความเหนื่อยยากที่ตนได้ทุ่มเทเพื่อบุตรธิดาของตน ดังนั้น เพื่อตอบแทนพระคุณของบิดามารดาในข้อนี้ จึงควรที่บุตรธิดาจะต้องบำเพ็ญแต่กุศลกิจและแสดงออกซึ่งความใจบุญสุนทาน ต้องวิงวอนต่อพระผู้เป็นเจ้า ขอให้พระองค์ทรงอภัยและยกโทษแก่บาปกรรมของบิดามารดาของตน สำหรับเจ้านั้น เพื่อเป็นการตอบแทนความรักและความเมตตาของบิดา ควรที่เจ้าจะอุทิศทรัพย์สินให้แก่คนยากคนจน เป็นการทำบุญในนามของบิดามารดาของตน และพร้อมกันนั้น เจ้าก็ควรอิฐฐานด้วยดวงใจที่อุทิศ ด้วยดวงจิตอันอ่อนน้อม ขอให้พระผู้เป็นเจ้าทรงประทานอภัย ขอให้พระองค์ทรงลดโทษ และขอให้พระองค์ทรงเมตตาต่อดวงวิญญานของบิดาของเจ้าด้วย

เป็นไปได้ที่สถานะของคนซึ่งตายขณะยังมีบาปหนักหรือของคนที่ตายในขณะที่ใจขาดความเชื่อถือศรัทธาจะสามารถแปรเปลี่ยนได้ กล่าวคือดวงวิญญาณของเขาจะได้รับอภัยโทษด้วยความเมตตาของพระผู้เป็นเจ้า เป็นการประทานอภัยให้ด้วยความกรุณา มิได้ให้โดยถือความยุติธรรมเป็นเกณฑ์ การให้อภัยด้วยความเมตตานี้เป็นการให้โดยไม่คำนึงว่าผู้รับมีคุณค่าควรแก่การได้รับหรือไม่ ส่วนการให้โดยถือหลักความยุติธรรมนั้น ให้โดยคำนึงถึงคุณค่าของการกระทำของเขาเป็นหลัก เมื่อเราสามารถสวดมนต์อธิษฐานให้แก่ดวงวิญญาณในขณะที่เรายังมีชีวิตอยู่ในโลกนี้ได้แล้ว ความสามารถในการอธิษฐานเช่นนี้ย่อมจะติดตัวเราไปในภพหน้าซึ่งเป็นอาณาจักรของพระผู้เป็นเจ้าด้วยเช่นกัน บรรดาผู้ที่ล่วงลับไปอยู่ในปรายภพเหล่านั้น มิใช่เป็นสรรพสิ่งที่พระผู้เป็นเจ้าทรงสร้างขึ้นหรือ เมื่อดวงวิญญาณสามารถสวดมนต์อธิษฐานได้แล้ว ดวงวิญญาณย่อมสามารถพัฒนาต่อไปในภพหน้าได้ด้วย ตราบใดที่ดวงวิญญาณเมื่อครั้งยังสถิตอยู่ในร่างกายมนุษย์ยังได้รับแสงแห่งธรรมจากแรงอธิษฐานของตน ตราบนั้น ดวงวิญญาณในปรายภพก็ย่อมสามารถวิงวอนขออภัย และจะได้รับแสงสว่างจากพระผู้เป็นเจ้าด้วยการวิงวอนขออภัยเช่นกัน ด้วยประการฉะนี้ มนุษย์ในโลกนี้จึงสามารถพัฒนาได้ด้วยแรงอธิษฐานที่ศาสนิกชนผู้มีจิตอันบริสุทธิ์ช่วยเป็นสื่อวิงวอนขออภัยต่อพระผู้เป็นเจ้าให้ ความสามารถในการอธิษฐานขอประทานอภัยนี้ยังคงมีต่อไปอีกในภพหน้า ดวงวิญญาณสามารถพัฒนาตนด้วยแรงอธิษฐานวิงวอนขออภัยที่มาจากตัวเองและสามารถพัฒนาก้าวหน้าได้ไกลยิ่งขึ้น ถ้าพระศาสดาทรงเป็นสื่อวิงวอนให้

พระธรรมบทที่ คัดเลือกตัดตอนมาจากหนังสือ

ชื่อ ความลับของแห่งทิพย์อารยะ

(36) มนุษย์เราจะลอยละล่องอยู่บนปีกแห่งกิเลสและความปรารถนาอันปราศจากสาระต่อไปอีกนานเท่าไร? จะใช้ชีวิตเยี่ยงคนป่าเถื่อนที่จมอยู่ในความเขลาหน้าซึ้งซังต่อไปอีกนานแค่ไหน พระผู้เป็นเจ้าทรงประทานดวงตาให้เราใช้มองดูโลกรอบด้านให้ใช้หมายดูสิ่งซึ่งจะสืบทอดอารยธรรม สิ่งที่จะเสริมต่อเติมศิลปะแห่งการดำรงชีวิตให้ยืนยาวต่อไปอีก พระองค์ทรงประทานหูเพื่อเราจะใช้รับฟัง ให้ได้สดับปัญญาของนักปราชญ์และผู้รอบรู้ เพื่อจะได้สนับสนุนส่งเสริมและนำไปใช้ปฏิบัติ โสตรประสาทสัมผัสและความสามารถด้านต่างๆ ที่พระองค์ทรงประทานแก่เรานั้น พระองค์ทรงมุ่งหมายให้ใช้ไปในการทำงานที่จะเป็นคุณประโยชน์แก่ส่วนรวม ดังนั้น มนุษย์ซึ่งมีความสามารถทางด้านความเข้าใจและความมีเหตุมีผลอันประเสริฐแตกต่างไปจากสิ่งที่มีชีวิตทั้งหลายจึงควรเพียรพยายามทำงานตามแนวสาขาอาชีพตลอดเวลา จงเพียรประกอบกิจตามวาระโอกาสที่เปิดอยู่โดยมิต้องคำนึงว่า โอกาสนั้นจะสำคัญ เล็กน้อยพิเศษหรือธรรมดา จงมุ่งทำงานจนกว่ามนุษย์ชาติจะสามารถรวมตัวอยู่ร่วมกันอย่างปลอดภัย ภายใต้ป้อมปราการแห่งความรอบรู้อันแข็งแกร่ง งานสถาปนารากฐานแห่งความสุขของมนุษย์ชาติตลอดจนการค้นคว้าหาเครื่องมือให้ได้มาซึ่งความสันติสุขนี้ควรจะดำเนินต่อไปโดยไม่หยุดยั้ง ถ้ามนุษย์คนใดยื่นหยัดขึ้นปฏิบัติหน้าที่ตามความรับผิดชอบที่กล่าวไว้นี้ เขาจะได้ชื่อว่าเป็นคนที่ประเสริฐและมีเกียรติยิ่ง แต่ถ้าเขาปิดตา ไม่ยอมสนใจดูความสุขสวัสดิ์ที่จะเกิดแก่สังคม ปล่อยเวลาอันมีค่าของชีวิตให้ล่วงเลยไปกับการแสวงหาผลประโยชน์ส่วนตัว วุ่นอยู่กับการกอบโกยแต่ส่วนได้ของตนเองแล้ว เขาก็ย่อมกลายเป็นคนที่น่าชิงชังและน่าดูแคลนอย่างยิ่ง หากเพียงแต่มนุษย์จะรีบคว้าหาแห่งความพากเพียรอันสูงส่งให้โลดแล่นอยู่ในสนามแห่งอารยธรรมและความเที่ยงธรรมแล้ว ความสุขุณหรรษาก็จะเป็นของพวกเขา และมนุษย์ก็จะได้ประจักษ์สัญญาณของพระผู้เป็นเจ้าที่แสดงปรากฏอยู่ทั้งในโลกและในจิตวิญญาณของตัวมนุษย์เอง “แน่นอน เราจะแสดงให้เห็นสัญญาณทั้งที่ปรากฏบนพื้นพิภพกับที่กำลังสำแดงอยู่ในตัวพวกเขาเอง”²⁰

ความประพฤติที่จะดึงดูดมนุษย์ให้ดำเนินลงสู่ความเสื่อมทรามอย่างที่สุดได้แก่พฤติกรรมต่อไปนี้คือ ใช้ชีวิตอย่างเฉื่อยชา เชื่องซึม ทำตัวหน้าเบื่อหน่าย สนใจแต่เรื่องปากท้องของตนเป็นหลัก พวกที่ดำเนินชีวิตตามนี้จะต้องจมอยู่ในก้นบึ้งแห่งความเขลา ป่าเถื่อนและมีค่าต่ำกว่าเดียรัจฉาน ไซ้แล้ว เขาเหล่านั้นมีชีวิตอยู่เยี่ยงสัตว์ นับวันมีแต่จะหลงทางมากขึ้นทุกที.... ในสายพระเนตรของพระผู้เป็นเจ้า เดียรัจฉานที่จัดอยู่ในระดับต่ำได้แก่พวกที่หูหนวก เป็นใบ้ ขาดความมั่นใจ

บัดนี้ถึงเวลาแล้วที่เราจะต้องตั้งปณิธานยืนหยัดขึ้นจับเครื่องมือที่จะช่วยเสริมสร้างสวัสดิภาพ ความสันติสุข ความรอบรู้ตลอดจนด้านสร้างสรรค์วัฒนธรรม อุตสาหกรรม เกียรติภูมิ คุณค่าและสถานะของมนุษย์ชาติให้สูงขึ้นไปอีก โดยอาศัยสายธารอันอุดมด้วยเจตนารมณ์อันบริสุทธิ์ ปลอดภัยจากการแสวงหาผลประโยชน์ส่วนตัวนี้เอง ความงามเลิศที่แฝงเร้นอยู่ก็จะบานสะพรั่งอยู่บนผืนดินแห่งศักยานุภาพของมนุษย์ จะผลิดอกอันตระการตา ควรค่า

²⁰ กุรอ่าน 41:53

แก่การสรรเสริญยกย่อง จากนั้นก็จะออกผลตกเท่าเทียมกับกุหลาบที่บานในสวนแห่งความรอบรู้ของชนชั้นบรรพบุรุษ เมื่อถึงวาระนั้น ดินแดนศักดิ์สิทธิ์แห่งประเทศเปอร์เซียก็จะกลายเป็นศูนย์แห่งความสมบูรณ์เพียบพร้อมในทุกด้านและส่องประกายอารยธรรมของโลกให้เด่นประจักษ์ได้ฉายปรากฏอยู่ในกระจกเงาฉะนั้น

ขอพระเกียรติยศและความสรรเสริญจงมีแด่พระผู้เป็นรุ่งอรุณแห่งอัจฉริยะอันเป็นทิพย์ ขอความประเสริฐจงมีแด่พระผู้เป็นจุดที่พระธรรมเบิกฟ้าในยามรุ่งอรุณ(พระศาสดาโมฮัมหมัด) ขอความรุ่งเรืองจงมีแด่บรรดาผู้นับถือศาสนาอันศักดิ์สิทธิ์ของพระองค์สืบทอดกันต่อมา ขอความสรรเสริญจงมีแด่บรรดาคนป่าเผ่ายาทริบ(เมดินา) และบาทา(เมกกะ) ผู้ที่หลังจากที่พระองค์ได้แผ่รังสีแห่งปัญญาอันเลิศล้ำ ได้ขยายความรู้อันกว้างขวางครอบคลุมจักรวาลแล้วกลับได้ผุดขึ้นมาจากห้วงเหวแห่งความโง่เขลาได้อย่างอัศจรรย์ในระยะเวลาอันสั้นจากนั้นก็ไต่ขึ้นสู่ความรอบรู้อันเป็นยอด กลายเป็นชุมชนที่รวมตัวเป็นศูนย์แห่งศิลปะวิทยาการและความสมบูรณ์เพียบพร้อมอันเป็นบรรทัดฐานของมนุษย์ ดวงดาวที่อุดมด้วยพรและความเจริญอันแท้จริง และได้ฉายแสงข้ามขอบฟ้า ให้เป็นความสว่างไปทั่วโลก

(37) เจ้าทั้งหลายคงยังจำได้ดีว่าเมื่อครั้งที่ลมหายใจอันศักดิ์สิทธิ์แห่งพระจิตของพระผู้เป็นเจ้า (พระเยซูคริสต์) ได้ร่ำเพยพัดพาความหอมหวานไปทั่วดินแดนปาเลสไตน์ เหนือท้องทะเลสาบกาลิลาย เหนือน่านน้ำจอร์แดนตลอดจนทั่วอาณาบริเวณรอบกรุงเยรูซาเล็มนั้น คนตรีแห่งพระวจนะอันเสนานำอัศจรรย์ของพระเยซูก็ได้แว่วเข้าสู่โสตประสาทของผู้ที่มีจิตใจอันผ่องแผ้วด้วยภูมิธรรมอันสูงส่ง บรรดาศาสนิกชนในทวีปเอเชีย ยุโรป ออฟริกา อเมริกาตลอดจนคนในหมู่เกาะในมหาสมุทรอันประกอบด้วยเกาะน้อยใหญ่ในมหาสมุทรแปซิฟิกและอินเดียซึ่งในสมัยนั้นบุคคลเหล่านี้ยังบูชาไฟ ยังอยู่นอกศาสนา ป่าเถื่อน ยังโง่เขลาเกินกว่าจะสำเหนียกพระสุรเสียงที่กังวานอยู่ในยุคแห่งพระปฏิญญานั้นได้²¹ มีแต่ชาวยิวเพียงชาติเดียวเท่านั้นที่ยังคงเชื่อเทพยดา และศรัทธาในความเป็นเอกภาพของพระผู้เป็นเจ้า การประกาศพระธรรมของพระเยซูคริสต์ยังผลให้กระแสพระสุรเสียงอันทรงอำนาจฟั่นคั่นชีวิตให้แก่ศาสนิกชนในเขตบริเวณภูมิภาคนั้นตลอดเวลา 3 ปีเต็ม และพระธรรมวจนะซึ่งนับเป็นยารักษาความเจ็บไข้ของโลกในยุคนั้นก็กว้างตัวขึ้นเป็นพระธรรมบัญญัติของคริสต์ศาสนา ในยุคที่พระเยซูคริสต์ยังทรงพระชนม์ชีพอยู่นั้นมีคนเพียงส่วนน้อยที่หันหน้าเข้าสู่พระผู้เป็นเจ้า ถ้าจะนับกันตามจริงแล้ว มีสาวกสิบสองคนและข้าบาทบริจาริกเพียงจำนวนหนึ่งเท่านั้นที่นับว่าเป็นคริสต์ศาสนิกชนอย่างแท้จริง แม้กระทั่งหนึ่งในจำนวนศาสนิกชนอันน้อยนิดคือ ยูดัส อิสคาริโอต ก็ยังละทิ้งความเชื่อศาสนาในภายหลัง คงเหลือสาวกเพียง 11 คนเท่านั้นหลังจากที่พระเยซูคริสต์ได้เสด็จปรินิพพานสู่ราชอาณาจักรแห่งแดนสุชาวดีอันเรืองรองแล้ว คริสต์ศาสนิกชนจำนวนเท่าที่มีอยู่จึงตื่นตัวขึ้นด้วยอำนาจของพระผู้เป็นเจ้า และด้วยลมหายใจที่ผ่านมาจากพระคริสต์ ศาสนิกชนเหล่านั้นต่างพากันให้ความพิทักษ์อารักขาปวงประชาชาวโลกด้วยคุณธรรมและการกระทำที่เปี่ยมด้วยเจตนาอันศักดิ์สิทธิ์และพิสุทธิ์ ในกาลต่อมา ประชาชาติที่นับถือรูปบูชาตลอดจนชาวยิวก็ถูกสื่อขึ้นหมายจะดับแสงธรรมที่ลุกสว่างในดวงประทีปประจำกรุงเยรูซาเล็ม “พวกเขาย่ำใจหมายดับแสงธรรมของพระผู้เป็นเจ้าด้วยความลำพอง แม้ว่าบรรดาผู้ที่ไม่ศรัทธาจะมี

²¹ กูรอาน 7:171 : ยอมี อัลลาล คือคำเรียกวันที่พระผู้เป็นเจ้าทรงมีพระกระแสพระดำรัสกับบรรดาลูกหลานของอดัม ดังนี้ “ตัวเรามีไม้หรือที่เป็นนายของเจ้า” พวกเขาตอบรับว่า “ใช่แล้ว พวกเราทุกคนขอเป็นพยานในความจริงข้อนี้”

ความจริงเกลียดชังซึ่งดวงธรรมดวงนี้ แต่พระผู้เป็นเจ้าก็ยังทรงตั้งพระทัยประทับประคองธรรมประทีปของพระองค์ให้คงความสว่างโชติช่วงต่อไป”²² สาวกของพระเยซูคริสต์ผู้มีจิตบริสุทธิ์ทุกคนถูกทารุณกรรมจนถึงแก่ชีวิต พวกเขาใช้มีดฆ่าและหุ้มนับว่าอันบริสุทธิ์ปราศจากมลทินของสาวกบางท่านให้ขาดเป็นชิ้นๆ แล้วนำไปเผาในเตา สาวกบางท่านถูกขังไว้กับเครื่องดัดแขนดัดขา จากนั้นก็ถูกฝังในสภาพนั้นทั้งเป็นๆ ทั้งๆ ที่คริสต์ศาสนิกชนถูกกระทำให้ได้รับความทรมานถึงปานนี้ พวกเขาก็ยังคงสอนศาสนาของพระผู้เป็นเจ้าต่อไปอีกอย่างไม่หยุดยั้ง ไม่เคยปรากฏว่ามีใครชักดาบออกจากฝักหมายทำร้ายตอบแม้แต่จะเฉียดผิวแก้มของผู้ที่เป็นอริ แต่ท้ายที่สุด คริสต์ศาสนากลับได้ครองโลกทั้งโลกไม่มีร่องรอยของศาสนาอื่นปรากฏอยู่ในทวีปยุโรปและอเมริกา แม้กระทั่งในปัจจุบันนี้ ประชาชนส่วนใหญ่ในทวีปเอเชีย แอฟริกาและที่อาศัยอยู่ในหมู่เกาะก็ยังคงใช้ชีวิตอยู่ภายในกรอบแนวทางที่วางไว้ในพระคัมภีร์ 4 เล่ม

ข้อพิสูจน์อันหาข้อโต้แย้งมิได้เหล่านี้เป็นหลักฐานยืนยันแน่นอนว่าศาสนาของพระผู้เป็นเจ้านั้นจำเป็นต้องอาศัยคุณธรรมความดีพร้อมของมนุษย์ตลอดจนลักษณะนิสัยอันเลิศน่านิยมนยกย่อง และความประพฤติที่ถูกทำนองครองธรรมเป็นเครื่องช่วยเผยแผ่ให้ศาสนาเป็นที่ยอมรับอย่างกว้างขวางมากขึ้น หากจิตวิญญาณของมนุษย์ก้าวไปหาพระผู้เป็นเจ้าด้วยใจสมัครแล้ว พระองค์ก็ย่อมจะรับเขาไว้ ณ แทบธรณีประตูแห่งความเป็นเอกภาพ ด้วยเหตุที่ว่า บุคคลนั้นสละแล้วซึ่งความนึกคิดที่มุ่งถึงตัวบุคคล ล้นความโลภ ยุติความเห็นแก่ตัว ตัดขาดจากการแสวงหาผลประโยชน์ทั้งปวงและได้เข้าพักพิงอยู่ภายใต้ร่มไม้ชายคาอันปลอดภัยของพระผู้เป็นเจ้า และด้วยคุณลักษณะของบุคคลที่ทุกคนวางใจได้ มีความสัตย์มีความยับยั้งชั่งใจ มีหิริโอตตปละ มีภูมิธรรมสูง มีความจงรักภักดี ซื่อตรงและเกรงกลัวพระผู้เป็นเจ้า คุณสมบัติเหล่านี้จะทำให้ชื่อของเขาเลื่องลือไปในหมู่ชนทั้งปวง จดมุ่งหมายเบื้องมูลฐานของการเผยพระธรรมอันจะเป็นบ่อเกิดแห่งสันติสุขในปราชัยภพ ก่อกำเนิดอารยธรรมและจริยธรรมอันดีงามให้แก่ชีวิตในโลกนี้จะสัมฤทธิ์เป็นผลสำเร็จได้ก็ต่อเมื่อปวงชนดำเนินชีวิตตามแนววิถีที่ให้ไว้นี้ ส่วนการใช้อาวุธดาบขู่บังคับให้ศาสนิกชนนับถือศาสนานั้นย่อมทำให้บังเกิดมีศาสนิกชนที่นับถือศาสนาแต่เพียงในนาม ส่วนภายในจิตใจอันล้ำลึกนั้นกลับแฝงไว้ด้วยความคิดทรยศพร้อมจะละทิ้งศาสนาได้ทุกเมื่อ

(38) เราจะขอหยิบยกเรื่องราวตอนหนึ่งมาเป็นอุทาหรณ์สอนใจเจ้าทั้งหลาย เรื่องที่จะเล่าต่อไปนี้นี้เป็นบันทึกลำดับเหตุการณ์ของชาวอาหรับยุคก่อนการเสด็จมาของพระศาสดาโมฮัมหมัด บันทึกนั้นเล่าว่า กษัตริย์มันเฮอร์แห่งแลคไมท์ผู้ซึ่งเป็นพระเจ้าแผ่นดินปกครองชาวอาหรับในยุคที่คนยังจมอยู่ในความเขลา นั้น พระองค์มีพระโอรสองค์หนึ่งชื่อเจ้าชายนูแมน ที่ทำการของรัฐบาลในสมัยนั้นตั้งอยู่ที่เมื่อฮิร วันหนึ่ง เจ้าชายนูแมนร่ำสุราจนกระทั่งครองสติไม่อยู่ขาดสติสัมปชัญญะ ในขณะที่เขายังเมาเมาไม่ได้สติอยู่นั้น พระองค์ทรงมีพระบัญชาให้ประหารชีวิตพระสหายสนิท 2 คนชื่อว่า คาลิด(บุตรของมูดาอิล) และแอมซอล(บุตรของมาสุดคาลดี) เมื่อสร่างเมา พระองค์ได้ตรัสหาพระสหายทั้งสองท่านนั้น เมื่อพระองค์ได้รับทราบข่าวว่าทั้งสองคนได้ตายจากไปแล้ว เจ้าชายทรงบังเกิดความอาดูรมาก และด้วยความรักและความอาลัย พระองค์จึงมีพระบัญชาให้สร้างอนุสาวรีย์อันสวยงามให้ประดิษฐานอยู่บนหลุมศพของเพื่อนพร้อมทั้งขนานนามบุคคลทั้งสองว่า ปิยมิตรผู้ชุ่มโชกไปด้วยโลหิต

²² กุรอาน 9:33

เพื่อเป็นอนุสรณ์แด่เพื่อนทั้งสอง พระองค์จึงทรงกำหนดวันพิเศษขึ้น 2 วันในปีหนึ่งเรียกว่าวันแห่งความชั่วร้าย ส่วนอีกวันหนึ่งเรียกว่า วันแห่งพระมหากษัตริย์คุณ เมื่อวันที่กำหนดไว้นี้เวียนมาถึง พระองค์จะเสด็จออกมาจากพระที่นั่งมาดำเนินพระราชพิธีอันเอิกเกริก พระองค์จะประทับนั่งอยู่ระหว่างหลุมฝังศพของพระสหายทั้งสองนั้น หากสายพระเนตรของพระองค์ต้องใคร่ในวันที่ทรงกำหนดไว้ว่าเป็นวันแห่งความชั่วร้าย คนๆ นั้นจะต้องถูกประหารชีวิต และถ้าใครก็ตามเดินผ่านสายพระเนตรของพระองค์ในวันแห่งพระกษัตริย์คุณ คนๆ นั้นก็จะได้รับบำเหน็จพร้อมทั้งรางวัลอย่างมากมายเหลือคณานับ นี่คือกฎเกณฑ์ที่พระองค์ทรงตราไว้ เป็นสัจธรรมอันยิ่งใหญ่ที่พระองค์ทรงถือปฏิบัติอย่างคงเส้นคงวา

วันหนึ่ง เจ้าชายนูแมนควบอาซาชื่อมาร์มุตผู้ที่ราบสูง มุ่งหน้าไปล่าสัตว์ ทันใดนั้น พระองค์ทรงเหลือบเห็นลาป่าแต่ไกล เจ้าชายนูแมนรีบกระดุนม้าไล่จับ พระองค์ทรงควมม้าด้วยความเร็วสูงจนกระทั่งทิ้งช่วงห่างจากบรรดาข้าราชการบริพารผู้ตามเสด็จต้องหลงทางอยู่ตามลำพังในราตรีนั้น ทันใดนั้น พระองค์ทรงทอดพระเนตรเห็นกระท่อมหลังหนึ่งทางอยู่ที่ทะเลทรายอันไกลลิบๆ พระองค์จึงเปลี่ยนทิศทาง บังคับม้าให้เดินทางบ่าหน้าไปยังกระท่อมนั้น เมื่อถึงทางเข้าพระองค์จึงตรัสถามว่า “บ้านนี้รับแขกไหม” เจ้าของบ้าน(มีนามว่าฮันซาล่า บุตรของอาปีกาเฟีย ทาอี)ตอบว่า “เชิญ” พร้อมกับออกมาช่วยเจ้าชายนูแมนเสด็จลงจากหลังม้า จากนั้นก็เดินเข้าบ้านไปบอกภรรยาว่า “ชายคนนี้ดูท่าทางจะเป็นบุคคลสำคัญ จงต้อนรับขับสู้อย่างดี และเตรียมอาหารไว้รองรับเขาด้วย” เมื่อฝ่ายภรรยาได้ฟังดังนั้นก็ตอบรับคำว่า “ฆ่าแกะที่เราเลี้ยงอยู่ตัวหนึ่งนั่นเสียเถอะ แป้งที่มีอยู่นิดหน่อยนั้น ฉันเก็บไว้ใช้ในวันสำคัญอย่างวันนี้” “ฮันซาล่าฆ่าแกะก่อนแล้วจึงถือถ้วยนมไปให้เจ้าชายนูแมน จากนั้นจึงทำการฆ่าแกะและแกะเตรียมทำอาหารด้วยน้ำใจไมตรีและความเอื้ออารีของฮันซาล่า เจ้าชายนูแมนจึงได้พักแรมอย่างสุขสบายในคืนนั้น วันรุ่งขึ้น เจ้าชายนูแมนเตรียมตัวออกเดินทาง ก่อนไป พระองค์ได้ตรัสกับฮันซาล่าว่า “การที่ท่านต้อนรับและเลี้ยงดูเราอย่างดีนั้น นับเป็นความเอื้อเฟื้ออย่างหาที่สุดมิได้ ตัวเรานั้นคือเจ้าชายนูแมน เป็นโอรสของพระเจ้ามันเฮอร์ เราจะไถ่ถอนการไปเยือนของเจ้าอยู่ที่ราชสำนักของเรา”

เวลาได้ล่วงเลยไปจนกระทั่งเกิดพายุพิภพภัย ข้าวยากหามาแพงทั่วดินแดนเมืองเทีย ฮันซาล่าตกอยู่ในความขาดแคลนขัดสนอย่างหนัก ด้วยเหตุนี้เขาจึงเดินทางดั้นด้นไปหาเจ้าชาย แต่เผอิญวันที่เดินทางไปถึงนั้นตกอยู่ในวันแห่งความชั่วร้ายพอดี เจ้าชายนูแมนเดือดเนื้อร้อนใจเป็นอย่างยิ่ง พระองค์ตรัสตำหนิฮันซาล่าว่า “ทำไมเจ้าจึงเฉพาะเจาะจงเดินทางมาที่นี้ในวันนี้ วันนี้เป็นวันแห่งความชั่วร้าย เป็นวันแห่งความพิโรธเดือดร้อน หาก ณ วันนี้สายตาของเราทอดไปยังความบัส บุตรชายโทนของเรา เขาก็จะสิ้นหนทางมีชีวิตอยู่รอดต่อไป ไหนบอกมาซิว่า เจ้าต้องการอะไร

ฮันซาล่าตอบว่า “วันแห่งความชั่วร้ายของพระองค์นั้นข้าพเจ้ามิเคยรู้จัก ของขวัญที่ให้แก่กันในภพนี้ คนที่กำลังมีชีวิตอยู่เท่านั้นจึงจะรับได้ และด้วยเหตุที่ข้าพเจ้าจะต้องตายอยู่ ณ บัดนี้แล้วสรรพสิ่งใดๆ ในโลกนี้จะตกเป็นของข้าพเจ้าได้อย่างไร”

“เจ้าชายนูแมนตอบว่า “ตกลงเป็นอันว่าเราหมดหนทางช่วยเหลือเจ้าแล้ว” อันซาล่ากราบบังคมทูลว่า “ถ้าเป็นเช่นนั้นขอให้พระองค์โปรดพักโทษไว้ก่อน ให้ข้าพเจ้าเดินทางกลับไปหาภรรยาและเพื่อทำพินัยกรรมให้เรียบร้อย ข้าพเจ้าจะกลับมาที่นี้ในวันแห่งความชั่วร้ายของปีหน้า”

เจ้าชายนูแมนตกลง แต่ขอให้อันซาล่าหาผู้ค้ำประกันเพื่อที่ว่าถ้าหากอันซาล่าผิดคำสัญญา ผู้ค้ำประกันคนนั้นจะต้องตายแทน อันซาล่าหัวหมุนอยู่กับการคิดหาผู้ค้ำประกันอย่างหมดหนทาง ทันใดนั้น สายตาของเขาก็ต้องชำระบริวารคนหนึ่งของเจ้าชายนูแมน คนๆ นี้มีชื่อว่าซาริค เป็นบุตรของแอม(แอมเป็นบุตรของเคอแห่งเมืองเซบาน) อันซาล่าจึงเอ่ยถ้อยทำนองดังนี้ “ดูกรเพื่อนร่วมชีวิต บุตรของแอม หนทางหนีรอดจากความตายนั้นมีอยู่หรือ ดูกร พี่ชายของคนล้ำค่า พี่ชายของคนไร้ญาติขาดมิตร พี่ชายของเจ้าชายนูแมน ในกาลปัจจุบัน ท่านก็คือผู้ค้ำประกันให้แก่เชค บัดนี้ขุนนางเซบานผู้สูงส่งสถิตอยู่ ณ ที่ใด ขอให้พระเจ้าทรงเมตตาจงปราณีเขาด้วยเถิด” เมื่อเชริคได้ฟังดังนั้นก็ได้แต่ตอบเพียงว่า “ดูกร น้องชายคนเราไม่ควรวางชีวิตของตนเป็นเดิมพันให้แก่การพนัน” มาถึงตอนนี้ อันซาล่าผู้รับเคราะห์ก็สิ้นหนทางจะหันหน้าไปพึ่งใครทันใดนั้น ควารัด บุตรชายของอาดจาแห่งแคว้นคาลไบท์ลุกขึ้นยืนเสนอตัวว่าจะเป็นผู้ค้ำประกัน ยอมตกลงรับเงื่อนไขที่ว่า ถ้าเขาไม่สามารถส่งมอบอันซาล่าผู้เคราะห์ร้ายให้แก่เจ้าชายในปีแห่งความชั่วร้ายที่จะมาถึงได้ ตัวเขาเองจะยอมให้เจ้าชายนูแมนประหารตามพระราชประสงค์ต่อไป เมื่อตกลงกันได้ตามนี้ เจ้าชายนูแมนก็ทรงพระราชทานอนุญาตให้แก่อันซาล่าหำร้อยตัว จากนั้นจึงส่งเขากลับบ้าน

เมื่อถึงยามอรุณเบิกฟ้าในวันแห่งความชั่วร้ายของปีถัดมาเจ้าชายนูแมนทรงเสด็จออกประกอบพิธีตามธรรมเนียมอย่างเอ็กเกริก ทรงมุ่งหน้าไปยังอนุสรณ์ของปิยมิตรที่ได้พระราชทานสมญานามไว้ว่า ผู้ที่ชุ่มโชกไปด้วยโลหิต ปีนี้ พระองค์ทรงนำควารัดไปด้วย หมายถึงจะให้เขาเป็นที่รองรับความพิโรธของพระองค์ บรรดาข้าราชการบริวารคนสำคัญๆ ของรัฐถึงกับออกปากขอความเมตตาจากเจ้าชาย ขอให้พระองค์ระงับการประหารไว้จนกว่าตะวันตกดิน พวกเขายังมีความหวังว่าอันซาล่าจะกลับมา คำขอนี้ขัดต่อความต้องการของเจ้าชาย เพราะแท้ที่จริงแล้วพระองค์มีเจตจำนงจะไว้ชีวิตอันซาล่าในฐานะที่ครั้งหนึ่งเขาเคยมีน้ำใจดีต่อพระองค์ด้วยการสังหารควารัดแทนเสีย ครั้นเมื่อดวงตะวันใกล้จะลับฟ้า ควารัดถูกเปลื้องเสื้อผ้าออก พร้อมทั้งจะถูกบั่นศีรษะ ทันใดนั้น ม้าวิ่งเต็มฝีเท้าตัวหนึ่งก็ปรากฏให้เห็นอยู่ลิบๆ เจ้าชายนูแมนเห็นดังนั้นก็รับสั่งถามเพชรฆาตว่า “ม้าชักช้าอยู่ทำไม” เหล่าเสนาบดีที่อยู่ ณ ที่นั่นต่างทูลว่า “คนที่กำลังมาอาจจะเป็นอันซาล่าก็ได้” และเมื่อม้าวิ่งใกล้เข้ามาพวกเขาก็เห็นว่าเป็นอันซาล่านั้นเอง หามิใช่ใครอื่น

เจ้าชายนูแมนทรงกริ้วอย่างยิ่ง ตรัสว่า “เจ้านี่ช่างเช่ซ่าเสียนี้กะไร เจ้าได้รอดพ้นจากกรงเล็บแห่งความตายแล้วครั้งหนึ่ง คราวนี้จะยั่วยู่ให้ความตายกลืนกินเจ้าเป็นหนที่สองหรือ”

อันซาล่ากราบบังคมทูลว่า “ความคิดที่จะปฏิบัติตามคำปฏิญาณทำให้พิษแห่งความตายกลับเป็นมธุรสในปาก กลายเป็นรสแห่งความโอชาที่ปลายลิ้น”

เจ้าชายนูแมนตรัสถามอันซาล่าว่า “อะไรเป็นเหตุจูงใจให้เจ้าเป็นคนที่วางใจได้ ทั้งยังมีความซื่อตรงต่อพันธะสัญญา และใส่ใจรักษาคำที่สาบานไว้เยี่ยงนี้” อันซาล่าทูลตอบว่า “เหตุจูงใจนั้นคือความศรัทธาที่มีต่อพระเจ้าผู้ทรง

เป็นเอก ประกอบกับความเชื่อถือในบรรดาพระคัมภีร์ศักดิ์สิทธิ์ที่พระองค์ทรงประทานให้” เจ้าชายนูแมนตรัสถามต่อไปอีกว่า “เจ้านับถือศาสนาอะไร” ฮันซาล่าพลตอบว่า “ลมหายใจอันศักดิ์สิทธิ์ของพระเยซูคริสต์พินคินชีวิตข้าพเจ้า” ข้าพเจ้าเดินตามวิถีอันเที่ยงตรงของพระเยซู พระผู้ซึ่งเป็นพระวิญญาณของพระผู้เป็นเจ้า” เจ้าชายนูแมนได้สดับดังนั้นจึงตรัสว่า “ขอให้เราได้หายใจรับเอาความหอมหวานของพระวิญญาณดวงนี้ด้วยเถิด”

ฮันซาล่านั่นเองที่ เป็นผู้บัญชาพระหัตถ์บริสุทธิแห่งการนำทางชีวิตออกมาจากอ้อมอกแห่งความรักของพระผู้เป็นเจ้า²³ ให้ความสว่างแก่จิตใจและมโนธรรมของผู้ที่เห็นแสงธรรมในคำสั่งสอนของพระเยซู หลังจากที่เจ้าชายนูแมนและเหล่าเสนาบดีได้ฟังฮันซาล่าทอพระธรรมวาทะด้วยกระแสนเสียงหวานปานระฆังแล้วพลันคลายความเชื่อและการสักการบูชารูปปั้น บังเกิดความศรัทธาในพระผู้เป็นเจ้า ต่างกล่าวขึ้นว่า “อนิจจา อนิจจาเพราะพวกเราละเลยพระกรุณาธิคุณอันหาที่สุดมิได้นี้เอง พวกเราจึงถูกปิดกั้นจากความเมตตาอันมานาน มิได้รับพรที่หลั่งลงมาจากเมฆแห่งความปราณีของพระผู้เป็นเจ้า” ด้วยประการฉะนี้พระราชผู้ได้เดินในบาปวิถีอันเที่ยงตรงก็ทำลายอนุสาวรีย์ที่เรียกว่า แต่ผู้ที่ชุ่มโชกไปด้วยโลหิต ทั้งเสีย ทั้งยังสำนึกได้ว่าพระองค์ทรงกดขี่ข่มเหงประชาชนมากเพียงใด หลังจากนั้นก็ทรงครองบ้านเมืองด้วยความเป็นธรรมสืบต่อมา

²³ ดูกรอ่านบทที่ 27:12 กล่าวถึงพระโมเสสว่า “จงเอามือทาบนานาอกของตนเอง แล้วมือนั้นก็จะกลายเป็นสีขาวบริสุทธิ์ นี่คือนั่งในสัญญา 9 ข้อที่พระโมเสสแสดงต่อพระเจ้าฟาโรห์และไพร่ฟ้าประชาชนในสมัยนั้น นอกเหนือจากนี้ขอให้ดูกรอ่าน 7:105, 20:23, 26:32, 28:32 ประกอบกับหนังสือเรื่องการอพยพของชาวยิว (เอ็กโซดัส) 4:6 หนังสือ รูไบยาต ของ โอมา คัยยัม ฉบับภาษาอังกฤษแปลโดย เอ็ดเวิร์ด พีทเจอวิล รจนา เป็นโคลงดังนี้

ปีใหม่คืนฟื้นความฝันสิ่งปรารถนา
ความวิเวกสันโดษนั้นนักปราชญ์แสวงหา
ตามรอยพระหัตถ์พิสุทธิ์ของพระโมเสสบนคาบ
จวงวางมือทาบทบ จากผืนพิภพ พระเยซูจะผ่อนกระแสพระอัลลสา
ที่มา จากหนังสือชื่อ “ประมวลพระธรรมบางบทของพระอับดุลบาฮา”